

فهرست

۹	فصل ۱: دنیای زنده
۳۰	فصل ۲: گوارش و جذب مواد
۶۰	فصل ۳: تبادلات گازی
۸۳	فصل ۴: گردش مواد در بدن
۱۱۴	فصل ۵: تنظیم اسمزی و دفع مواد زائد
۱۲۸	فصل ۶: از یاخته تا گیاه
۱۵۱	فصل ۷: جذب و انتقال مواد در گیاهان

پایه یازدهم

۱۶۸	فصل ۱: تنظیم عصبی
۱۹۵	فصل ۲: حواس
۲۱۹	فصل ۳: دستگاه حرکتی
۲۴۱	فصل ۴: تنظیم شیمیابی
۲۶۰	فصل ۵: ایمنی
۲۸۶	فصل ۶: تقسیم یاخته
۳۱۲	فصل ۷: تولیدمثل
۳۳۸	فصل ۸: تولیدمثل نهان دانگان
۳۵۸	فصل ۹: پاسخ گیاهان به محرکها

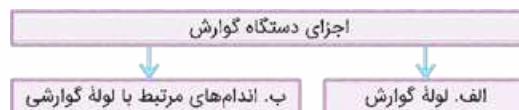
پایه دوازدهم

۳۷۳	فصل ۱: مولکول‌های اطلاعاتی
۳۹۶	فصل ۲: جریان اطلاعات در یاخته
۴۲۰	فصل ۳: انتقال اطلاعات در نسل‌ها
۴۴۲	فصل ۴: تغییر در اطلاعات و راثتی
۴۶۵	فصل ۵: از ماده به انرژی
۴۸۴	فصل ۶: از انرژی به ماده
۵۱۱	فصل ۷: فناوری‌های نوین زیستی
۵۳۲	فصل ۸: رفتارهای جانوران

ساختار و عملکرد لوله گوارش

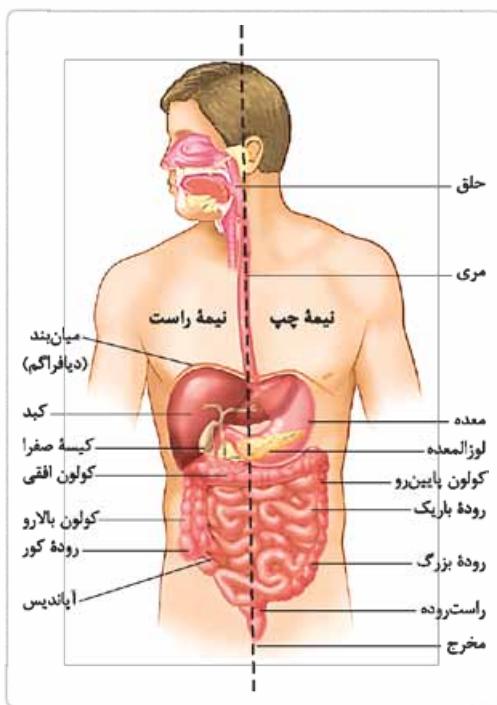
همان‌طور که می‌دانیم موجودات زنده برای ادامه حیات نیاز به فرایند جذب و استفاده از انرژی دارند. بنابراین غذاخوردن علاوه بر ایجاد لذت، انرژی لازم را برای سالم‌ماندن، درست عمل کردن و رشد و نمو پاخته‌های بدن تأمین می‌کند. در واقع این دستگاه گوارش است که غذا را به شکلی قابل جذب و استفاده درمی‌آورد. دستگاه گوارش از ۱ لوله گوارش به همراه اندام‌های دیگر مرتبط با آن تشکیل شده است. این اندام‌ها به لوله گوارش، در گوارش مواد غذایی یاری‌رسانی می‌کنند.

اجزای دستگاه گوارش

الف. لوله گوارش لوله گوارش، لوله‌ای پیوسته است که از دهان آغاز می‌شود و به مخرج ختم می‌گردد. این لوله شامل:
۱. دهان ۲. حلق ۳. مری ۴. معده ۵. روده باریک ۶. روده بزرگ ۷. راست‌روده ۸. مخرج می‌باشد.

نکات شکل»

- ◀ مری با عبور از میان‌بند (دیافراگم) در نیمة چپ بدن به معده متصل می‌شود. پس بنداره انتهای مری در نیمة چپ بدن قرار دارد.
- ◀ بیشتر بخش‌های این لوله درون حفره شکمی و پایین‌تر از میان‌بند (دیافراگم) قرار گرفته‌اند و درون حفره شکمی از طریق بخشی از صفاق به یکدیگر متصل هستند.
- ◀ قسمت بیشتر معده در نیمة چپ بدن قرار دارد.
- ◀ معده در نیمة راست بدن به دوازده‌هه متصل می‌شود.
- ◀ بنداره پیلور در نیمة راست بدن قرار دارد.
- ◀ لوب بزرگ کبد در نیمة راست بدن قرار دارد.
- ◀ بخش کوچکی از کبد که در نیمة چپ بدن قرار دارد قسمتی از معده را می‌پوشاند.
- ◀ کیسه صفرا در نیمة راست بدن در زیر لوب بزرگ کبد قرار دارد.
- ◀ لوزالمعده به موازات معده و زیر آن قرار گرفته است، بخش پهن لوزالمعده در سمت راست در فرورفتگی ابتدای دوازده‌هه قرار دارد.
- ◀ طول بخش‌های مختلف روده بزرگ از زیاد به کم به ترتیب شامل کولون پایین‌رو، کولون افقی و کولون بالارو می‌باشد.
- ◀ آپاندیس، روده کور و کولون بالارو در نیمة چپ بدن قرار دارند.
- ◀ کولون پایین‌رو در نیمة چپ بدن قرار دارد.
- ◀ طحال در پشت معده و نیمة چپ بدن قرار دارد.

بنداره‌های لوله گوارش در بخش‌های مختلف لوله گوارشی ماهیچه‌های حلقی به نام بنداره (اسفنکتر) وجود دارد. این ماهیچه‌ها در اغلب اوقات (به جز هنگام عبور مواد) بسته هستند و علاوه بر این که از برگشت محتویات لوله به بخش قبلی، جلوگیری می‌کنند در تنظیم عبور مواد از بخشی از لوله گوارش به بخشی دیگر نقش دارند. اغلب این بنداره‌ها از جنس ماهیچه صاف بوده و برخی نیز ماهیچه اسکلتی هستند.

جمع‌بندی » تعدادی از اسفنکترهای مهم مسیر لوله گوارشی به شرح زیر است:

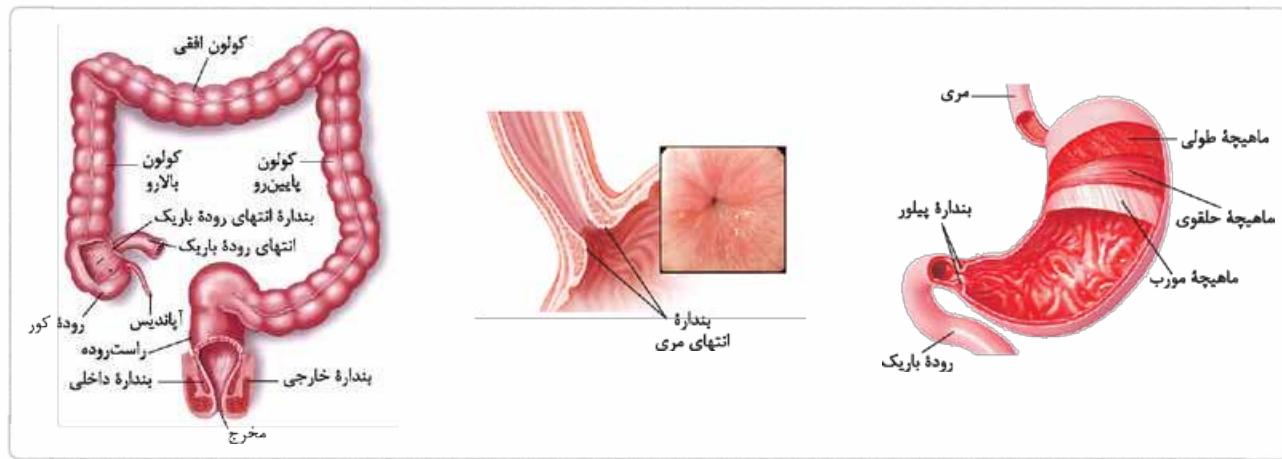
نام بنداره	نوع ماهیچه (مخطط)	نوع عمل	نوع عصب‌دهی توسط دستگاه عصبی محیطی	محل بنداره	وظیفه بنداره
۱. ابتدای مری*	اسکلتی	غیرارادی	پیکری	ابتدای مری	(۱) تنظیم عبور مواد از حلق به مری و (۲) جلوگیری از بازگشت غذا از مری به حلق
۲. انتهای مری	صاف	غیرارادی	خودمنختار	بین مری و معده	(۱) تنظیم عبور مواد از مری به معده و (۲) جلوگیری از بازگشت غذا از معده به مری
۳. انتهای معده (پیلور)	صاف	غیرارادی	خودمنختار	در محل اتصال معده به روده باریک	(۱) تنظیم عبور مواد از معده به روده باریک (۲) جلوگیری از بازگشت غذا از روده باریک به معده

نام بنداره	نوع ماهیچه	نوع عمل	نوع عصب‌دهی توسط دستگاه عصبی محیطی	محل بنداره	وظیفه بنداره
۴. انتهای روده باریک	صف	غیرارادی	خودمختار	در محل اتصال روده باریک به ابتدای روده بزرگ (روده کور)	۱) تنظیم عبور مواد از روده باریک به روده بزرگ ۲) جلوگیری از بازگشت مواد از روده بزرگ به روده باریک
۵. داخلی مخرج	صف	غیرارادی	خودمختار	انتهای راست‌روده	مانع از خروج مدفعی تا زمان فعال شدن انعکاس دفع
۶. خارجی مخرج	ارادی	پیکری		انتهای راست‌روده	جلوگیری از خروج غیرارادی مدفعی

* تذکر: در کتاب درسی از بنداره ابتدای مری و بنداره انتهای روده باریک نامی برده نشده است، ولی چون کتاب درسی وظیفه بنداره‌ها را تنظیم عبور مواد می‌داند، لذا توصیه می‌شود این دو بنداره را نیز یاد بگیرید.

نکات

- در محل بنداره‌ها، دیگر لایه‌های لوله گوارشی نیز وجود دارد، اما در این محل‌ها، ماهیچه حلقوی لایه ماهیچه‌ای ضخامت بیشتری دارد.
- در برخی از این بنداره‌ها هنگام استفراغ، مواد در جهت بر عکس عبور می‌کنند.
- بنداره ابتدای مری بالای میان‌بند (دیافراگم) قرار دارد، بقیه بنداره‌های لوله گوارشی زیر پرده میان‌بند قرار دارند.
- هر کدام از انداه‌های مری و روده بزرگ، دو بنداره دارند.
- به جز مری، هیچ اندام دیگری از لوله گوارش، در ابتدای خود بنداره ندارد.

ب. انداه‌های مرتبط با لوله گوارش

- انداه‌هایی که جزء لوله گوارش نیستند، اما جزء دستگاه گوارش بوده و در گوارش غذا نقش دارند، شامل: ۱) غده‌های بزاقی ۲) پانکراس (لوزالمعده) ۳) کبد

نکته آپاندیس نیز در محل روده کور با لوله گوارش مرتبط است ولی چون در گوارش غذا نقشی ندارد، جزء دستگاه گوارشی محسوب نمی‌شود، آپاندیس جزء دستگاه لنفی است؛ پس لزوماً این گونه نیست که، هر انداهی که با لوله گوارش مرتبط است جزء دستگاه گوارشی باشد.

ساختمار لوله گوارش

دیواره بخش‌های مختلف لوله گوارش، ساختار تقریباً مشابهی دارند؛ این لوله از خارج به داخل، چهار لایه دارد که در شکل مقابل به ترتیب از خارج به داخل می‌بینید:

۱. لایه بیرونی
 ۲. لایه ماهیچه‌ای
 ۳. لایه زیوستخاطی
 ۴. لایه مخاطی
- لایه بیرونی خارجی‌ترین لایه لوله گوارش شامل بافت‌های متنوعی است که در آن بافت پیوندی سست رگ‌های خونی، لنفی و اعصاب دیده می‌شوند. لایه بیرونی لوله گوارشی در حفره شکمی (زیر میان‌بند) بخشی از صفاق است؛ به عبارت دیگر، در حفره شکمی بخشی از صفاق، لایه بیرونی لوله گوارشی را می‌سازد. لایه بیرونی قسمت‌هایی از لوله گوارشی که خارج از حفره شکمی هستند (دهان، حلق و بخش عمده مری) بخشی از صفاق نیست.

صفاق: پرده‌ای است که در ساختار آن بافت پیوندی سست و بافت‌های دیگر به کار رفته است. این پرده: ۱ علاوه بر این که بخشی از آن در تشکیل لایه بیرونی لوله گوارشی حفره شکمی شرکت می‌کند، ۲ قسمت‌هایی از لوله گوارشی (معده، روده باریک، روده بزرگ) و اندام‌های درون حفره شکم، مانند کبد، لوزالمعده، طحال، مثانه، تخمدان‌ها و رحم را از خارج به هم وصل می‌کند. پرده صفاق شفاف بوده و در آن سرخرگ‌ها، سیاهرگ‌ها (از جمله سیاهرگ باب)، رگ‌های لنفي و اعصاب حضور دارند.

نکات

► بخش انتهای مری، بنداره انتهای مری، معده، بنداره پیلور، روده باریک، بنداره انتهای روده باریک، روده بزرگ، اندام‌های کبد، کيسه صفراء، لوزالمعده، طحال، رحم، تخمدان‌ها و مثانه همگی در زیر میان‌بند (دیافراگم) و در حفره شکمی قرار دارند.

► کلیه‌ها اگرچه پایین‌تر از دیافراگم قرار دارند، اما خارج از محدوده صفاق می‌باشند.

۲. لایه ماهیچه‌ای این لایه در ۱ دهان، ۲ حلق، ۳ ابتدای مری و ۴ بنداره خارجی مخرج از نوع ماهیچه اسکلتی (مخخط) بوده و در دیگر قسمت‌های لوله گوارشی (بخش عمده مری، معده، روده باریک، روده بزرگ، راست‌روده و بنداره داخلی مخرج) از نوع ماهیچه صاف می‌باشد. ماهیچه اسکلتی لوله گوارش تحت عصب‌دهی اعصاب بخش پیکری می‌باشد. اما ماهیچه صاف آن تحت عصب‌دهی اعصاب بخش خودمنختار قرار دارد. انقباض ماهیچه‌ها در این لایه موجب خرد و نرم شدن غذا (گوارش مکانیکی)، مخلوط شدن آن با شیره‌های گوارشی (گوارش شیمیایی) و حرکت محتویات لوله می‌شود. در طول لوله گوارشی (به‌جز معده) یاخته‌های لایه ماهیچه‌ای به دو شکل طولی و حلقوی سازمان یافته‌اند. لایه ماهیچه‌ای طولی به سطح داخلی لایه بیرونی (خارجی‌تر است) و لایه ماهیچه‌ای حلقوی به لایه زیرمخطاط (داخلی‌تر است) متصل است. در معده سه لایه ماهیچه‌ای به شکل طولی، حلقوی و مورب وجود دارد، لایه طولی با سطح داخلی لایه بیرونی و لایه مورب با لایه زیرمخطاط (داخلی‌تر است) در تماس است.

نکات

► ضخامت لایه ماهیچه‌ای در معده، بیشتر از سایر بخش‌های لوله گوارش است.

► در طول لوله گوارشی، از دهان تا مخرج بین لایه ماهیچه‌ای طولی و حلقوی، یک لایه نازک از بافت پیوندی سست وجود دارد.

► در طول لوله گوارشی، از مری تا مخرج بین لایه ماهیچه‌ای طولی و حلقوی، شبکه یاخته‌ای عصبی (شبکه عصبی روده‌ای) دیده می‌شود.

► در لایه ماهیچه‌ای، رگ‌های خونی و لنفي نیز مشاهده می‌شوند.

۳. لایه زیرمخطاط (زیرمخطاط) این لایه از داخل با لایه مخاطی و از خارج با لایه ماهیچه‌ای حلقوی (در معده با ماهیچه مورب) در ارتباط بوده و شامل بافت پیوندی سست است. این ساختار (زیرمخطاط) باعث می‌شود که، لایه مخاطی ۱ روی لایه ماهیچه‌ای بچسبد و ۲ به راحتی روی آن (لایه ماهیچه‌ای) بلغزد یا چین بخورد.

نکات

► در این لایه رگ‌های خونی و لنفي فراوان مشاهده می‌شود.

► در این لایه (از مری تا مخرج) همانند لایه ماهیچه‌ای، شبکه یاخته‌ای عصبی نیز دیده می‌شود.

► شبکه یاخته‌ای عصبی از مری تا مخرج در دو محل (۱) لایه ماهیچه‌ای و (۲) لایه زیرمخطاط دیده می‌شود.

► عروق خونی در ساختار دیواره خود بافت پیوندی، ماهیچه صاف و بافت پوششی سنگفرشی یک‌لایه دارد (در فصل ۴ با آن‌ها آشنا می‌شویم). به سبب وجود عروق خونی در لایه زیرمخطاط، بافت ماهیچه‌ای (صاف) و بافت پوششی (سنگفرشی تک‌لایه) و بافت پیوندی در این لایه دیده می‌شود.

۴. لایه مخاطی (مخاط) این لایه نیز خود شامل سه نوع بافت است که به ترتیب از داخل به خارج عبارت‌اند از:

۱. بافت پوششی: که سطح درونی لوله گوارش را می‌پوشاند. این بافت در سراسر لوله گوارش به ترشح ماده مخاطی (موسین + آب) می‌پردازد و در بعضی از قسمت‌های لوله گوارشی (دهان، معده، روده باریک و روده بزرگ) در جذب مواد نقش دارد.

بافت پوششی در دهان، حلق و مری از نوع سنگفرشی چندلایه و در معده و روده‌ها از نوع استوانه‌ای یک‌لایه است. در زیر این یاخته‌های پوششی، غشای پایه قرار دارد.

نکته ماده مخاطی در طول لوله گوارشی توسط برخی از یاخته‌های پوششی از نوع سنگفرشی چندلایه و استوانه‌ای یک‌لایه ترشح می‌شود.

۲. بافت پیوندی سست: به صورت آستر در اطراف بافت پوششی است و به نوعی از بافت پوششی پشتیبانی می‌کند. این بخش شامل رگ‌ها و موبرگ‌های خونی و لنفي است. این بافت در ساختار پرزهای روده نیز شرکت می‌کند.

۳. ماهیچه مخاطی: در مجاورت لایه زیرمخطاط قرار گرفته است، از جنس ماهیچه صاف است.

نکات

► در مخاط لوله گوارش از داخل به خارج به ترتیب: ۱ ماده مخاطی ۲ بافت پوششی ۳ بافت پیوندی سست ۴ یاخته‌های ماهیچه‌ای صاف دیده می‌شود.

► لایه مخاطی سطح درونی ۱ مجاري گوارشي، ۲ تنفسی و ۳ ادراري - تناسلی را که با محیط بیرون در تماس‌اند، می‌پوشاند.

► در لوله گوارش ضخامت لایه مخاطی از لایه زیرمخطاط بیشتر است.

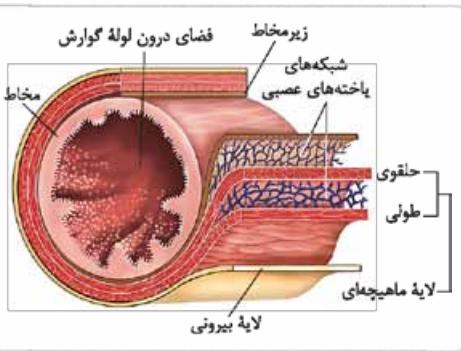
نکات ترکیبی»

- ◀ لایه مخاطی در مجاری تنفسی و ادراری - تناسلی، شامل بافت پوششی است که بر روی آستری از بافت پیوندی قرار دارد و قادر ماهیچه مخاطی است. به عبارت دیگر، ماهیچه مخاطی فقط در لایه مخاطی لوله گوارش دیده می‌شود. (فصل ۵ - یازدهم)
- ◀ لایه مخاطی در مجاری تنفسی و لوله‌های فالوپ دارای یاخته‌های پوششی مژکدار است. (فصل ۳ - دهم و فصل ۷ - یازدهم)

«جمع‌بندی» لایه مخاطی در یک نگاه!

در مجاری؛ از داخل به خارج به ترتیب شامل ماده مخاطی، بافت پوششی و بافت پیوندی سست می‌باشد که البته در لوله گوارش دارای ماهیچه مخاطی نیز هست.	لایه مخاطی
همان گلیکوپروتئین موسین است که آب فراوان جذب کرده است.	ماده مخاطی
یاخته‌های لایه مخاطی علاوه بر ترشح ماده مخاطی، مواد دیگری نیز ترشح می‌کنند، مثلاً در دهان علاوه بر ماده مخاطی (موسین + آب) آنزیم‌های لیزوزیم، آمیلاز و یون‌هایی مانند بی‌کربنات نیز ترشح می‌شود که همگی ترشحات مخاطی به حساب می‌آیند.	ترشحات مخاطی

نکات»

◀ در همه لایه‌های لوله گوارش رگ خونی، رگ لنفي و اعصاب قابل مشاهده است. در ضمن در ساختار سرخرگ‌ها و سیاهرگ‌ها، بافت پوششی، بافت پیوندی صاف و بافت پیوندی به کار رفته است. پس می‌توان نتیجه گرفت که بافت‌های پوششی، ماهیچه‌ای و پیوندی در هر ۴ لایه لوله گوارش یافت می‌شوند.

◀ به دلیل این که در تمامی لایه‌های لوله گوارش بافت پیوندی (سست) وجود دارد، پس در همه لایه‌ها رشته‌های کلاژن و رشته‌های کشسان و ماده زمینه‌ای دیده می‌شود.

«جمع‌بندی» لایه‌های لوله گوارش در یک نگاه!

لایه‌ها	لایه بیرونی	جنس بافت	ویژگی
لایه ماهیچه‌ای	انواعی از بافت‌ها مانند پیوندی سست به همراه رگ‌های خونی و لنفي و قسمت‌هایی از عصب منقبض می‌شود.	انواعی از بافت‌ها مانند پیوندی سست به همراه رگ‌های خونی و لنفي و قسمت‌هایی از عصب منقبض می‌شود.	● در حفره شکمی، این لایه بخشی از صفاق است.
لایه ماهیچه‌ای	ماهیچه اسکلتی در دهان، حلق، اوایل مری و بنداره خارجی مخرج	ماهیچه اسکلتی در دهان، حلق، اوایل مری و بنداره خارجی مخرج	● تحت عصب‌دهی اعصاب بخش پیکری بوده و به صورت ارادی یا انعکاسی (غیررادی) منقبض می‌شود.
لایه ماهیچه‌ای	ماهیچه صاف در ادامه مری، معده و روده‌ها و بنداره داخلی مخرج	ماهیچه صاف در ادامه مری، معده و روده‌ها و بنداره داخلی مخرج	● یاخته‌های لایه ماهیچه‌ای در این قسمت‌های لوله گوارشی به دو شکل طولی (خارجی تر) و حلقوی (داخلی تر) سازمان دهی می‌شوند.
لایه زیرمخاط	شامل بافت پیوندی سست، رگ‌های خونی و لنفي فراوان، شبکه یاخته‌ای عصبی	شامل بافت پیوندی سست، رگ‌های خونی و لنفي فراوان، شبکه یاخته‌ای عصبی	● بین ماهیچه‌های طولی و حلقوی بافت پیوندی سست قرار دارد.
لایه ماهیچه‌ای	ماهیچه صاف در ادامه مری، معده و روده‌ها و بنداره داخلی مخرج	ماهیچه صاف در ادامه مری، معده و روده‌ها و بنداره داخلی مخرج	● در مری بین دو ماهیچه طولی و حلقوی علاوه بر بافت پیوندی سست، شبکه یاخته‌ای عصبی نیز وجود دارد.
لایه ماهیچه‌ای	ماهیچه حلقوی وجود دارد.	ماهیچه حلقوی وجود دارد.	● این ماهیچه‌ها تحت عصب‌دهی اعصاب بخش خودمنختار و شبکه عصبی روده‌ای هستند و به صورت غیررادی منقبض می‌شوند.
لایه ماهیچه‌ای	ماهیچه صاف در ادامه مری، معده و روده‌ها و بنداره داخلی مخرج	ماهیچه صاف در ادامه مری، معده و روده‌ها و بنداره داخلی مخرج	● یاخته‌های لایه ماهیچه‌ای در این قسمت‌های لوله گوارشی (به جز معده) به دو شکل طولی (خارجی تر) و حلقوی (داخلی تر) سازمان دهی می‌شوند. در معده ماهیچه مورب نیز در زیر ماهیچه حلقوی وجود دارد.
لایه زیرمخاط	شامل بافت پیوندی سست، رگ‌های خونی و لنفي فراوان، شبکه یاخته‌ای عصبی	شامل بافت پیوندی سست، رگ‌های خونی و لنفي فراوان، شبکه یاخته‌ای عصبی	● بین ماهیچه‌های طولی و حلقوی بافت پیوندی سست قرار دارد.
لایه ماهیچه‌ای	ماهیچه صاف در ادامه مری، معده و روده‌ها و بنداره داخلی مخرج	ماهیچه صاف در ادامه مری، معده و روده‌ها و بنداره داخلی مخرج	● در معده علاوه بر این که بین دو لایه طولی و حلقوی بافت پیوندی سست دیده می‌شود، بین دو لایه ماهیچه حلقوی و مورب نیز بافت پیوندی سست دیده می‌شود.
لایه ماهیچه‌ای	ماهیچه صاف در ادامه مری، معده و روده‌ها و بنداره داخلی مخرج	ماهیچه صاف در ادامه مری، معده و روده‌ها و بنداره داخلی مخرج	● در این قسمت از لوله گوارشی (از ادامه مری تا مخرج) بین دو لایه ماهیچه‌ای طولی و حلقوی علاوه بر بافت پیوندی سست، شبکه یاخته‌ای عصبی نیز دیده می‌شود.
لایه زیرمخاط	شامل بافت پیوندی سست، رگ‌های خونی و لنفي فراوان، شبکه یاخته‌ای عصبی	شامل بافت پیوندی سست، رگ‌های خونی و لنفي فراوان، شبکه یاخته‌ای عصبی	● موجب می‌شود مخاط روی لایه ماهیچه‌ای بچسبد و به راحتی روی آن بلغزد یا چین بخورد.
لایه ماهیچه‌ای	ماهیچه صاف در ادامه مری، معده و روده‌ها و بنداره داخلی مخرج	ماهیچه صاف در ادامه مری، معده و روده‌ها و بنداره داخلی مخرج	● ضخامت این لایه کمتر از لایه مخاطی است.

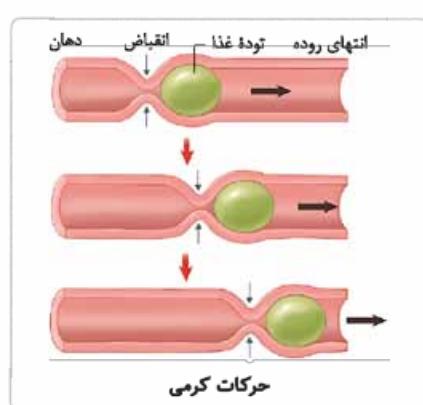

لایه‌ها	جنس بافت	ویژگی
لایه مخاطی	ماهیچه مخاطی	از جنس ماهیچه صاف است. در روده باریک به حرکت پرزها کمک می‌کند.
لایه مخاطی	بافت پیوندی سست	بافت پوششی و ماهیچه مخاطی را به هم می‌چسباند.
لایه مخاطی	بافت پوششی	در دهان، حلق و مری از نوع بافت پوششی سنگفرشی چندلایه و در معده و روده باریک، روده بزرگ از نوع بافت پوششی استوانه‌ای تک‌لایه است.
لایه مخاطی	ماده مخاطی	موسین (که از جنس گلیکوبوتئین است) با جذب آب فراوان ماده مخاطی را ایجاد می‌کند.

حرکات لوله گوارش

در اثر انقباض ماهیچه‌های لوله گوارش، حرکات منظمی در این لوله ایجاد می‌شود. لوله گوارش، دو حرکت کرمی‌شکل و قطعه‌قطعه‌کننده دارد.

الف: حرکات کرمی‌شکل محرك شروع حرکات کرمی، کشیدگی (اتساع) لوله گوارش در اثر ورود غذا می‌باشد که سبب تحریک یاخته‌های عصبی دیواره لوله گوارش می‌شود.

دقت کنید که بخش‌هایی از لوله گوارش که لایه ماهیچه‌ای از جنس اسکلتی است، توسط اعصاب بخش پیکری و بخش‌هایی که دارای ماهیچه صاف است، توسط اعصاب خودمنختار و شبکه یاخته‌های عصبی، عصب‌دهی شده و به انقباض درمی‌آیند. حرکات کرمی‌شکل دو نقش دارند:

۱ نقش پیش‌برندگی: این حرکات از دهان به سمت مخرج وجود دارد که به صورت یک حلقه انقباضی ظاهر می‌شود.

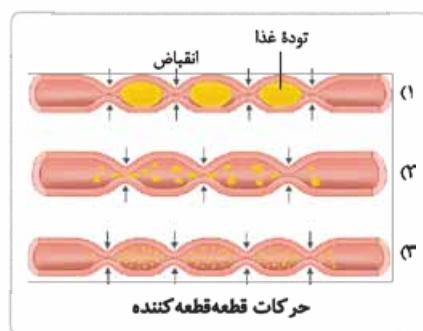
ماهیچه‌های پشت توده غذا منقبض و ماهیچه‌های جلوی توده غذا در حالت استراحت قرار گرفته که باعث تشکیل یک حلقه انقباضی در پشت توده غذایی شده و غذا را در طول لوله گوارشی به جلو می‌راند.

۲ نقش مخلوط‌کننده: حرکات کرمی‌شکل علاوه بر جلواندن مواد غذایی (از دهان به سوی مخرج)، نقش مخلوط‌کننده‌گی نیز دارند. البته در برخی محل‌ها که در آنجا محتويات لوله به بنداره (مانند پیلور) برخورد می‌کند، فقط نقش مخلوط‌کننده‌گی دارد.

نکته» حرکات کرمی از حلق آغاز شده و به سمت مخرج ادامه می‌یابد.

نکته ترکیبی» حرکات کرمی‌شکل تنها مختص لوله گوارش نیستند! مثلاً در فصل ۵ خواهید خواند که ادرار پس از ساخته شدن در کلیه‌ها، توسط ۲ لوله به نام میزانی به مثانه منتقل می‌شود. حرکات ادرار در میزانی به واسطه انقباضات کرمی‌شکل ماهیچه‌های صاف دیواره میزانی انجام می‌شود. (فصل ۵ - دهم)

ب. حرکات قطعه‌قطعه‌کننده این حرکات در روده باریک باعث ریزتر کردن غذا و مخلوط کردن غذا با شیره گوارشی می‌شود. طی این حرکات بخش‌های از عضلات لوله گوارش به صورت یکی در میان منقبض می‌شوند، سپس این بخش‌ها از حالت انقباض خارج و بخش‌های دیگر منقبض می‌شوند. تداوم این حرکات باعث ریزتر کردن و مخلوط شدن بیشتر محتويات لوله با شیره‌های گوارشی می‌شود.

نکات» حرکات قطعه‌قطعه‌کننده در تمامی طول لوله گوارشی دیده نمی‌شود و در بخش‌هایی از لوله گوارشی مانند روده باریک دیده می‌شود.

در انعکاس استفراغ، حرکات کرمی در جهت برعکس انجام می‌شود و محتويات لوله گوارش از معده و حتی بخش ابتدای روده باریک (دوازدهه) به سرعت رو به دهان حرکت می‌کند.

یک پله بالاتر» در استفراغ عادی که محتويات لوله گوارشی از معده به دهان بر می‌گردد دو بنداره باز می‌شود (بنداره ابتداء و انتهای مری)، ولی در استفراغ شدیدتر که محتويات لوله گوارشی از ابتدای روده باریک به دهان بازمی‌گردد، سه بنداره باز می‌شود (پیلور و بنداره‌های ابتداء و انتهای مری).

مرکز کنترل استفراغ در بصل النخاع قرار دارد.

گوارش غذا

غذا در دستگاه گوارش با فرایند گوارش مکانیکی آسیاب شده و با فرایند گوارش شیمیایی، پیوند بین مولکول‌ها شکسته و مولکول‌های بزرگ به مولکول‌های کوچک تبدیل می‌شوند.

- ۱. دهان** دهان در بخش پایینی سر قرار گرفته و به کمک ماهیچه اسکلتی آرواره پایین به صورت ارادی یا انعکاسی (خمیازه) باز و بسته می‌شود. در دهان هر چهار لایه لوله گوارشی دیده می‌شود. لایه ماهیچه‌ای از نوع اسکلتی بوده که توسط اعصاب بخش پیکری عصب‌دهی می‌شود و عملکردی ارادی دارد، بافت پوششی در مخاط دهان از نوع سنگفرشی چندلایه است.

نکته ترکیبی آرواره بالا ثابت است و مفصل بین دو آرواره از نوع مفاصل متحرک می‌باشد. (فصل ۳ - یازدهم)

نکته در دهان، بافت ماهیچه‌ای صاف در لایه مخاطی و رگ‌های خونی دیده می‌شود.

وظایف دهان: دهان دارای دو نقش است: **۱. حسی** **۲. گوارشی**

نکته ترکیبی دهان علاوه بر اندام گوارشی، یکی از اندام‌های حسی بدن محسوب شده و دارای گیرنده‌های چشایی (حس ویژه) می‌باشد. در واقع گیرنده‌های حسی دهان باعث می‌شود که غذاخوردن تبدیل به یکی از لذت‌های زندگی شود. (فصل ۲ - یازدهم)

نقش گوارشی دهان: در دهان هر دو نوع گوارش مکانیکی و شیمیایی دیده می‌شود.

الف گوارش مکانیکی دهان: گوارش مکانیکی دهان به کمک ماهیچه‌ای اسکلتی، زبان، دندان‌ها و آرواره‌ها، اتفاق می‌افتد. با انقباض ماهیچه‌های اسکلتی و حرکت آرواره پایینی، غذا توسط دندان‌ها خرد شده و توسط زبان مخلوط می‌گردد. آسیاب‌شدن غذا به ذره‌های بسیار کوچک برای فعالیت بهتر آنزیم‌های گوارشی و اثر بزاق بر آن لازم است.

نکته دهان در یک فرد بالغ در هر نیم‌فك دارای ۸ عدد دندان است که مجموعاً ۳۲ دندان می‌شود.

نکته ترکیبی زبان عضوی ماهیچه‌ای (اسکلتی) است که توسط بافتی پوششی احاطه شده است و علاوه بر این که در گوارش نقش دارد، به واسطه داشتن جوانه‌های چشایی، اندامی حسی نیز محسوب می‌شود. (فصل ۲ - یازدهم)

ب گوارش شیمیایی دهان: گوارش شیمیایی دهان به واسطه بزاق انجام می‌شود.

۱. محل تولید بزاق: محل تولید بزاق، غدد بزاقی است.

● ساختار غدد بزاقی: غدد بزاقی، جزء غدد برون‌ریز بوده که در ساختار خود یاخته‌هایی دارند که ترکیبات بزاق را تولید و به درون مجازی ترشح می‌کنند، پس بزاق از طریق این مجازی وارد حفره دهانی می‌شود. باید توجه کرد که غدد بزاقی جزء لوله گوارش نیستند.

● انواع غدد بزاقی: شامل تعدادی غدهای کوچک پراکنده در حفره دهانی و ۳ جفت (۶ عدد) غده بزرگ (اصلی) به شرح زیر است.

غدد بزاقی بزرگ شامل:

● غدد بناآکوشی: این دو غده بزرگ‌ترین غدد بزاقی با بیشترین حجم ترشحات هستند. این غدد از بالا هم راستا با گوش و از پایین هم راستا با آرواره پایین دیده می‌شوند. هر غده توسط یک مجرأ محتويات خود را از بخش بالای دهان به موازات دندان‌های آسیای فک بالا وارد لوله گوارش (دهان) می‌کند.

● غده زیرآرواره‌ای: اندازه‌های متوسط داشته و نسبت به غده زیرزبانی در موقعیت پایین‌تری قرار دارد. مجرأ هر غده با عبور از مجاور غده زیرزبانی، بزاق را به بخش زیر زبان می‌رساند.

● غده زیرزبانی: از دو غده دیگر کوچک‌تر و به لب‌ها نزدیک‌تر است. هر غده توسط چندین مجرأ کوچک، بزاق را به زیر زبان می‌رساند.

نکات

► غدد بناآکوشی برخلاف غدد زیرزبانی و زیرآرواره‌ای، توسط استخوان‌های آرواره حفاظت نمی‌شوند.

► حجم ترشح بزاق در ساعت‌ها مختلف شبانه‌روز یا در شرایط مختلف کم و زیاد می‌شود؛ برای مثال فعل شدن سمتانیک می‌تواند ترشح بزاق را کاهش دهد.

نکات ترکیبی

► ترشح بزاق یک فرایند انعکاسی (انعکاس مغزی) بوده و مرکز کنترل ترشح بزاق پل مغزی است. (فصل ۱ - یازدهم)

► علاوه بر تحریک گیرنده‌های چشایی در دهان، دیدن و بوییدن نیز با تأثیر بر مرکز اعصابی در انعکاس ترشح بزاق نقش دارد. (فصل ۱ - یازدهم)

► معمولاً به هنگام فعالیت هیجانی یا استرس، به علت فعل شدن اعصاب سمتانیک حجم ترشحات بزاقی کاهش می‌یابد. (فصل ۱ - یازدهم)

۲. ترکیبات بزاق: بزاق از مواد مختلفی، تشکیل شده است، که عبارت‌اند از:

۱. آب: از خوناب تأمین شده و بیشترین حجم ترکیبات بزاق را تشکیل می‌دهد.

۲. یون‌ها

۳. موسین: نوعی گلیکوپروتئین (قند + پروتئین) است که با جذب آب فراوان، ماده مخاطی ایجاد می‌کند. ماده مخاطی؛ **الف** دیواره لوله گوارش را از خراشیدگی حاصل از تماس غذا یا آسیب شیمیایی (بر اثر آنزیم یا اسید) حفظ می‌کند. **ب** ذرهای غذایی را به هم می‌چسباند و به توده‌ای لغزنه و قابل بلع تبدیل می‌کند.

۴. آنزیم‌های متعدد: دو نوع از آنزیم‌های آن عبارت‌اند از:

● آنزیم آمیلاز: نشاسته را به دی‌ساکارید مالتوز و مولکول‌های درشت‌تر از مالتوز آبکافت می‌کند.

● آنزیم لیزوزیم: در از بین بردن باکتری‌های درون دهان نقش دارد. (خط اول دفاعی - دفاع غیراختصاصی)

نکته در بزاق انواعی از آنزیم‌ها یافت می‌شود که آمیلاز و لیزوزیم دو نمونه از آن‌ها هستند.

نکته ترکیبی لیزوزیم، آنزیمی با فعالیت برون‌یاخته‌ای است و در خط اول دفاعی بدن نقش دارد، اما لیزوزوم اندامکی است که آنزیم‌های درون آن در گوارش درون‌یاخته‌ای شرکت دارند. (فصل ۵ - یازدهم)

۲. حلق گذرگاهی است که هم‌هوا و هم‌غذا از آن عبور می‌کند. هر چهار لایه‌ای که در ساختار لوله گوارشی وجود دارد در ساختار دیواره حلق نیز دیده می‌شود. لایه ماهیچه‌ای (طولی و حلقوی) دیواره حلق از نوع اسکلتی بوده که تحت عصب‌دهی اعصاب بخش پیکری هستند و هنگام بلع به صورت غیرارادی عمل می‌کنند. با ورود غذا به حلق و کشیده شدن دیواره آن، گیرنده‌های حسی (نوعی گیرنده مکانیکی تماسی) موجود در دیواره حلق تحریک می‌شوند.

نکات ترکیبی

► حلق چهاراهی است که (از بالا با بینی، از جلو با دهان، از پایین با مری و نای) و دو مجرأ (شیپور استاش) در ارتباط است. انتهای حلق به یک دوراهی ختم می‌شود که در این دوراهی، حنجره در جلو و مری در پشت قرار دارد. (فصل ۵ - یازدهم)

► در پایین حلق و در ابتدای نای، حنجره قرار دارد که توسط اپی‌گلوت، هنگام بلع و استفراغ بسته می‌شود. اپی‌گلوت جزئی از حنجره بوده و ساختار غضروفی دارد. (فصل ۳ - ههم)

۳. مری مری در پشت نای قوار گرفته است و هنگامی که خالی از غذاست، قطر آن از نای کمتر است. انتهای مری پس از عبور از پرده ماهیچه‌ای میان‌بند، کمی به سمت چپ متمایل شده و به معده می‌رسد.

۴. ساختار دیواره مری: در دیواره مری هر چهار لایه لوله گوارشی (لایه بیرونی، لایه ماهیچه‌ای، لایه زیرمخاطی و لایه مخاطی) دیده می‌شود.

لایه ماهیچه‌ای (طولی و حلقوی) در ابتدای مری اسکلتی بوده که توسط اعصاب بخش پیکری، عصب‌دهی می‌شود و به صورت غیرارادی عمل می‌کند. این لایه در ادامه از نوع ماهیچه صاف می‌باشد که توسط بخش اعصاب خودمختار، عصب‌دهی می‌شود و به صورت غیرارادی عمل می‌کند. در بین دو لایه ماهیچه طولی و حلقوی مری، بافت پیوندی سست و شبکه یاخته‌ای عصبی دیده می‌شود.

بندراء ابتدایی آن از نوع اسکلتی است که به صورت غیرارادی منقبض می‌شود و عصب بخش پیکری به آن وارد می‌شود و بندراء انتهایی مری از جنس ماهیچه صاف است که توسط اعصاب بخش خودمختار، عصب‌دهی شده و به صورت غیرارادی عمل می‌کند.

در مخاط مری بافت پوششی سنگفرشی چندلایه دیده می‌شود. مخاط مری چندان به شیره معده مقاوم نیست و در افرادی که ریفلакс معده دارند، مخاط مری دچار آسیب می‌شود.

نکات

► بندراء انتهایی مری متعلق به مری است نه معده؛ در ضمن این بندراء اندکی از رأس معده پایین‌تر است.

► غدهای مخاطی مری، ماده مخاطی ترشح می‌کنند تا حرکت غذا آسان‌تر شده و مری دچار خراشیدگی نشود.

بلع غذا بلع فرایندی است که طی آن غذا از دهان به معده منتقل می‌شود.

بلع در دو مرحله انجام می‌شود: **۱** مرحله ارادی **۲** مرحله غیرارادی

۱. مرحله ارادی: در این مرحله توده غذا با اراده فرد و به کمک فشار زبان (دارای ماهیچه‌های مخطط و ارادی) به انتهای دهان و در نهایت به حلق رانده می‌شود.

۲. مرحله غیرارادی: این مرحله خود شامل دو بخش است: **الف** حرکت غذا از حلق تا مری **ب** حرکت غذا از مری تا معده

الف حرکت غذا از حلق تا مری: با رسیدن غذا به حلق، وقایع زیر اتفاق می‌افتد: **۱** دیواره حلق کشیده شده و گیرنده‌های حسی (نوعی گیرنده مکانیکی) موجود در دیواره تحریک می‌شوند و پیام عصبی در آن‌ها ایجاد می‌شود. **۲** پیام حسی از طریق رشته‌های عصبی حسی به مرکز بلع در بصل النخاع ارسال می‌شود. **۳** مرکز بلع در بصل النخاع با ارسال پیامی به مرکز تنفس در همان بصل النخاع باعث قطع عمل تنفس می‌شود. **۴** برچاکتای (اپی‌گلوت) پایین‌آمده و مسیر حنجره (مسیر ورود هو) را می‌بندد، زبان کوچک بالا رفته و مسیر بینی را می‌بندد. **۵** مرکز بلع از طریق رشته‌های عصبی پیکری با ارسال پیامی (غیرارادی) به ماهیچه‌های حلق باعث شروع حرکت کرمی در حلق می‌شود. **۶** لقمه غذا به واسطه حرکت کرمی حلق، بندراء ابتدای مری را باز کرده و وارد مری می‌شود.

ب حرکت غذا از مری تا معده: با ورود غذا به مری، دیواره مری گشاد شده و یاخته‌های عصبی دیواره لوله را تحریک می‌کند، یاخته‌های عصبی، ماهیچه‌های دیواره را به انقباض و ادار می‌کند در نتیجه حرکت کرمی شکل در مری ظاهر شده و غذا را در طول مری به سمت معده می‌راند. در ایجاد حرکات کرمی شکل مری علاوه بر اعصاب محیطی که از مرکز بلع به مری وارد می‌شود، شبکه یاخته‌ای عصبی نیز نقش دارد.

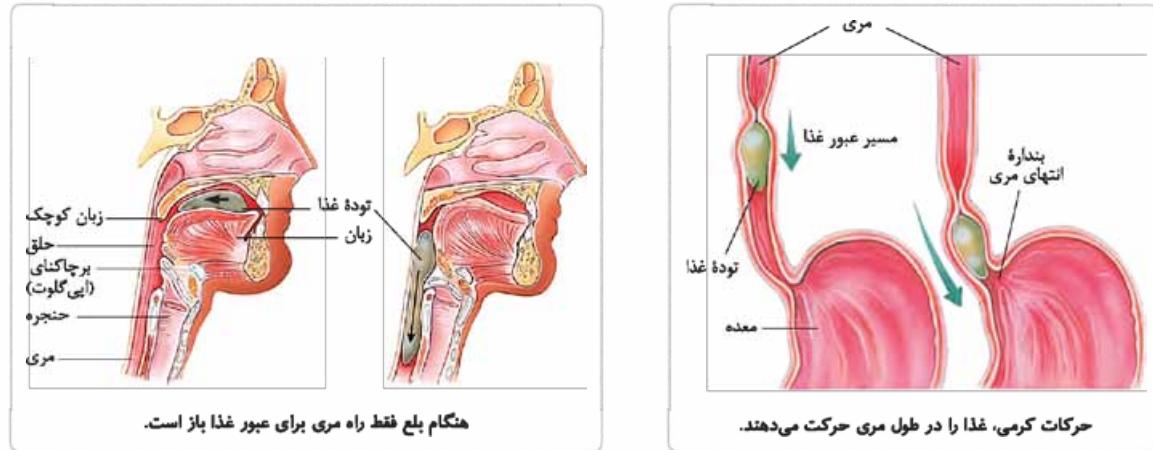
نکات

► بلع ابتدا به صورت ارادی آغاز می‌شود، اما ادامه بلع، فرایندی انعکاسی است که هم عضلات اسکلتی و هم عضلات صاف در آن به انقباض درمی‌آیند.

► بندراء‌های ابتدا و انتهای مری معمولاً بسته هستند و اما در هنگام بلع و استفراغ باز می‌شوند.

► در بلع حرکات کرمی به صورت حلقه‌ای در پشت (بالا) توده غذای ایجاد می‌شود.

در ابتدای مری به لایه ماهیچه‌ای (اسکلتی) دیواره آن، اعصاب پیکری و به شبکه یاخته‌ای عصبی که بین ماهیچه‌های طولی و حلقوی و زیرمخاط قرار دارند، اعصاب خودمخختار وارد می‌شود، اما در ادامه مری به ماهیچه‌های صاف و شبکه یاخته‌ای عصبی که بین ماهیچه طولی و حلقوی و لایه زیرمخاط دیواره آن قرار دارند اعصاب خودمخختار وارد می‌شود.

نکات شکل»

- در استخوان جمجمه، بخش پیشانی و گونه‌ها، حفراتی قابل مشاهده است.
- قاعده اپی‌گلوت (برچاکتایی) به جلوی حنجره متصل است و رأس اپی‌گلوت به صورت آزاد و در مجاورت مری است.
- در دیواره حفره بینی ناهمواری‌هایی قابل مشاهده است.
- حين حرکت کرمی غذا در مری، یک حلقه انقباضی در پشت توده غذا ایجاد شده که توده را به جلو می‌راند. بنابراین گرانش زمین در جابه‌حایی توده غذایی، نقش محسوسی ندارد.

«جمع‌بندی وضعيت راه‌های گلو در فعالیت‌های مختلف

حنجره (تارهای صوتی)	اپی‌گلوت	زبان کوچک	زبان بزرگ	فرابند
بالا	پایین	بالا	بالا	بلع
بالا	پایین	بالا	پایین	استفراغ
ناگهان پایین	ناگهان بالا	بالا	پایین	سرفه
ناگهان پایین	ناگهان بالا	پایین	پایین	عطسه

بخش ابتدایی معده در سمت چپ حفره شکمی و پشت لوب کوچک کبد قرار گرفته، اما انتهای معده در وسط و کمی به سمت راست متمایل است. معده اندام کیسه‌ای شکل لوله گوارش است.

در معده هر دو نوع گوارش مکانیکی و شیمیایی دیده می‌شود. با ورود غذا به معده، چین خوردگی‌های آن باز شده تا غذای بلع شده در معده، انبار (ذخیره موقتی) گردد. گوارش شیمیایی غذا در معده به کمک شیره معده و گوارش مکانیکی به کمک حرکات معده انجام می‌شود. پس از این که غذا به طور کامل با شیره معده آمیخته شد، مخلوط حاصل را کیموس می‌گویند. با بازشدن بنداره پیلور کیموس وارد ابتدای روده باریک می‌شود. به ابتدای روده باریک دوازده می‌گویند.

◀ **ساختار دیواره معده:** دیواره معده نیز مانند دیواره دیگر قسمت‌های لوله گوارشی دارای چهار لایه است:

۱ لایه بیرونی؛ که بخشی از صفاق است.

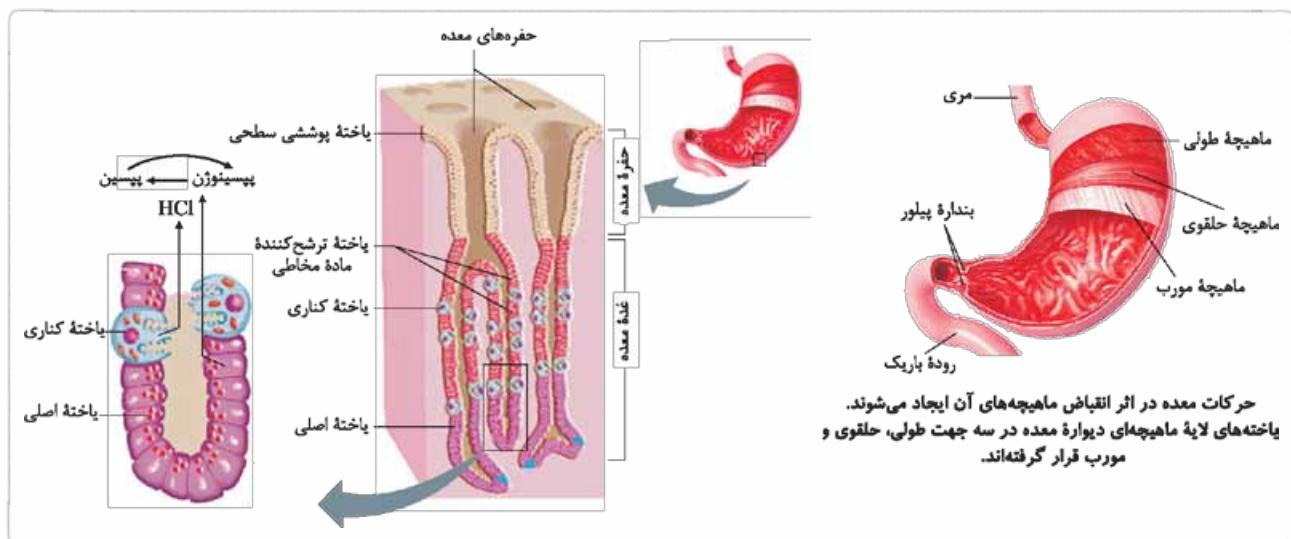
۲ لایه ماهیچه‌ای؛ که در آن برخلاف سایر بخش‌های لوله گوارشی، یاخته‌های ماهیچه‌ای در سه جهت (طولی، حلقوی و مورب) سازمان‌دهی یافته‌اند، این ماهیچه‌ها از نوع صاف بوده و تحت تأثیر شبکه یاخته‌ای عصبی و دستگاه عصبی محیطی (اعصاب خودمخختار) به صورت غیرارادی عمل می‌کنند و حرکات کرمی شکل معده در نتیجه انقباض این لایه ماهیچه‌ای اتفاق می‌افتد. لایه‌های ماهیچه‌ای توسط بافت پیوندی سست از هم جدا می‌شوند. در انتهای معده، ضخامت لایه ماهیچه‌ای بیشتر شده و بنداره پیلور ایجاد می‌شود.

۳ لایه زیرمخاط؛ این لایه از بافت پیوندی سست بوده و حاوی شبکه یاخته‌ای عصبی و رگ‌های خونی و لنفی فراوان است.

۴ لایه مخاطی؛ که دارای یاخته‌های پوششی سطحی و غده‌ای است. یاخته‌های پوششی سطحی با تعداد فراوان‌تر سطح داخلی معده و حفرات معده را می‌پوشاند و یاخته‌های غدد معده که در ادامه حفرات معده در غدد معده قرار دارند.

● طبق شکل کتاب لایه مخاطی معده، یک لایه سلول پوششی استوانه‌ای است که در برخی جاها در بافت پیوندی سست زیرین خود فرو رفته است که این فورفتگی سبب ایجاد حفره‌هایی در سطح داخلی معده می‌شود که قسمت بالایی را حفره معده و قسمت پایینی را غده معده می‌گوییم.

● غده های معده طبق شکل می توانند انشعاب دار باشند.

باخته های پوششی معده: در مخاط معده دو مجموعه باخته پوششی دیده می شود: ۱. باخته های پوششی سطحی ۲. باخته های پوششی مخاطی.

۱. باخته های پوششی سطحی: این باخته ها سطح و حفرات معده را می پوشانند و به ترشح ۱. ماده مخاطی و ۲. بی کربنات می پردازند. ماده مخاطی به صورت لایه زلایی چسبناکی، مخاط معده را می پوشاند. بی کربنات نیز این لایه ژلاتینی حفاظتی را قلیایی می کند. در نتیجه سد حفاظتی محکمی در مقابل اسید و آنزیم های معده به وجود می آید.

نکات

◀ فراوان ترین باخته های پوششی مخاط معده از این نوع هستند.

◀ باخته های پوششی سطحی از نوع استوانه ای تک لایه هستند.

۲. باخته های پوششی غده ای: در غدد معده چهار نوع باخته غده ای دیده می شود که سه نوع آن بروون ریز و یک نوع آن درون ریز می باشند. توجه کنید که غدد معده در بافت پیوندی سمت مخاط قرار دارند و به زیرمخاط نمی رسند.

الف باخته های ترشح گننده ماده مخاطی: این باخته ها برخلاف باخته های پوششی سطحی فقط ماده مخاطی ترشح می کنند و بی کربنات ترشح نمی کنند.

نکات

◀ فراوان ترین باخته های غدد معده از این گروه اند.

◀ این باخته ها به حفرات معده نزدیک تر بوده و برخی از آن ها با باخته های سطحی معده و باخته های کناری در تماس هستند.

ب باخته های اصلی: این باخته ها آنزیم های معده، یعنی پروتئازها و لیپاز معده را ترشح می کنند. پیسینوژن نام عمومی پیش ساز پروتئاز های معده است که تحت تأثیر HCl (کلریدریک اسید) به آنزیم پیسین تبدیل می شود.

بنابراین پیسین دو وظیفه دارد: ۱. تجزیه پروتئین ها به مولکول های کوچک تر طی عمل آبکافت و شکستن پیوند پپتیدی بین آمینواسیدها ۲. با اثر بر پیسینوژن، تبدیل آن به پیسین را موجب شده در نتیجه تولید پیسین بیشتر می شود.

نکات

◀ باخته های اصلی غدد معده، عمیق ترین باخته های غدد معده هستند که می توانند با باخته های کناری و باخته های ترشح گننده ماده مخاطی در غدد معده در تماس باشند.

◀ کلریدریک اسید یک ماده معدنی بوده که باعث تبدیل پیسینوژن به پیسین می شود. پس الزاماً در همه واکنش های زیستی، آنزیم ها نقش ندارند و این فرایند تجزیه بدون دخالت آنزیمی دیگر و تحت تأثیر HCl هم پیش می رود.

◀ کلریدریک اسید در تجزیه پروتئین ها به صورت غیرمستقیم نقش دارد.

◀ پیسینوژن چند نوع بروتئاز غیرفعال است که با بریده شدن قطعه های از آن به پیسین تبدیل می شوند. پس مولکول پیسینوژن از پیسین بزرگ تر است.

◀ پیسین، درون باخته های اصلی تولید نمی شود، بلکه درون محیط اسیدی معده از پیسینوژن تولید شود.

◀ پیسین، پروتئین ها را به قطعات کوچک تر تبدیل می کند؛ یعنی توانایی تولید آمینواسید یا گوارش کامل پروتئین ها را ندارد.

◀ جایگاه فعل آنزیمی در پیسینوژن فاقد عملکرد می باشد. (فصل ۱ - دوازدهم)

◀ pH بهینه برای فعالیت پیسین در معده حدود ۲ (محیط اسیدی) است.

◀ اگرچه در معده لیپاز داریم و گوارش برخی از لیپیدها از معده آغاز می شود، اما محل اصلی گوارش لیپیدها در روده باریک است.

◀ همه یاخته‌های هسته‌دار بدن انسان سالم ژن پیپسینوژن را دارند، ولی این ژن فقط در یاخته‌های اصلی غدد معده بیان می‌شود.

◀ در یاخته‌های اصلی غدد معده انسان سالم، ژن پیپسین نداریم، بلکه ژن پیپسینوژن وجود دارد و بیان می‌شود.

◀ یاخته‌های کناری: فراوانی آن‌ها از سایر یاخته‌های برون‌ریز غدد معده کمتر است، اما اندازه آن‌ها بزرگ‌تر و سطح آن‌ها ناصاف است.

این یاخته‌ها: ۱ کلریدریک اسید (HCl) و ۲ عامل (فاکتور) داخلی معده ترشح می‌کنند.

۱ کلریدریک اسید:

الف شیره معده را اسیدی می‌کند که از یک طرف باعث تبدیل پیپسینوژن به پیپسین شده و از طرف دیگر pH بهینه لازم برای فعالیت آنزیم‌های معده (پیپسین و لیپاز) را فراهم می‌کند.

ب خاصیت ضدغذوی کنندگی دارد و در محیط معده باعث از بین رفتن میکروب‌ها می‌شود (در خط اول دفاعی بدن نقش دارد). (فصل ۵ - یازدهم)

نکته برای تبدیل پیپسینوژن به پیپسین شرایط اسیدی معده لازم است، ولی پیپسین، تبدیل پیپسینوژن به پیپسین را بیشتر می‌کند؛ یعنی اگر محیط معده اسیدی نباشد، خود پیپسین هم فعالیت ندارد.

۲ عامل داخلی معده: وظیفه عامل داخلی معده کمک به جذب ویتامین B₁₂ در روده باریک است (این دو ماده همراه با هم به روش آندوسیتوز (درون‌بری) جذب می‌شوند) ویتامین B₁₂ برای ساختن گوچه قرمز در مغز استخوان ضروری است.

کمبود ویتامین B₁₂ در بدن به هر دلیلی مانند ۱ آسیب به یاخته‌های کناری معده ۲ زخم معده ۳ برداشتن معده (به دلیل سلطان معده) ۴ سوء تغذیه (کاهش یا عدم مصرف غذاهای جانوری) و ۵ جهش در ژنی که عامل ساخت فاکتور داخلی معده است؛ باعث نوعی کم‌خونی خطرناک شده و زندگی فرد به خطر می‌افتد.

نکات ترکیبی

◀ هر عاملی که سبب کاهش یا عدم تولید فاکتور داخلی معده شود ۱ سبب کاهش هماتوکریت (خون‌بهر) می‌شود. (فصل ۳ - دهم)

◀ ویتامین B₁₂ در مغز قرمز استخوان باعث فعلی کردن فولیک اسید (نوعی ویتامین B) شده و این ویتامین نیز با تأثیر بر روند تقسیم میتوز یاخته‌های بنیادی در مغز قرمز استخوان باعث تولید گوچه‌های قرمز می‌شود. کمبود فولیک اسید و یا کمبود ویتامین B₁₂ در بدن باعث کاهش در روند تولید گوچه‌های قرمز در مغز قرمز استخوان شده و فرد به نوعی کم‌خونی شدید مبتلا می‌شود. (فصل ۳ - هم)

◀ ویتامین B₁₂ فقط در غذاهای جانوری وجود دارد و همچنین در روده بزرگ هم مقداری ویتامین B₁₂ توسط میکروب همزیست تولید می‌شود. (فصل ۳ - دهم)

نکات

◀ عامل داخلی معده نوعی گلیکوپروتئین است که ترشح آن با اگزوسیتوز (صرف انرژی) است.

◀ یاخته‌های کناری به علت فعالیت زیاد، نیاز به انرژی فراوانی دارند؛ به همین علت در این یاخته‌ها تعداد راکیزهای فراوان است.

◀ ژن عامل داخلی معده در همه یاخته‌های هسته‌دار انسان سالم وجود دارد، ولی فقط در یاخته کناری معده بیان می‌شود.

◀ یاخته‌های کناری معده، مابین یاخته‌های اصلی و یاخته‌های ترشح‌کننده ماده مخاطی دیده می‌شوند.

◀ یاخته‌های ترشح‌کننده هورمون: این یاخته‌ها درون‌ریز هستند و برخلاف دیگر یاخته‌های غدد معده که برون‌ریز می‌باشند ماده‌ای را به حفره معده ترشح نمی‌کنند. این یاخته‌ها با ترشح هورمون گاسترین به خون بر فعالیت یاخته‌های اصلی و کناری تأثیر می‌گذارند. ۱ با تأثیر بر یاخته‌های اصلی باعث افزایش ترشح پیپسینوژن می‌شوند، ۲ با تأثیر بر یاخته‌های کناری، باعث افزایش ترشح اسید معده می‌شوند.

نکات

◀ در یاخته‌های کناری و اصلی غدد معده، ژن گیرنده هورمون گاسترین بیان می‌شود، در صورتی که ژن هورمون گاسترین در یاخته‌های هورمون‌ساز غدد معده بیان می‌شوند.

◀ هر آنزیمی که توسط یاخته‌های برون‌ریز تولید می‌شود، الزاماً به بیرون ترشح نمی‌شود، زیرا همه یاخته‌های زنده دارای آنزیم‌های درون‌یاخته‌ای مانند دناسبیپاراز، هلیکاز و ... نیز می‌باشند. برای مثال یاخته‌های کناری معده برای خود آنزیم می‌سازند اما آن‌ها را به بیرون ترشح نمی‌کنند.

◀ هورمون گاسترین پس از ترشح وارد خون شده از طریق سیاهرگ معده به سیاهرگ باب می‌ریزد و پس از عبور از کبد از طریق بزرگ سیاهرگ زیرین وارد قلب شده و از طریق سرخرگ آنورت در کل بدن پخش می‌شود؛ این هورمون از طریق سرخرگ معده وارد معده شده و بر روی یاخته‌های هدف خود در غدد معده اثر می‌گذارد.

◀ هورمون گاسترین با تأثیر بر یاخته‌های اصلی، فقط باعث افزایش تولید و ترشح پیپسینوژن می‌شود و با تأثیر بر یاخته‌های کناری فقط باعث افزایش تولید HCl می‌شود و نقشی در افزایش ترشح عامل داخلی معده ندارد.

نکته ترکیبی بدون حضور گاسترین نیز پیپسینوژن و اسید معده تولید می‌شوند، ولی گاسترین میزان تولید را افزایش می‌دهد. به عبارتی دیگر، گاسترین با اثر بر یاخته‌های اصلی میزان بیان ژن‌های پیپسینوژن و با اثر بر یاخته‌های کناری، میزان بیان ژن آنزیم‌های لازم برای تولید اسید معده را افزایش می‌دهد. به این فرایند تنظیم بیان ژن می‌گویند که در زیست دوازدهم با آن آشنا می‌شویم. (فصل ۲ - دوازدهم)

جمع‌بندی یاخته‌های معده در یک نگاه!

پوششی مخاط معده	انواع یاخته‌های مخاط معده	محل یاخته	ترشحات	نقش	سایر ویژگی‌ها
۱. پوششی-سطحی	در سطح معده و حفره‌ها	+ ماده مخاطی (موسین آب) و بی‌کربنات	با تولید لایه ژله‌ای - چلیاچی، سد محکمی در برابر اسید و آنزیم ایجاد می‌کنند.	فراوان‌ترین یاخته‌ها در حفره معده هستند.	
۲. ترشح‌کننده ماده مخاطی	بخش بالایی و میانی غدد معده	ماده مخاطی	با تولید لایه ژله‌ای، سدی در برابر آنزیم ایجاد می‌کنند.	فراوان‌ترین یاخته‌ها در غده معده هستند.	
۳. اصلی	اعماق غدد	لیپاز و پروتازها (پیپسینوژن)	(۱) آغاز گوارش برخی از چربی‌ها (۲) ریزکردن پروتئین‌ها به قطعات کوچک‌تر	فراوانی آن‌ها از یاخته‌های تولید‌کننده ماده مخاطی کمتر است.	
۴. کناری	مایبنی یاخته‌های ترشح‌کننده ماده مخاطی و یاخته‌های اصلی	کلریدریک اسید و عامل داخلی معده	۱ HCl ۲ آنزیم فعال (پیپسینوژن) عامل داخلی معده ضروری برای جذب ویتامین B ₁₂ از روده باریک	بزرگ‌ترین اندازه را دارند. تعدادشان کم است و دارای چین‌خوردگی‌هایی در سطح خود هستند.	
۵. درون‌ریز	غدد معده	هورمون گاسترین	تأثیر بر یاخته‌های اصلی و کناری و افزایش ترشح پیپسینوژن و کلریدریک اسید	هورمون گاسترین را به خون می‌ریزد.	

◀ **شیره معده:** مجموع ترشحات برون‌ریز غدد معده را شیره معده می‌گوییم. پس شیره معده شامل ماده مخاطی، بی‌کربنات، مخلوطی از آنزیم‌ها (لیپاز و پروتازها) و فاکتور داخلی معده است.

نکته ▶ شیره معده توانایی تجزیه کربوهیدرات‌ها را ندارد.

◀ **حرکات معده:** حرک شروع حرکات معده ورود غذا به معده طی فرایند بلع است. معده به علت داشتن سه لایه ماهیچه‌ای می‌تواند انقباضات شدید در دیواره خود ایجاد کند. هر چه حجم مواد ورودی به معده بیشتر باشد، چین‌خوردگی‌های معده بیشتر باز می‌شوند و قدرت انقباضات بیشتر می‌شود. پس در ابتدا ورود غذا، انقباضات معده اندک است، اما با افزایش ورود غذا به معده، شدت انقباضات افزایش می‌یابد. با توجه به شکل ۸ کتاب درسی، خطوط چین‌خوردگی معده عمده‌تر هم‌راستا با طول معده دیده می‌شوند.

مراحل حرکات معده

۱ بلع (ورود غذا از دهان به معده) ۲ کشیدگی یا انبساط اندک معده ۳ آغاز انقباضات معده به صورت موجی (متناوب) از بالای معده به سوی پیلوو
۴ عبور کمی کیموس از پیلوو منقبض (ذرات ریز) ۵ بازگشت ذرات بزرگ به علت منقبض بودن پیلوو و آسیاب بیشتر آن‌ها در معده ۶ تقریباً به شکل

مایع درآمدن مواد غذایی ۷ رسیدن موج شدید انقباض (حرکات کرمی) به پیلوو و کاهش انقباض پیلوو ۸ ورود کیموس به دوازدهه.

◀ **برگشت اسید معده (ریفلاکس):** اگر انقباض بندرای انتهای مری به حد کافی نباشد، مقداری از اسید معده به مری بر می‌گردد. از آنجایی که مخاط مری به اندازه مخاط معده محافظت نمی‌شود، به تدریج مخاط مری دچار آسیب می‌شود.

علل کافی‌بودن انقباض بندرای انتهای مری: ۱ کشیدن سیگار ۲ مصرف نوشابه‌های الکلی ۳ رژیم غذایی نامناسب و استفاده بیش از اندازه از غذاهای آماده و ۴ تنفس و اضطراب، از جمله علت‌های برگشت اسید معده‌اند.

نکات ترکیبی

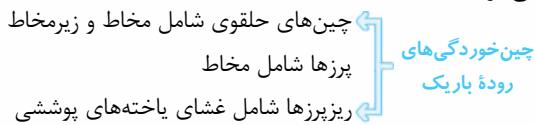
◀ مواد سیگار بر مغز نیز اثر گذاشته و فعالیت‌های یاخته‌های عصبی را تغییر می‌دهد. همچنین این مواد از جمله مواد سرطان‌زا به حساب می‌آیند. (صرف تنباق‌کو با سلطان‌های دهان، حنجره و شش‌ها ارتباط مستقیمی دارد. (فصل ۱- یازدهم))

◀ از عوارض تنفس و اضطراب طولانی‌مدت، افزایش میزان هورمون‌های کورتیزول در خون می‌باشد و اگر تنفس‌ها به مدت زیادی ادامه یابد، کورتیزول دستگاه ایمنی را تضعیف می‌کند و همچنین عامل از کارافتادگی زودرس تخدمان‌ها در خانم‌ها می‌باشد. (فصل‌های ۴ و ۷- یازدهم)

◀ **۵. روده باریک** محل اصلی و نهایی گوارش شیمیایی و جذب مواد روده باریک است. این اندام طویل‌ترین قسمت لوله گوارشی است که خود شامل چند بخش است. دوازدهه ابتدای روده باریک بوده و حالت نعلی شکل دارد (افقی به سمت راست، عمودی به سمت پایین و افقی به سمت چپ). بیشتر مراحل پایانی گوارش مواد غذایی در دوازدهه انجام می‌شود. pH ابتدای دوازدهه اسیدی است، اما تحت تأثیر ترشحات خود دوازدهه، لوزالمعده و صفرا (بی‌کربنات فراوان) به سرعت خشی و در نهایت قلیایی می‌شود.

◀ **چین‌خوردگی‌های روده باریک:** روده باریک به سه شکل، چین می‌خورد که به ترتیب اندازه عبارت‌اند از: ۱ چین‌های حلقوی ۲ پرزها ۳ ریزپرزها چین‌های حلقوی بزرگ است که حاصل لغزیدن مخاط روی ماهیچه (به کمک لایه زیرمخاط) می‌باشد. روی هر چین حلقوی تعداد فراوانی پرز وجود دارد

که حاصل چین خوردن بافت پوششی مخاط بروی آستری از بافت پیوندی سست است. هر پرز شامل انواعی از یاخته‌های پوششی است که بر روی آستری از بافت پیوندی سست چین خورده‌اند. **ریزپرزها** (چین‌های میکروسکوپی) حاصل چین خودگی‌های غشای یاخته‌های پوششی پرز در مجاورت با فضای روده است. مجموعه همه این موارد، یعنی چین، پرزها و ریزپرزها سطح داخلی روده باریک را که در تماس با کیموس است، چندین برابر افزایش می‌دهد که سبب افزایش سطح گوارش و جذب در روده باریک می‌شود.

نکته» چین‌های حلقوی و پرزها میکروسکوپی نیستند، ولی ریزپرزها میکروسکوپی هستند.

ساختار دیواره روده باریک: در دیواره روده باریک نیز مانند دیواره سایر بخش‌های لوله گوارشی **چهار لایه** دیده می‌شود که از خارج به داخل به ترتیب عبارت‌اند از:

۱ **لایه پیرونی؛** که بخشی از صفاق است (به بخشی از صفاق که اطراف روده باریک می‌باشد، روده‌بند می‌گویند).

۲ **لایه ماهیچه‌ای؛** که یاخته‌های آن در دو شکل طولی و حلقوی سازمان‌دهی شده‌اند، این ماهیچه‌ها از نوع صاف بوده و تحت تأثیر اعصاب بخش خودمختار و شبکه یاخته‌ای عصبی (شبکه عصبی روده‌ای) به صورت غیرارادی عمل می‌کنند. بین دو لایه طولی و حلقوی، بافت پیوندی سست و شبکه عصبی روده‌ای وجود دارد. حرکات کرمی و قطعه‌قطعه کننده روده باریک در نتیجه اتفاقی اتفاق می‌افتد.

۳ **لایه زیرمخاط:** این لایه از بافت پیوندی سست بوده و حاوی شبکه یاخته‌ای عصبی و رگ‌های خونی و لنفی فراوان است.

۴ **لایه مخاطی:** مخاط روده باریک نیز مانند مخاط سایر قسمت‌های لوله گوارشی، چهار بخش دارد که شامل: ۱. ماده مخاطی، ۲. بافت پوششی استوانه‌ای نکلاهی، ۳. آستری از بافت پیوندی سست و ۴. ماهیچه مخاطی می‌باشد.

در نتیجه چین خودگی بافت پوششی بر روی بافت پیوندی سست پرزها ایجاد می‌شود، در بافت پیوندی سست هر پرز، یک سیاهرگ، شبکه مویرگ خونی (مویرگ موجود در پرزها از نوع منفذدار هستند)، یک مویرگ لنفی بسته، رشتة‌های کلائز و کشسانی دیده می‌شود.

در بافت پوششی روده باریک انواعی از یاخته‌های استوانه‌ای دیده می‌شود که مهم‌ترین آن‌ها عبارت‌اند از:

۱ **یاخته‌های پوششی دارای ریزپرس (یاخته‌های جذبی)،** این یاخته‌های ریزپرس (ناحیه غده‌ای) نسبت به پرزها کمتر دیده می‌شوند. این یاخته‌ها بیشتر در ناحیه پرزها دیده شده و در فرورفتگی‌های بافت پوششی (ناحیه غده‌ای) نسبت به پرزها کمتر دیده می‌شوند. این یاخته‌ها، از نوع استوانه‌ای بلند هستند و هر یک دارای هسته‌ای بیضوی می‌باشد که این هسته در قاعدة یاخته قرار دارد. در انتهای رأسی خود ریزپرس‌های فراوانی دارند که باعث جذب بیشتر مواد غذایی می‌شود.

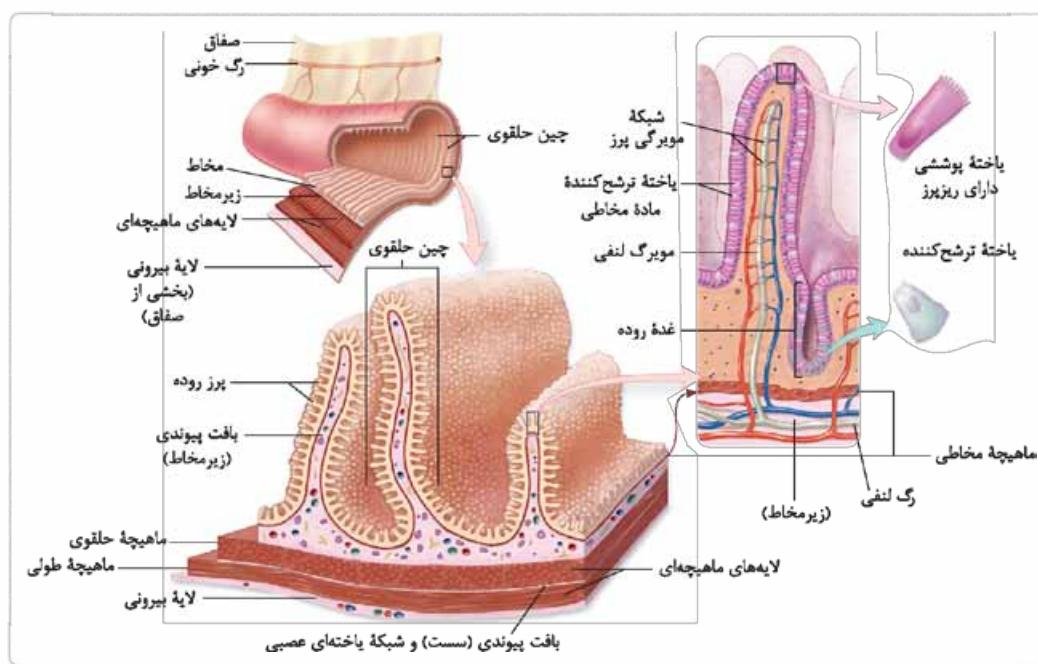
۲ **یاخته‌های ترشح کننده موسین (ماده مخاطی)،** این یاخته‌ها بیشتر در ناحیه پرزها (بین یاخته‌های جذبی) دیده شده و در فرورفتگی‌های بافت پوششی (ناحیه غده‌ای) نسبت به پرزها کمتر دیده می‌شوند.

۳ **یاخته‌های ترشح کننده هورمون (مانند سکرتین) محل این یاخته‌ها در شکل کتاب به طور دقیق مشخص نیست،** ولی به طور پراکنده در بافت پوششی مخاط روده دیده می‌شوند.

۴ **یاخته‌های ترشح کننده (مانند یاخته‌های ترشح کننده لیزوژیم)،** این یاخته‌ها در ناحیه غدد روده قرار دارند (این یاخته‌ها نیز براساس شکل کتاب، ریزپرس دارند).

نکات»

◀ شبكه یاخته‌ای عصبی در لایه ماهیچه‌ای با شبکه عصبی روده‌ای در لایه زیرمخاطی با یکدیگر در ارتباط هستند.

◀ بین دو پرز مجاور، فرورفتگی‌های وجود دارد که همان غدد علاوه است. در این غدد علاوه بر یاخته‌های پوششی دارای ریزپرس و یاخته‌های ترشح کننده ماده مخاطی، مانند دیگر یاخته‌ها، مانند یاخته ترشح کننده آنزیم لیزوژیم نیز حضور دارند. در یک پرز، قطر مویرگ لنفی با همان‌اندازه قطر سرخرگ و سیاهرگ است یا حتی بیشتر نیز هست.

◀ **بیماری سلیاک:** در این بیماری، بر اثر پروتئین گلوتن، یاخته‌های روده تخریب حمله سیستم ایمنی بدن به یاخته‌های روده است) و ریزپرزاها حتی پرزاها از بین می‌روند. در نتیجه، سطح جذب مواد، کاهش شدیدی پیدا می‌کند و بسیاری از مواد مغذی مورد نیاز بدن جذب نمی‌شود. در ضمن، علاوه بر مشکلات جدی در جذب مواد، گوارش مواد هم دچار مشکل می‌شود؛ زیرا بسیاری از یاخته‌های پوششی روده تخریب شده، در نتیجه آنزیم‌های گوارشی کمتری تولید و ترشح می‌شود و گوارش مواد غذایی به طور کامل انجام نمی‌شود. در بیماری سلیاک، بدن با سوء تغذیه مواجه می‌گردد و مواد مغذی ضروری بدن به حد کافی تأمین نمی‌گردد؛ بنابراین ممکن است مشکلاتی از قبیل اختلال پوکی استخوان در اثر کمبود کلسیم، کم خونی در اثر کمبود آهن، بر هم خوردن تعادل آب و یون‌ها و اختلال در همایستایی بدن، کاهش وزن و ... ایجاد شود.

نکته ترکیبی » در لایه خارجی یاخته‌های آندوسپرم دانه گندم و جو، درون واکوئل، پروتئین گلوتن ذخیره می‌شود؛ به همین دلیل به آن، لایه گلوتن دار گویند. ژن گلوتن در تمامی یاخته‌های دانه گندم وجود دارد. این ژن در یاخته‌های خارجی آندوسپرم بیان می‌شود. هنگام رویش دانه، هورمون جیربرلیک اسید از یاخته‌های رویان، تولید و بر لایه آخر آندوسپرم (لایه گلوتن دار) اثر کرده و باعث ساخت آنزیم‌های گوارشی از جمله آمیلاز می‌شود. (فصل ۹ - یازدهم)

گوارش در روده باریک کیموس به تدریج وارد روده باریک می‌شود تا مراحل پایانی گوارش به ویژه در دوازدهه انجام شود. عوامل مؤثر در گوارش مواد غذایی در روده باریک عبارت‌اند از: ۱ خود روده باریک ۲ صفراء ۳ لوزالمعده (پانکراس)

۱. خود روده باریک

الف) حرکات روده نقش روده باریک در گوارش غذا

در شیره روده باریک: حرکت روده باریک علاوه بر ۱ گوارش مکانیکی و ۲ پیش‌برندگی کیموس در طول روده، ۳ کیموس را در سراسر مخاط روده می‌گستراند تا تماس آن با شیره‌های گوارشی و نیز یاخته‌های پوششی مخاط، افزایش یابد (کمک به گوارش شیمیایی و افزایش میزان جذب).

ب) شیره روده: شیره روده شامل ۱ موسین ۲ آب، ۳ یون‌های مختلف از جمله بی‌کربنات و آنزیم است که توسط برخی از یاخته‌های پوششی روده ترشح می‌شوند.

نکات

▶ در شیره روده باریک انواعی از یون‌ها وجود دارد که یکی از آن‌ها بی‌کربنات می‌باشد، بی‌کربنات به قلیایی کردن محیط داخلی روده کمک می‌کند.

▶ در شیره روده باریک علاوه بر آنزیم‌های گوارشی مانند آنزیم‌های تجزیه کننده پروتئین‌ها و کربوهیدرات‌ها، آنزیم لیزوزیم نیز دیده می‌شود.

◀ **۲. صفراء:** صفراء در یاخته‌های کبد (چگر) تولید و بیشترین آن در کیسه صفراء ذخیره می‌شود. صفراء در پاسخ به ورود کیموس به روده، به دوازدهه می‌ریزد.

کبد: کبد اندامی دولوی است که لوب چپ کوچک‌تر و متمایل به سمت چپ بوده، اما لوب راست بزرگ‌تر و در سمت راست حفره شکمی قرار گرفته است. بین این دو لوب پرده‌ای از جنس بافت پیوندی است. کبد دقیقاً زیر میان‌بند (دیافراگم) و بالای کلیه‌ها قرار دارد. کبد بزرگ‌ترین غده بروون‌ریز بدن بوده که البته دارای یاخته‌های درون‌ریز نیز می‌باشد.

وظایف: بخش بروون‌ریز کبد با ساختار غده‌ای به تولید صفراء پرداخته و یاخته‌ها در بخش درون‌ریز آن به ترشح هورمون اریتروپویتین می‌پردازند. بسیاری از مواد تازه‌جذب شده در روده، از کبد عبور کرده و بخشی از آن‌ها در کبد ذخیره می‌شوند؛ برای مثال منبع اصلی ذخیره گلیکوزن در کبد است که در موقع لزوم، به گلوكز تجزیه می‌شود. در دوران جنینی کبد به همراه طحال در ساخت یاخته‌های خونی و گرده‌ها نیز شرکت دارد و در بزرگ‌سالی نیز کبد با ترشح اریتروپویتین، ساخت گویچه‌های قرمز خون در مغز استخوان را تنظیم می‌کند.

نکات

▶ به علت آن که یاخته‌های کبدی صفراء می‌سازند، پس کبد در تولید کلسترول نقش دارد.

▶ ذخیره بیش از اندازه چربی در کبد، منجر به بیماری کبد چرب می‌گردد.

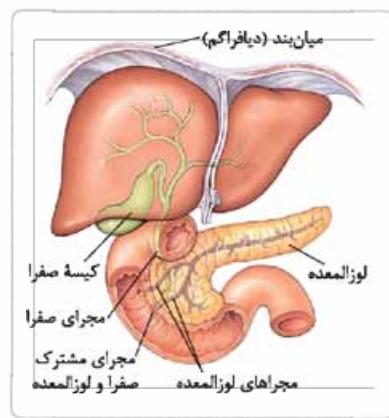
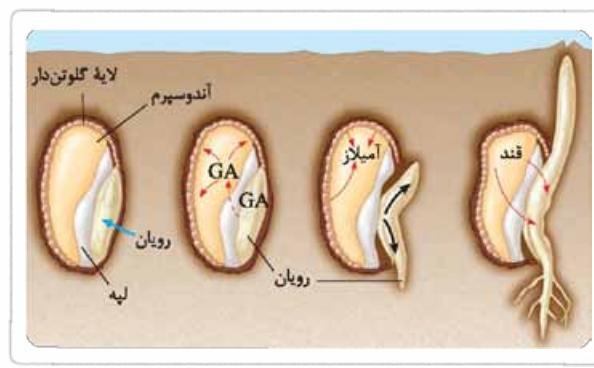
▶ کبد به واسطه تولید صفراء در دفع کلسترول اضافی بدن نقش دارد.

▶ به علت موقعیت و بزرگی لوب راست کبد، میان‌بند در سمت راست کمی بالاتر از سمت چپ خود قرار گرفته است.

نکات ترکیبی

◀ موقعیت و شکل کبد، باعث می‌شود که کلیه راست کمی پایین‌تر از کلیه چپ باشد. (فصل ۵ - دهم)

◀ کبد و طحال دارای مویرگ‌های ناپیوسته بوده و روزانه یک درصد گویچه‌های قرمز در این دو اندام از بین می‌روند. (فصل ۱۰ - دهم)

► در کبد آمونیاک با کربن دی اکسید ترکیب شده و اوره تولید می شود. (فصل ۵ - دهم)

► کبد تحت تأثیر هورمون های انسولین، گلوکاگون، اپی نفرین و نورابی نفرین به تنظیم قند خون می پردازد. (فصل ۳ - یازدهم)

► الکل با افزایش سرعت تشکیل رادیکال های آزاد در کبد و آسیب رسیدن به یاخته های کبدی باعث بافت مردگی (نکروز) کبدی می شود. (فصل ۵ - دوازدهم)

کیسه صfra: کیسه صfra در سمت راست بدن و در زیر لوب بزرگ کبد قرار دارد و محل ذخیره صfra می باشد.

ترکیبات صfra: ترکیبی از آب، نمک های صفاوی (آلی و معدنی)، بی کربنات، کلسترول و فسفولیپید است. صfra آنزیم ندارد.

وظایف صfra: ۱ با ریزکردن قطرات چربی به گوارش آنها کمک می کند. ۲ با تولید بی کربنات به ختنی کردن حالت اسیدی کیموس معده کمک می کند

و هم چنین باعث قلیایی شدن محیط روده می شود. ۳ به دفع برخی مواد مثل کلسترول اضافی می پردازد.

نکته» صfra فاقد آنزیم است، پس توانایی آبکافت یا سنتز مواد را ندارد.

سنگ کیسه صfra: گاهی ترکیبات صfra در کیسه صfra، رسب می کنند و سنگ ایجاد می شود؛ بنابراین رژیم غذایی پر چرب در ایجاد سنگ صfra نقش دارد!

سنگ کیسه صfra

عارض سنگ صfra: ۱ گوارش کمتر چربی ها ۲ جذب کمتر چربی ها ۳ جذب کمتر ویتامین های محلول

در چربی A، K، E، D، F پوکی استخوان (جذب ویتامین D کم شود کلسیم هم کمتر از روده باریک و بزرگ جذب می شود). ۴ اختلال در روند انعقاد خون (ویتامین K در فرایند انعقاد خون نقش دارد).

۵ اختلال در بینایی (ویتامین A پیش ساز ماده حساس به نور است). ۶ گوارش دیگر مواد غذایی (کربوهیدرات ها و پروتئین ها) هم دچار مشکل می شود، چون صfra در قلیایی کردن محیط داخل روده نقش دارد، لذا در کسانی که سنگ کیسه صfra دارند محیط روده کمتر قلیایی شده، در نتیجه آنزیم های لوزالمعده بهترین فعالیت خود را نخواهند داشت.

نکات»

► بیشتر صفرای تولیدی در کبد در کیسه صfra ذخیره می شود، ولی مقدار کمی از آن نیز مستقیماً می تواند از کبد وارد دوازدهه شود.

► صfra از طریق مجرایی مشترک با مجرای لوزالمعده به دوازدهه می ریزد.

۴. لوزالمعده (پانکراس): غده لوزالمعده در زیر معده و موازی با آن قرار گرفته است. این اندام شامل دو بخش برون ریز و درون ریز است. لوزالمعده توسط دو مجرای ترشحات خود را به بخش میانی دوازدهه (ابتدا رو ده باریک) می ریزد. مجرای بالایی (قطر کمتر) به طور مستقل به دوازدهه متصل است، ولی مجرای پایینی در انتهای خود با مجرای صfra مشترک می شود (قطر بیشتر) و همراه با هم به دوازدهه متصل می شوند.

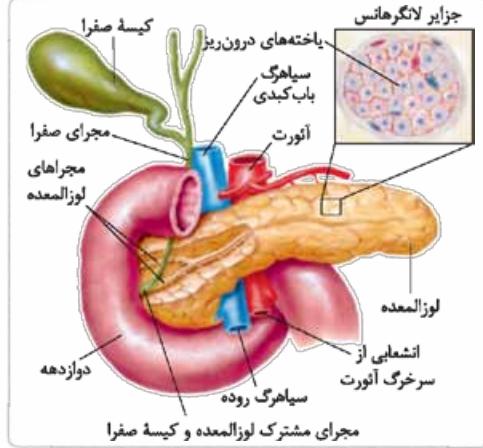
الف بخش درون ریز (جزایر لانگرهانس): هر جزیره لانگرهانس دارای انواعی از یاخته است که دو نوع از آنها هورمون ترشح می کنند، هر نوع یاخته به ترشح یک نوع هورمون می پردازد. هورمون های انسولین و گلوکاگون از جزایر لانگرهانس ترشح می شود. انسولین با تأثیر بر یاخته های بدن قند خون را کاهش و گلوکاگون با اثر بر کبد، قند خون را افزایش می دهد.

ب بخش برون ریز: این بخش به تولید و ترشح ۱ بی کربنات و ۲ انواع آنزیم های لازم برای گوارش شیمیایی مواد غذایی می پردازد.

۱ بی کربنات: کیموس وارد شده از معده را خنثی و محیط دوازدهه را قلیایی می کند تا محیطی مناسب برای فعالیت آنزیم های لوزالمعده در روده فراهم شود.

ترشح بی کربنات تحت تأثیر هورمون سکرتین که از دوازدهه تولید می شود، افزایش می یابد.

۲ آنزیم های لوزالمعده: شامل انواع آنزیم های لازم برای گوارش کربوهیدرات ها، پروتئین ها، لیپیدها و نوکلئیک اسیدها می باشد. این آنزیم ها در محیط قلیایی بهترین فعالیت را دارند.

۱. پروتئاز های لوزالمعده قوی و متنوع اند و در هنگام تولید و ترشح از این اندام، غیرفعال هستند؛ زیرا می توانند خود لوزالمعده را نیز تجزیه کنند، اما هنگامی که این آنزیم ها وارد محیط قلیایی دوازدهه می شوند، تحت تأثیر pH ۸ دوازدهه (حدود ۸) فعال می گردند. پروتئاز های لوزالمعده می توانند آمینو اسید را از پروتئین جدا کنند. ۲. لیپازها و دیگر آنزیم های تجزیه کننده لیپیدها، انواع لیپیدها را به اجزای قابل جذب تبدیل می کنند. ۳. آمیلانز لوزالمعده که در گوارش نشاسته نقش دارد. ۴. نوکلئاز های لوزالمعده که انواع نوکلئیک اسیدها را به نوکلئوتیدها آبکافت می کند.

نکات»

► منشأ بیشتر آنزیم های گوارشی موجود در رو ده باریک، پانکراس می باشد.

► در قلیایی کردن محیط روده ۱ بی کربنات شیره روده، ۲ صfra و ۳ شیره لوزالمعده نقش دارند.

► محتویات و ترشحات معده، ترشحات برون ریز پانکراس و ترشحات صfra همگی به دوازدهه وارد می شوند.

► افزایش گاسترین موجب کاهش pH معده (با افزایش ترشح HCl) و افزایش سکرتین موجب افزایش pH روده (دوازدهه) می گردد (با افزایش ترشح

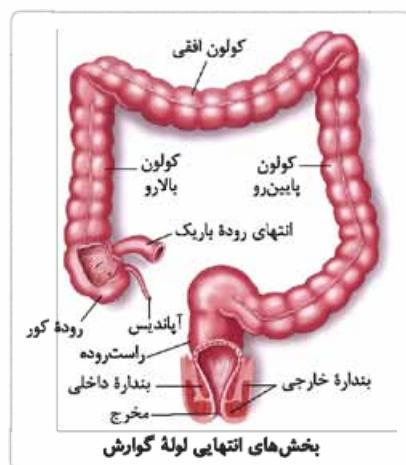
بی کربنات لوزالمعده). بنابراین مقدار گاسترین با pH معده رابطه معکوس دارد و مقدار سکرتین نیز با pH روده رابطه مستقیم!

جمع‌بندی آنزیم‌های گوارشی در یک نگاه!

آنژیم‌های گوارشی	آنژیم‌های گوارشی	محل تولید	عملکرد آنژیم
آمیلاز	آمیلاز	غدد برازی، پانکراس	کمک به گوارش نشاسته
پیپسین (پیپسین)	پروتئین را به مولکول‌های کوچک‌تر (رشته‌های پلی‌پیتیدی کوچک‌تر) تبدیل می‌کند.	یاخته‌های اصلی در معده	پروتئین را به مولکول‌های کوچک‌تر (رشته‌های پلی‌پیتیدی کوچک‌تر) تبدیل می‌کند.
لپیاز	چربی (تری‌گلیسرید) را به اجزای قابل جذب آبکافت می‌کند.	یاخته‌های اصلی معده، پانکراس	چربی (تری‌گلیسرید) را به اجزای قابل جذب آبکافت می‌کند.
آنژیم‌های تجزیه‌کننده دیگر لپیدها	انواعی از لپیدها (به جز تری‌گلیسرید) را تجزیه می‌کند.	یاخته‌های پانکراس	انواعی از لپیدها (به جز تری‌گلیسرید) را تجزیه می‌کند.
پروتازها	می‌توانند آمینواسید را از پروتئین جدا کنند.	یاخته‌های پانکراس و روده باریک	می‌توانند آمینواسید را از پروتئین جدا کنند.
نوكلазها	نوکلئازهای لوزالمعده که انواع نوکلئیک اسیدها را به نوکلئوتیدها آبکافت می‌کند.	پانکراس	نوکلئازهای لوزالمعده که انواع نوکلئیک اسیدها را به نوکلئوتیدها آبکافت می‌کند.
انواع آنزیم‌های تجزیه‌کننده کربوهیدرات‌ها	کمک به گوارش کربوهیدرات‌های کوچک و دی‌ساکاریدها و تبدیل آن‌ها به مونوساکاریدها	روده	کمک به گوارش کربوهیدرات‌های کوچک و دی‌ساکاریدها و تبدیل آن‌ها به مونوساکاریدها

فعالیت لوگول معرف شناسایی نشاسته است، نشاسته رنگ زرد لوگول را به آبی تبدیل می‌کند. سه لوله آزمایش برداشته، در لوله (۱) فقط محلول نشاسته می‌ریزیم به لوله (۲) محلول نشاسته و مقداری بزاق اضافه می‌کنیم و به لوله (۳) فقط بزاق می‌ریزیم، حال به هر سه لوله آزمایشی مشخص لوگول اضافه می‌کنیم، لوله‌ها را برای مدتی در دمای ۳۷ درجه قرار می‌دهیم، چون بهترین دما برای فعالیت آنزیم‌ها دمای ۳۷ درجه است. لوله (۱) آبی رنگ می‌شود، رنگ لوله (۲) آبی خیلی کم‌رنگ‌تر می‌شود، چون آمیلاز بزاق مقداری از نشاسته را تجزیه کرده است، لوله (۳) زرد رنگ است.

SAXHATR: دیواره روده بزرگ نیز مانند دیواره سایر قسمت‌های لوله گوارشی دارای چهار لایه است و لایه بیرونی آن قسمتی از صفاق می‌باشد. ابتدای روده بزرگ، روده کور نام دارد و در سمت راست حفره شکم قرار دارد که به آپاندیس ختم می‌شود. ادامه روده بزرگ شامل کولون بالا رو در سمت راست بدن، کولون افقی و در سمت چپ نیز کولون پایین رو قرار گرفته است. موقعیت کولون افقی از بخش ابتدایی دوازدهه، کبد، معده، کیسه صفراء و لوزالمعده پایین‌تر، اما از روده باریک بالاتر است. طول کولون پایین رو بیشتر از طول کولون بالا راست است. کولون پایین رو به راست‌روده منتهی می‌شود.

سایر ویژگی‌ها: ۱ طول روده بزرگ از روده باریک کمتر، اما قطر آن بیشتر است. ۲ حرکات کرمی آهسته انجام می‌شود. ۳ روده بزرگ، پیز و ریزیز ندارد، اما دارای چین‌هایی در دیواره خود است. ۴ یاخته‌های پوششی مخاطی آن، ماده مخاطی ترشح می‌کنند، ولی آنزیم گوارشی تولید و ترشح نمی‌کنند. ۵ یاخته‌های روده بزرگ توانایی جذب آب، یون‌ها و ویتامین‌هایی (مانند ویتامین B₁₂) که در روده بزرگ توسط میکروب‌ها ساخته می‌شوند را دارند.

نکات ترکیبی»

اگرچه می‌دانیم که یاخته‌های پوششی روده بزرگ، آنزیم گوارشی ترشح نمی‌کنند، اما این یاخته‌ها توانایی ترشح آنزیم لیزوزیم که برای باکتری مضر است را دارند. در واقع در سراسر بافت مخاطی که ماده مخاطی ترشح می‌شود، آنزیم لیزوزیم نیز حضور دارد. پس در سراسر لوله گوارش نیز این آنزیم ترشح می‌شود. (فصل ۵ - یازدهم)

لوله گوارش و سطح پوست محل مناسبی برای زندگی میکروب‌ها است. روده بزرگ دارای مقداری از این میکروب‌ها مفید هستند. (فصل ۵ - یازدهم)
آپاندیس جزء اندام‌های لنفی است که به روده کور متصل است. (فصل ۴ - دهم)

نکات»

مواد گوارش‌نیافته و جذب‌نشده، یاخته‌های مرده و باقی‌مانده شیره‌های گوارشی وارد روده بزرگ می‌شوند، روده بزرگ آب و یون‌ها را جذب می‌کند؛ در نتیجه مدفوع به شکل جامد در می‌آید.

حرکات روده بزرگ نسبت به روده باریک آهسته‌تر است.

آخرین بخش لوله گوارش است که جزء روده بزرگ محسوب نمی‌گردد. انتهای راست‌روده، بندارهای داخلی (ماهیچه صاف) و خارجی (ماهیچه اسکلتی) قرار دارد. موقعیت این دو ماهیچه نسبت به یکدیگر تقریباً هم‌استتا بوده و همانند دو حلقه است که حلقة داخلی در مرکز قرار گرفته و حلقة خارجی به دور حلقة داخلی قرار گرفته است. مدفوع به راست‌روده وارد شده و سرانجام دفع به صورت ارادی انجام می‌شود.

نکته» در راست‌روده برخلاف روده بزرگ، چین‌های حلقوی مشاهده نمی‌شود.

یاخته‌های بافت عصبی

برای درست و هماهنگ عمل کردن اندام‌های بدن انسان، دستگاه عصبی به تنظیم فعالیت‌های اندام‌ها می‌پردازد. قبل از پرداختن به فعالیت تنظیمی دستگاه عصبی باید با بافت و ساختار یاخته‌های عصبی آشنا شویم.

در بدن انسان و سایر مهره‌داران چهار نوع بافت اصلی دیده می‌شود که عبارت‌اند از: ۱ بافت پیوندی ۲ بافت پوششی ۳ بافت ماهیچه ۴ بافت عصبی.

بافت عصبی

● بابت عصبی از دو نوع یاخته تشکیل شده است: ۱ الف یاخته‌های عصبی یا نورون‌ها ۲ ب) یاخته‌های غیرعصبی یا یاخته‌های پشتیبان (نوروگلیاهای).

الف. یاخته‌های عصبی (نورون‌ها)

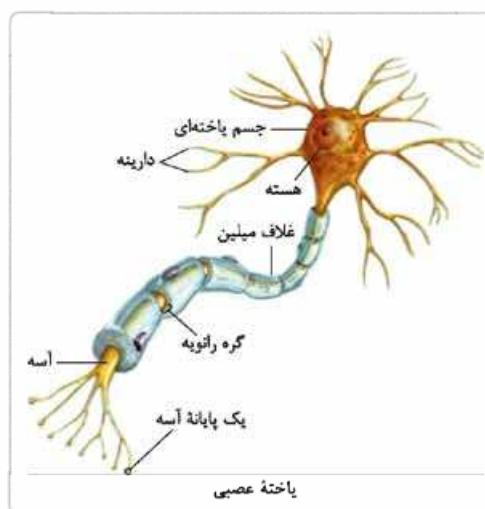
۱ تحریک‌پذیری و توانایی تولید پیام عصبی: وقتی یاخته عصبی سه عملکرد دارد که عبارت‌اند از: در محل تحریک، پتانسیل عمل (پیام عصبی) ایجاد می‌شود.

۲ هدایت پیام عصبی: وقتی پیام عصبی در یک نقطه از یاخته عصبی ایجاد شد، در طول یاخته پیش می‌رود تا به انتهای رشته عصبی برسد که این عمل را هدایت پیام عصبی می‌گویند.

۳ انتقال پیام عصبی: پیام عصبی از محل شروع انتهای آکسون هدایت می‌شود. پس از رسیدن به پایانه آن، پیام عصبی از محل پایانه آکسون یک یاخته عصبی به یاخته دیگری (عصبی یا غیرعصبی) توسط ناقل‌های عصبی منتقل می‌شود.

◆ **اجزای نورون:** هر یاخته عصبی از سه بخش تشکیل شده است:

۱ دارینه (دندریت): رشته یا رشته‌هایی هستند که با جسم یاخته‌ای در تماس بوده و طول آن‌ها در نورون‌های مختلف متفاوت است. در داخل آن‌ها، ماده زمینه‌ای سیتوپلاسم وجود دارد. وظیفه دندربیت‌ها؛ دریافت و هدایت پیام عصبی به جسم یاخته‌ای است.

۲ آسه (آکسون): رشته‌ای است که با جسم یاخته‌ای در تماس بوده و در داخل این رشته نیز ماده زمینه‌ای سیتوپلاسم حضور دارد و برخی از اندامک‌ها مانند میتوکندری در آن مشاهده می‌شود. به انتهای رشته آکسونی پایانه آکسون می‌گویند که انشعاباتی پیدا می‌کند. در پایانه آکسون، میتوکندری‌های فراوانی جهت تأمین انرژی (ATP) لازم برای بروز رانی ناقل‌های عصبی یا هورمون وجود دارند.

وظیفه این رشته هدایت پیام عصبی از جسم یاخته‌ای تا پایانه آکسون می‌باشد.

۳ جسم یاخته‌ای: بخش حجمی یاخته عصبی است که محل قرارگیری هسته و سایر اندامک‌ها می‌باشد. جسم یاخته‌ای محل انجام فرایندهای مربوط به سوخت و ساز و تولید ناقل‌های عصبی می‌باشد. ناقل‌های عصبی پس از تولید از طریق شبکه آندوپلاسمی و دستگاه گلزاری، درون ریزکیسه‌هایی بسته‌بندی شده و به سوی پایانه آکسون، حرکت می‌کنند.

جسم یاخته‌ای می‌تواند محل دریافت پیام عصبی نیز باشد، این دریافت یا از دندربیت‌ها می‌باشد یا از یاخته‌های عصبی دیگر که با جسم یاخته‌ای سینپاپ تشکیل داده‌اند.

نکات

► قطر دندربیت‌ها و آکسون‌ها در تمام طول آن‌ها یکسان نیست و معمولاً در بخش‌های انتهایی رشته عصبی (بخش غیرمجاور جسم یاخته‌ای) قطر آن‌ها کمتر است.

► برخی از نورون‌ها مانند نورون‌هایی که در هیپوталاموس قرار دارند توانایی تولید هورمون نیز دارند، پس ژن‌های تولیدکننده برخی از هورمون‌ها در یاخته‌های عصبی بیان می‌شوند.

► اغلب نورون‌ها میتوز نکرده و در مرحله G₀ چرخه یاخته‌ای متوقف شده‌اند، اما بعضی از آن‌ها توانایی میتوز دارند. (فصل ۶ - یازدهم)

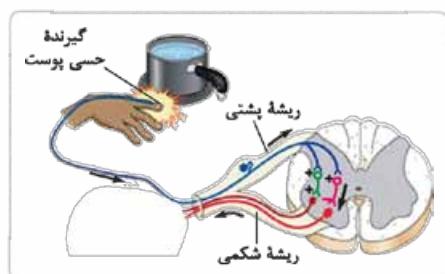
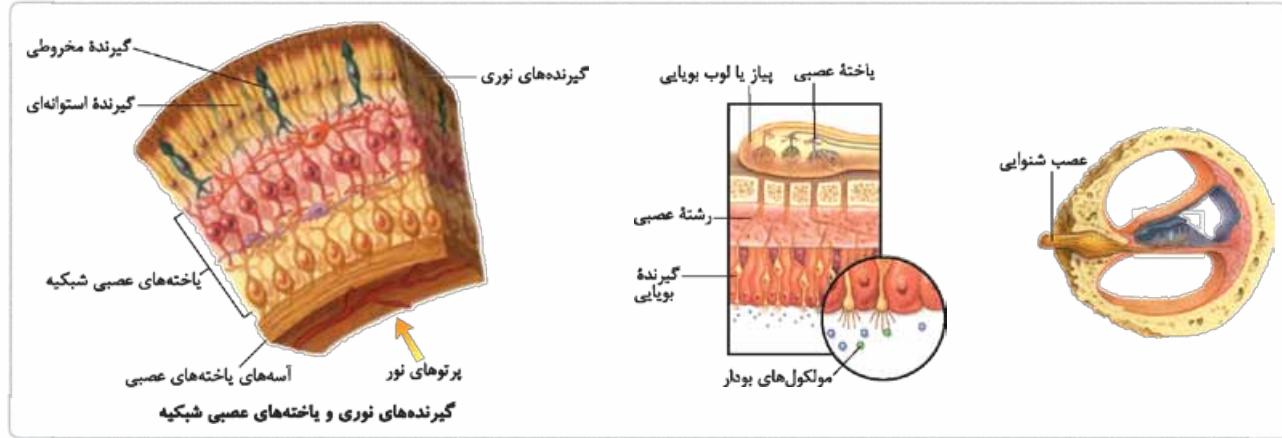
► نورون‌ها چه قدرت میتوز داشته باشند و چه نداشته باشند، همان‌دسانزی از دنای میتوکندری و هم‌چنین رونویسی از دنای هسته‌ای و سیتوپلاسمی و قدرت ترجمه دارند. (فصل‌های ۱ و ۲ - دوازدهم)

◆ **آنواع نورون‌ها:** در بدن انسان نورون‌ها از نظر عملکرد به سه نوع تقسیم می‌شوند: ۱ نورون‌های حسی ۲ نورون‌های حرکتی ۳ نورون‌های رابط.

۱ نورون‌های حسی: این یاخته‌ها، پیام‌ها را به سوی بخش مرکزی دستگاه عصبی (مغز و نخاع) می‌آورند. یاخته‌های عصبی حسی از لحاظ شکل و ساختار انواع مختلف دارند که عبارت‌اند از: ۱ الف نورون‌های حسی که دندربیت‌های کوتاه ولی آکسونی بلند دارند. این آکسون‌های بلند ممکن است

غلاف میلین داشته باشند و یا فاقد آن باشند؛ مثل نورون‌هایی که پیام حسی توسط آکسون بلند آن‌ها از مراکز حسی (چشم، گوش و بینی) به دستگاه عصبی مرکزی ارسال می‌شود.

- در چشم؛ نورون‌های مستقر در شبکیه چشم که پیام بینایی را از شبکیه به سوی مغز می‌فرستند.
- در گوش؛ نورون‌هایی که پیام‌های عصبی مربوط به شنوایی و تعادل را به سوی مغز می‌برند.
- در بینی؛ گیرنده‌های بویایی که پیام بویایی را به لوب بویایی ارسال می‌کنند.

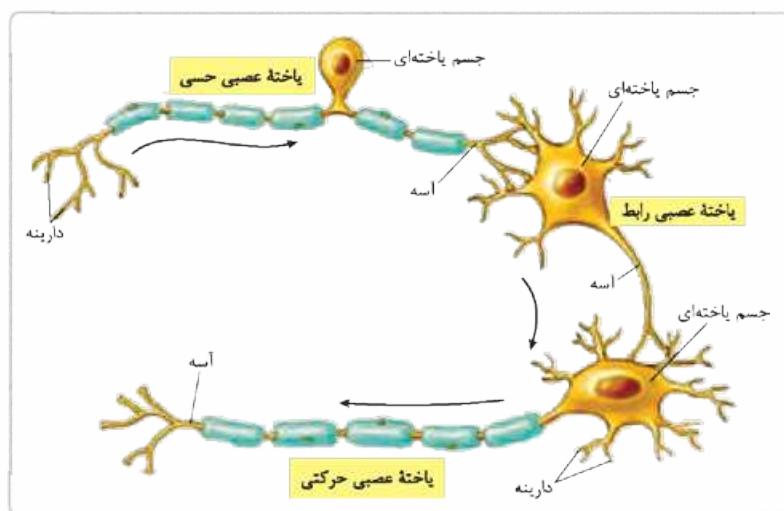
۱ نورون‌های حسی که دندربیتی بلندتر از آکسون دارند مانند یاخته‌های عصبی که پیام‌های حسی را از طریق ریشه پشتی به نخاع وارد می‌کنند. در این نوع از نورون‌ها، دندربیت و آکسون در یک راستا قرار دارند و پیام عصبی می‌تواند بدون آن که از دندربیت وارد جسم یاخته‌ای شود، مستقیماً از دندربیت وارد آکسون شود. دندربیت این نورون‌ها ممکن است دارای غلاف میلین یا فاقد آن باشد.

۲ نورون‌های حرکتی؛ این یاخته‌ها پیام‌ها را از بخش مرکزی دستگاه عصبی به سوی اندام‌ها (ماهیچه‌ها و گدد) می‌برند. یاخته‌های عصبی حرکتی، دندربیت‌های منشعب و به مراتب کوتاه‌تر از آکسون دارند. آکسون این یاخته‌ها می‌تواند دارای غلاف میلین یا فاقد آن باشد.

۳ نورون‌های رابط؛ این گروه از نورون‌ها فقط در مغز و نخاع (دستگاه عصبی مرکزی) مشاهده می‌شوند. این یاخته‌ها ارتباط لازم بین نورون‌ها را در مغز و نخاع فراهم می‌کنند.

این یاخته‌ها نیز همانند نورون‌های حرکتی، دندربیت‌هایی منشعب و کوتاه‌تر از آکسون دارند.

نکته نقش ارتباطی نورون رابط بین انواع یاخته‌های عصبی:

نکات

نورون‌های حسی و حرکتی هم در دستگاه عصبی مرکزی و هم در دستگاه عصبی محیطی دیده می‌شوند. البته در دستگاه عصبی مرکزی بخش‌های میلین دار در بخش سفید این دستگاه و بخش‌های بدون میلین می‌توانند در بخش خاکستری حضور داشته باشند.

جسم یاخته‌ای نورون‌های رابط و حرکتی در بخش خاکستری مغز و نخاع قرار دارد.

جسم یاخته‌ای نورون‌های حسی می‌تواند خارج از مغز و نخاع نیز باشد؛ مثلاً جسم یاخته عصبی حسی در اعصاب نخاعی در ریشه پشتی نخاع و خارج از بخش خاکستری قرار دارد و یا جسم یاخته عصبی حسی بینایی در شبکیه چشم قرار دارد.

پایانه‌های آسه یک یاخته عصبی ممکن است همزمان با دارینه و جسم یاخته‌ای نورون پس‌سیناپسی، سیناپس تشکیل دهد.

رشنده عصبی: به آکسون‌ها یا دندریت‌های بلند رشتۀ عصبی گفته می‌شود.

عصب: به مجموعه رشتۀ‌های عصبی که شامل دندریت‌ها یا آکسون‌های بلند و یا مجموعی از هر دو می‌باشند و توسط غلافی از بافت پیوندی احاطه شده است، عصب می‌گویند. البته درون عصب ممکن است رگ‌های خونی نیز یافت شود؛ مثل عصب چشم.

مقایسه یاخته‌های عصبی از نظر عملکرد

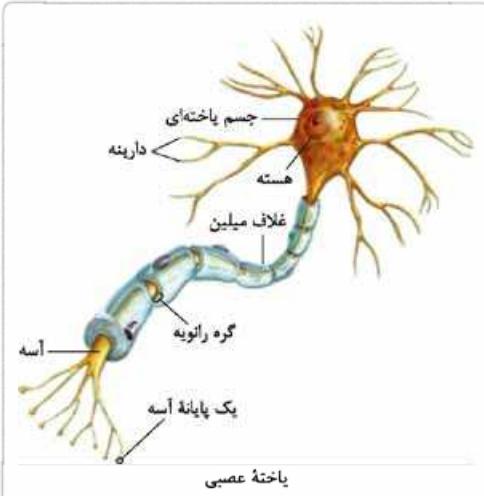
نوع نورون	ویژگی دندریت	ویژگی آکسون	محل استقرار	وظیفه
حسی ۱	دندریت کوتاه در انتهای منشعب	آکسون بلند در انتهای منشعب	در اعصاب بینایی، بولیایی، شنوایی و تعادل	پیام حسی را به مغز و نخاع می‌برند.
حسی ۲	یک دندریت طویل در انتهای منشعب	آکسون نسبتاً کوتاه در انتهای منشعب	نورون‌هایی که پیام حسی را از ریشه پشتی به نخاع می‌برند.	
حرکتی	دندریت‌های کوتاه بدون میلین	آکسون طویل و میلین دار	بخش سفید و خاکستری دستگاه عصبی مرکزی و بخش حرکتی دستگاه عصبی محیطی مثل ریشه شکمی اعصاب نخاعی (پیکری و خدمختار)	پیام‌های مغز و نخاع را به اندام‌ها می‌برند.
رابط	دندریت‌های کوتاه	یک آکسون کوتاه	بخش خاکستری و در مواردی در بخش سفید دستگاه عصبی مرکزی	بین یاخته‌های عصبی ارتباط لازم را برقرار می‌کنند.

ب. یاخته‌های پشتیبان (نوروگلیا)

در بافت عصبی یاخته‌های پشتیبان (غیرعصبی) نیز وجود دارد که نورون‌ها را پشتیبانی می‌کنند. این یاخته‌ها انواع گوناگون و وظایف متفاوتی بر عهده دارند؛ تعداد و تنوع این یاخته‌ها از نورون‌ها بیشتر است. مهم‌ترین این یاخته‌ها عبارت‌اند از:

۱. یاخته‌های میلین‌ساز: هر کدام از این یاخته‌ها چند دور اطراف رشتۀ‌های عصبی می‌پیچند و غلاف میلین به وجود می‌آورند. در واقع غلاف میلین همان یاخته پشتیبان است که به دور نورون پیچیده است؛ پس جنس این غلاف از غشا هست، یعنی از فسفولیپید، پروتئین ... غلاف میلین آکسون و دندریت بسیاری (نه همه) از نورون‌ها را پوشانده و آن‌ها را عایق‌بندی الکتریکی می‌کند، پس برای نورون در محل غلاف میلین، امکان تبادل یون‌ها در دو سوی غشا وجود ندارد.

گره رانویه: غلاف میلین پیوسته نیست. محلی در حد فاصل دو غلاف میلین، که در آن جا رشتۀ عصبی با محیط بیرون یاخته در ارتباط مستقیم است گره رانویه نام دارد. دقت کنید انشعابات انتهای دندریت‌ها، پایانه آکسونی و جسم یاخته‌ای نیز فاقد میلین هستند، اما گره رانویه محسوب نمی‌شوند.

نکته هر سه نوع یاخته عصبی می‌توانند میلین دار نیز باشند. البته اغلب نورون‌های حسی و حرکتی دارای میلین و نورون‌های رابط، اغلب فاقد میلین هستند.

یک پله بالاتر حواس‌تون باشه که سلول سازنده غلاف میلین هم یک یاخته زنده است مثل تمامی یاخته‌های پیکری بدنه؛ سیتوپلاسم داره، هسته داره، اندامک‌ها و اجزای دیگر.

چون غلاف میلین یک یاخته زنده است پس همانندسازی دنا، عمل رونویسی و ترمجه در اون‌ها دیده می‌شود. قطعاً برای زنده‌مندن

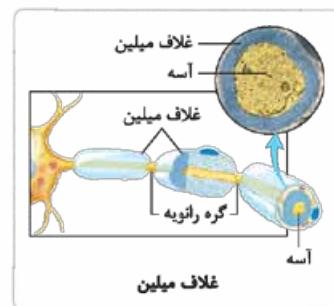
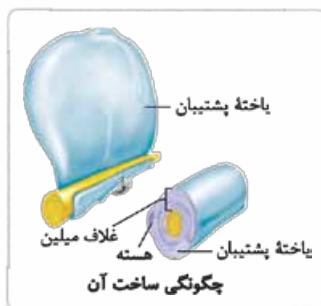
نیاز به ATP داره که با تفسیس یاخته‌ای اون رو تأمین می‌کند. بیشتر سیتوپلاسم و اندامک‌های یاخته پشتیبان سازنده غلاف میلین به

همراه هسته به حاشیه خارجی غلاف منتقل شده‌اند و در حداقل فاصله ممکن با غشاء نورون قرار گرفته‌اند.

۴. یاخته‌های داربستی: این یاخته‌ها داربست‌هایی را برای استقرار یاخته‌های عصبی ایجاد می‌کنند و در واقع نورون‌ها را به صورت منظم و سازمان‌بندی شده کنار هم مستقر نگه می‌دارند.

۵. یاخته‌های دفاعی: اگرچه با توجه به سیستم‌های محافظت‌کننده مختلف احتمال ورود عوامل بیماری‌زا به مغز و نخاع پایین است، اما این یاخته‌ها در دفاع از یاخته‌های عصبی نقش دارند؛ مثلاً می‌توانند با بیگانه‌خواری عوامل بیماری‌زا از بافت عصبی حفاظت کنند.

۶. یاخته‌های هم‌ایستایی کننده: این یاخته‌ها در حفظ هم‌ایستایی مابع اطراف نورون‌ها مثلاً حفظ مقدار طبیعی یون‌ها در آن نقش دارند، یعنی سعی می‌کنند محیط اطراف نورون‌ها را در محدوده نسبتاً ثابت و پایداری نگه دارند.

نکات

همه یاخته‌های بافت عصبی، تحریک‌پذیر هستند، ولی همه آن‌ها پیام عصبی تولید نمی‌کنند (یاخته‌های پشتیبان توانایی تولید پیام عصبی را ندارند).

یاخته‌های پشتیبان و یاخته‌های عصبی مانند تمام یاخته‌های بدن انسان برای هورمون‌های تیروئیدی (T_3 و T_4) گیرنده دارند.

از آن جا که عصب شامل مجموعه‌ای از تارهای عصبی (دندریت و آکسون بلند) است، پس در یک عصب می‌توان تعداد زیادی هسته مشاهده کرد، چون تارهای موجود در عصب، می‌توانند دارای غلاف میلین باشند و هر غلاف یک هسته دارد؛ پس در یک عصب تعداد زیادی یاخته دارای هسته و کروموزوم دیده می‌شود.

با توجه به شکل‌های مختلف کتاب درسی، قطر غلاف میلین ممکن است از رشتۀ عصبی بیشتر یا کمتر باشد.

یک پله بالاتر

اگر بشینیم خوب و دقیق فکر کنیم می‌بینیم که فقط نورون‌ها نیستند که توانایی تحریک‌پذیری و هدایت دارند. بلکه این ویژگی‌ها در یاخته‌های دیگه هم می‌تونه باشه. ما می‌دونیم که یکی از ویژگی‌های یاخته زنده، توانایی پاسخ‌دادن به حرکت‌های طبیعی است. پس یاخته‌های پشتیبان هم از این موضوع مستثنی نیستند و اوها هم تحریک‌پذیری در برابر حرکت‌ها دارند. حالا ممکنه دقیقاً مثل نورون‌ها تحریک‌پذیر نباشد و به سیک خودشون تحریک رو بپذیرند! هم‌چنین هدایت پیام هم باز فقط مخصوص نورون‌ها نیست. شما بافت هادی قلب رو خوب بدید. می‌دونید که اون‌جا هم جریان الکتریکی توسط بافت هادی که نوعی بافت ماهیچه‌ای بودا در طول یاخته هدایت می‌شد.

راستی یه چیز دیگه، نمودار نوار قلب که یادته؟ یه کم شبیه نمودار پتانسیل عمل نیست؟ آفرین، پس یاخته‌های ماهیچه‌ای هم می‌تونن دچار پتانسیل عمل بشن!

جمع‌بندی 『ویژگی‌های یاخته‌های بافت عصبی』

نوروگلیا یا یاخته‌پشتیبان (یاخته غیرعصبی)

- (۱) توانایی هدایت و انتقال پیام را ندارند. (۲) تعداد و تنوع این سلول‌ها بیشتر از نورون‌ها است. (۳) توانایی تقسیم می‌توز دارند. (۴) گروهی از آن‌ها به دور رشتۀ‌های عصبی (آکسون و دندریت) می‌پیچند و غلاف میلین به وجود می‌آورند. (۵) گروهی در دفاع از نورون‌ها نقش دارند. (۶) گروهی نیز در هم‌ایستایی مابع بین یاخته‌های نورون‌ها (حفظ مقدار طبیعی یون‌ها و ناقل‌های عصبی) نقش دارند. (۷) انواع آن‌ها در دستگاه عصبی مرکزی و محیطی با یکدیگر متفاوت است. (۸) ناقل‌های عصبی تولید نمی‌کنند، اما ژن‌های مربوط به ناقل‌های عصبی را در هسته خود دارند.

نورون‌ها (یاخته عصبی)

- (۱) تحریک‌پذیر هستند، یعنی تحت تأثیر پیکه‌های شیمیایی یا سایر عوامل (نور، فشار، مواد شیمیایی و ...) قرار گرفته و پتانسیل الکتریکی غشای آن‌ها تغییر می‌کند.
- (۲) هدایت پیام دارند؛ یعنی اختلاف پتانسیل الکتریکی ایجادشده در یک نقطه را در طول نورون به صورت نقطه‌به‌نقطه یا جهشی جابه‌جا می‌کنند. (۳) انتقال پیام دارند؛ یعنی پیام عصبی را همواره از سلول پیش‌سیناپسی به سلول پس‌سیناپسی منتقل می‌کنند. که این کار با آزادشدن ناقل عصبی همراه است. (۴) اغلب می‌توز نمی‌کنند و چرخه یاخته‌ای آن‌ها در G موقوف است. (۵) بعضی از آن‌ها توانایی می‌توز دارند.

پیام عصبی

همان‌طور که گفتم نورون‌ها توانایی تولید، هدایت و انتقال پیام عصبی را دارند. پیام عصبی در واقع نوعی جریان الکتریکی‌ای است که در دو سوی غشای نورون‌ها ایجاد و در طول نورون به پیش می‌رود. با توجه به این‌که در دو سوی غشای نورون‌ها غلظت یون‌ها متفاوت است، پس در دو سوی غشای نورون اختلاف پتانسیل الکتریکی وجود دارد، تغییر در غلظت یون‌ها، باعث تغییر پتانسیل غشا، وضعیت و فعالیت نورون می‌شود.

علت ایجاد اختلاف پتانسیل الکتریکی در دو سوی غشای یاخته عصبی زنده غلظت یون‌های مختلف در دو سوی غشای نورون‌ها یکسان نیستند، پس پتانسیل بارهای الکتریکی در دو طرف غشای یاخته‌های عصبی متفاوت بوده و این تفاوت در بارهای باعث ایجاد اختلاف پتانسیل الکتریکی در دو طرف غشای آن‌ها می‌شود.

دو یون سدیم (Na^+) و پتاسیم (K^+) مهم‌ترین نقش را در ایجاد این اختلاف پتانسیل الکتریکی در دو سوی غشای نورون دارند.

یون سدیم: یونی خارج یاخته‌ای است، یعنی غلظت این یون همیشه در خارج از یاخته زنده (مابین یون یاخته‌ای) بیشتر از داخل یاخته است.

یون پتاسیم: یونی داخل یاخته‌ای است، یعنی غلظت این یون همیشه در داخل یاخته زنده بیشتر از خارج یاخته است.

نکات

◀ اختلاف پتانسیل بین دو سوی غشا، به علت یکسان‌بودن غلظت چندین نوع یون است، نه فقط یون‌های سدیم و پتاسیم، اما کتاب درسی به سایر یون‌ها نپرداخته و ما نیز به آن‌ها نمی‌پردازیم.

◀ در سایر بافت‌های بدن نیز غلظت یون‌ها در دو سوی غشا می‌تواند متفاوت باشد؛ مثلاً در یاخته پر زوده نیز غلظت یون سدیم Na^+ در خارج یاخته بیشتر از سیتوپلاسم است و غلظت یون پتاسیم K^+ بر عکس!

یک پله بالاتر

حواله‌تون باشه که چون غلظت یون‌های سدیم خارج نورون بیشتر از داخلش، پس طبق قانون انتشار، این یون‌ها دوست دارن، به درون یاخته وارد بشن و بیان تو! یون‌های پتاسیم هم دوست دارن به خارج از یاخته بزن. همون‌طور هم که می‌دونیم اگه انتشار تا آخر انجام بشه، غلظت یون‌ها به تعادل می‌رسه و دیگه فعالیت الکتریکی نورون تعطیل می‌شه، پس برای این که این جوری نشه، نورون‌های یک آدم سالم نباید اجازه بده غلظت یون سدیم داخل یاخته برابر خارج بشه و یا مقدار یون پتاسیم در خارج یاخته برابر داخل بشه.

خب حال راه کار چیه؟

عواملی مانند پمپ سدیم - پتاسیم دائماً با روش انتقال فعال، این دو یون رو برخلاف شیب غلظت در دو سوی غشا جابه‌جا می‌کنن و نه تنها اجازه نمی‌دن که مقدار سدیم و پتاسیم در دو سوی غشای یاخته به تعادل برسه، بلکه غلظت سدیم بیرون و درون را هم همیشه حفظ می‌کنه تا مبادا شرایط بر عکس پیش بیاد.

نحوه اندازه‌گیری اختلاف پتانسیل الکتریکی در دو سوی غشای یاخته عصبی

دو الکترود، یکی را درون آکسون و دیگری را در خارج از آن قرار می‌دهیم و اختلاف پتانسیل دو سوی غشای یاخته عصبی را بر روی دستگاهی برسی می‌شود: پتانسیل آرامش و پتانسیل دو سوی

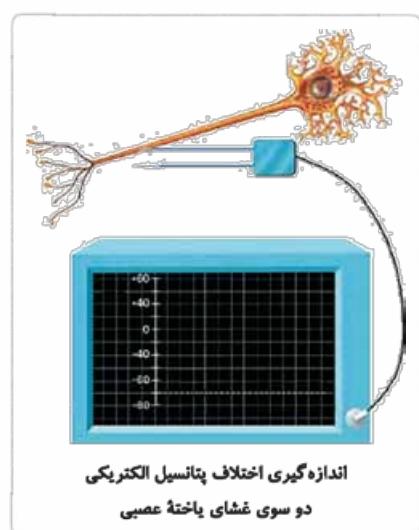
پتانسیل الکتریکی نورون‌ها به طور کلی در دو حالت برسی می‌شود: پتانسیل آرامش و پتانسیل عمل.

پتانسیل آرامش وقتی یاخته عصبی فعالیت عصبی ندارد، یعنی در حال تولید یا هدایت پیام عصبی نیست، در دو سوی غشا آن اختلاف پتانسیلی در حدود $70\text{--}100$ میلی‌ولت برقرار است. این اختلاف پتانسیل را پتانسیل آرامش می‌نامند.

این اختلاف پتانسیل در حالت آرامش دو دلیل دارد:

۱. کانال‌های نشتشی: در غشای یاخته‌های عصبی، ۲ نوع کانال نشتشی یا همیشه‌باز (بدون دریچه) وجود دارد که از راه این کانال‌ها، یون‌های پتاسیم به خارج و یون‌های سدیم به درون نورون منتشر می‌شوند. البته تعداد کانال‌های پتاسیمی بیشتر از کانال‌های سدیمی است؛ پس غشای یاخته عصبی معمولاً به یون‌های پتاسیم نفوذپذیری بیشتری دارد.

۲. فعالیت پمپ سدیم - پتاسیم: فعالیت این پمپ باعث می‌شود که غلظت زیاد سدیم در بیرون یاخته و غلظت زیاد پتانسیل درون نورون حفظ شود؛ زیرا با هر بار فعالیت این پمپ و مصرف یک مولکول ATP، سه یون سدیم از یاخته عصبی خارج و دو یون پتاسیم به آن وارد می‌شود؛ بنابراین با هر بار فعالیت این پمپ مثبت بیرون نورون بیشتر از درون آن می‌شود که خود این عمل به مشتبه شدن بیرون یا به منفی تر شدن داخل یاخته عصبی نسبت به خارج یاخته کمک می‌کند.

اندازه‌گیری اختلاف پتانسیل الکتریکی
دو سوی غشای یاخته عصبی

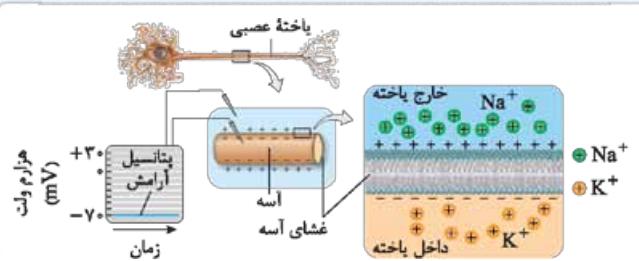
فعالیت هم‌زمان کانال‌های نشتشی و پمپ سدیم - پتاسیم در نهایت باعث می‌شوند که اختلاف پتانسیل الکتریکی در دو سوی غشای یاخته عصبی در پتانسیل آرامش، در حدود $70\text{--}100$ میلی‌ولت شود.

یک پله بالاتر

یه سؤال. مگه نمی‌گیم اختلاف پتانسیل دو سوی غشا به خاطر اختلاف غلظت یون‌های سدیم و پتاسیم دو سوی

غضای نورون هست! خب پس یعنی چی داخل منفی‌تره؟!!

داستان از این قراره که بعله این جا ما از یون منفی‌ای حرفی نزدیم؛ اما وقتی مجموع غلظت یون‌های سدیم و پتاسیم خارج یاخته بیشتر

از داخل هست، پس غلظت بارهای مثبت درون یاخته از بیرون یاخته کمتر است؛ پس وقتی پتانسیل خارج و داخل را مقایسه می‌کنیم و پتانسیل داخل یاخته را از پتانسیل خارج کم کنیم، جوابیمون به عدد منفی می‌شه! پس به اصطلاح داخل نسبت به خارج منفی به نظر می‌رسه! فهمیدین؟ آفرین!

چندمثال...

مثال ۱. اختلاف پتانسیل دو طرف غشای یک یاخته عصبی ۶۰ میلیولت است، یعنی چه؟

یعنی:

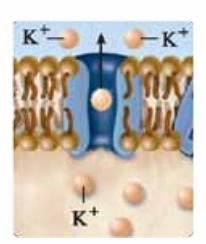
- ۱ داخل یاخته نسبت به خارج آن به اندازه ۶۰ میلیولت مثبت‌تر است.
۲ خارج یاخته نسبت به داخل آن به اندازه ۶۰ میلیولت منفی‌تر است.
۳ غلظت بارهای مثبت داخل یاخته نسبت به خارج یاخته کم‌تر است.

مثال ۲. اختلاف پتانسیل دو طرف غشای یک یاخته عصبی ۲۰ میلیولت است، یعنی چه؟

یعنی:

- ۱ داخل یاخته نسبت به خارج آن به اندازه ۲۰ میلیولت مثبت‌تر است.
۲ خارج یاخته نسبت به داخل آن به اندازه ۲۰ میلیولت منفی‌تر است.
۳ غلظت بارهای مثبت داخل یاخته نسبت به خارج یاخته کم‌تر است.

ویژگی‌های کانال‌های نشتی

- ۱ این کانال‌ها پروتئین‌های غشایی سراسری هستند، یعنی در سراسر عرض غشای یاخته قرار گرفته‌اند.
۲ در غشای نورون همواره در حال فعالیت هستند، هم در زمان پتانسیل آرامش و هم در زمان پتانسیل عمل در حال وارد کردن سدیم و خارج کردن پتاسیم می‌باشند.
۳ اگر در اثر تحریک نورون، مقدار غلظت یون‌های سدیم و پتاسیم در دو سوی غشای یاخته تغییر کند، یا دمای محیط تغییر کند، سرعت انتشار یون‌ها از طریق کانال‌های نشتی نیز تغییر خواهد کرد.
۴ با توجه به این که اندازه یون پتاسیم بزرگ‌تر از سدیم است، پس ساختار کانال‌های نشتی سدیمی و پتاسیمی کاملاً بیکدیگر یکسان نیست.

ویژگی‌های پمپ سدیم - پتاسیم

- ۱ جزء پروتئین سراسری غشای یاخته است.
۲ فعالیت آنزیمی داشته و می‌تواند به روش سنتز آبدی و با مصرف آب ATP را به ADP و P تبدیل کند.
۳ در هر بار فعالیت و با مصرف هر مولکول ATP، برخلاف شیب غلظت سه یون سدیم را از یاخته خارج و دو یون پتاسیم را به آن وارد می‌کند.

نحوه عملکرد پمپ سدیم - پتاسیم: اگرچه کتاب درسی به طور کلی هر بار فعالیت این پمپ را طی دو مرحله نشان داده اما می‌توان مراحل بیشتری را به صورت جزئی بیان نمود.

- ۱ منفذ پمپ به سمت سیتوپلاسم یاخته قرار داشته و سه عدد یون سدیم از سیتوپلاسم، به جایگاه‌های مشخصی در این پروتئین متصل می‌شوند.
۲ مولکول ATP به بخش خاصی از پمپ در مجاورت سیتوپلاسم متصل می‌شود.
۳ در اثر تجزیه ATP به ADP و P و تولید انرژی، پمپ چار تغییر شکل سه‌بعدی شده و منفذ پمپ رو به خارج یاخته باز می‌شود. ADP باقی‌مانده به سیتوپلاسم می‌رود، اما یون فسفات به پمپ متصل باقی می‌ماند.

- ۴ سه عدد یون سدیم از پمپ خارج و به بیرون یاخته رفته و ۲ عدد یون پتاسیم وارد پمپ شده و به جایگاه‌های مشخصی متصل می‌شوند.
۵ با جداشدن یون فسفات از پمپ و رهاسدن آن در فضای درونی یاخته، شکل سه‌بعدی پمپ دوباره به حالت قبل برمی‌گردد و منفذ پمپ مجدداً به سوی سیتوپلاسم باز می‌شود.

- ۶ دو یون پتاسیم از پمپ خارج شده و وارد سیتوپلاسم یاخته می‌شوند.

نکات

- ◀ تجزیه ATP توسط پمپ در مجاورت سیتوپلاسم انجام می‌شود؛ به عبارت دیگر جایگاه فعال آنزیم برای ATP، در قسمتی از پمپ است که در سمت داخل یاخته قرار دارد.

- ◀ این پمپ در غشای یاخته‌های دیگر بدن نیز دیده می‌شود؛ مانند یاخته‌های پرز روده یا گلبول‌های قرمز خون.

پتانسیل عمل

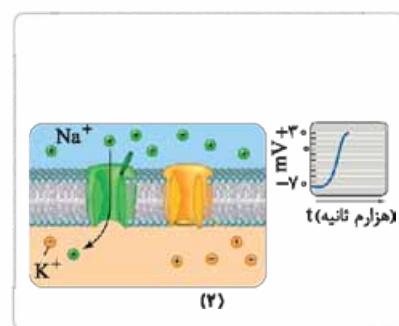
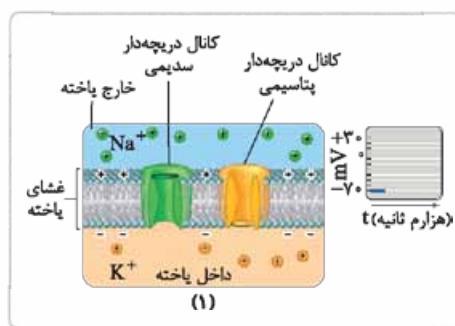
تعریف: تغییر ناگهانی و شدید اختلاف پتانسیل بین دو سوی غشای یاخته عصبی و برگشت آن به حالت آرامش را پتانسیل عمل گویند.

در حالت آرامش مجموع بارهای مثبت سطح درونی غشا نسبت به بیرون آن کمتر است، وقتی یاخته عصبی تحریک می‌شود، در محل تحریک، اختلاف پتانسیل دو سوی غشای آن به علت بازشدن کانال‌های دریچه‌دار سدیمی به طور ناگهانی تغییر می‌کند و داخل یاخته از بیرون آن، مثبت‌تر می‌شود و پس از مدت کوتاهی، به علت بازشدن کانال‌های دریچه‌دار پتانسیمی اختلاف پتانسیل دو سوی غشا، دوباره به حالت آرامش برمی‌گردد. این تغییرات همان پتانسیل عمل است.

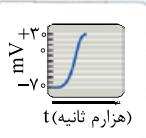
مراحل پتانسیل عمل: پتانسیل عمل به طور کلی در دو مرحله انجام می‌شود:

مرحله اول: مثبت‌تر شدن داخل یاخته نسبت به خارج غشا: در این مرحله بار الکتریکی داخل یاخته عصبی نسبت به خارج آن بیشتر می‌شود؛ یعنی پتانسیل غشا از -70 میلیولت به $+30$ میلیولت می‌رسد (قسمت بالاروی نمودار).

علت این تغییر ناگهانی پتانسیل غشا، بازشدن کانال‌های دریچه‌دار سدیمی در اثر تحریک است. وقتی این کانال‌ها باز می‌شوند، مقادیر فراوانی از یون سدیم به طور ناگهانی وارد یاخته شده و بار مثبت داخل یاخته نسبت به بیرون آن بیشتر یا مثبت‌تر می‌شود. در پایان این مرحله با رسیدن پتانسیل غشا به $+30$ (یعنی درون یاخته به بیرون یاخته به اندازه 30 میلیولت مثبت‌تر می‌شود) کانال‌های دریچه‌دار سدیمی بسته می‌شوند.

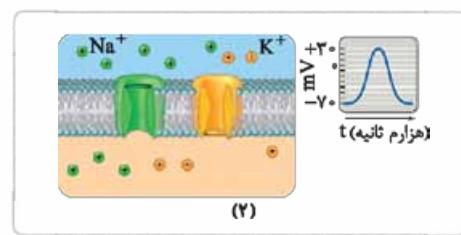
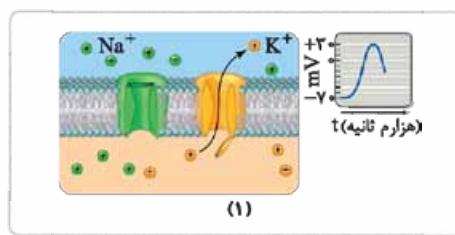

نکته در مرحله بالاروی نمودار پتانسیل داخل یاخته 100 واحد افزایش می‌یابد تا از -70 به $+30$ برسد.

مرحله دوم: منفی‌تر شدن داخل یاخته نسبت به خارج غشا: در این مرحله بار الکتریکی داخل نورون نسبت به خارج آن دوباره کمتر می‌شود؛ یعنی پتانسیل غشا از $+30$ میلیولت به -70 میلیولت می‌رسد (قسمت پایین‌روی نمودار).

در پتانسیل $+30$ میلیولت بعد از بسته شدن کانال‌های دریچه‌دار سدیمی، کانال‌های دریچه‌دار پتانسیمی باز می‌شوند و مقادیر فراوانی از یون پتانسیم به طور ناگهانی از یاخته خارج شده و بار مثبت داخل یاخته نسبت به بیرون آن کمتر یا منفی‌تر می‌شود. در پایان این مرحله با رسیدن غشا به -70 (یعنی درون یاخته به بیرون یاخته به اندازه 70 میلیولت مثبت‌تر) کانال‌های دریچه‌دار پتانسیمی بسته می‌شوند.

یک مفهوم مهم: بعد از بسته شدن کانال‌های دریچه‌دار پتانسیمی، اگرچه پتانسیل غشا مجدداً به -70 میلیولت می‌رسد، اما هنوز غلظت یون‌ها مشابه حالت آرامش نیست. نورون به پتانسیل آرامش رسیده اما به آرامش یونی نرسیده است. به عبارت دیگر در داخل یاخته، مقدار سدیم و در خارج آن مقدار پتانسیم کمی بیشتر از زمان قبل از شروع پتانسیل می‌باشد (البته همچنان شب غلظت سدیم رو به داخل و شب غلظت پتانسیم رو به خارج یاخته هست). بنابراین پمپ سدیم - پتانسیم با ادامه فعالیت بیشتر خود، موجب می‌شود غلظت یون‌های سدیم و پتانسیم در دو سوی غشا دوباره به حالت آرامش بازگردد.

نکته پمپ سدیم - پتانسیم در غشای یاخته عصبی همیشه در حال فعالیت است. هم در پتانسیل آرامش، هم در حین مراحل پتانسیل عمل و هم در پایان پتانسیل عمل؛ اما میزان فعالیت این پمپ در همه زمان‌ها یکسان نبوده و در بخش پایین روی نمودار و پایان پتانسیل عمل فعالیت بیشتری از خود نشان می‌دهد.

کانال‌های دریچه‌دار سدیمی و پتانسیمی: در غشای یاخته‌های عصبی، پروتئین‌های سراسری به نام کانال‌های دریچه‌دار وجود دارند که در حالت آرامش بسته‌اند و یون از خود عبور نمی‌دهند.

۱ کانال‌های دریچه‌دار سدیمی:

- این کانال‌ها در هنگام پتانسیل آرامش، قله نمودار، مرحله پایین‌روی نمودار پتانسیل عمل و پایان پتانسیل عمل بسته هستند.
- این کانال‌ها فقط در قسمت بالاروی پتانسیل عمل باز هستند، یعنی شروع بازشدن آن‌ها موجب تشکیل شاخه بالاروی نمودار می‌شود و بسته‌شدن آن‌ها در قله نمودار، موجب توقف شاخه بالاروی می‌گردد.
- دریچه این کانال‌ها به سمت بیرون یاخته باز می‌شود، یعنی به سمتی که غلظت یون سدیم در آن جا بیشتر است.
- ۲ کانال‌های دریچه‌دار پتانسیمی:**
- این کانال‌ها در هنگام پتانسیل آرامش، مرحله بالاروی نمودار، قله نمودار پتانسیل عمل و در پایان پتانسیل عمل بسته هستند.
- این کانال‌ها فقط در مرحله پایین‌روی نمودار پتانسیل عمل باز هستند؛ یعنی بازشدن آن‌ها در ابتدای شاخه پایین‌روی نمودار می‌باشد و در انتهای بخش پایین رو بسته می‌شوند.
- دریچه این کانال‌ها به سمت داخل یاخته یا سیتوپلاسم باز می‌شود؛ یعنی به سمتی که غلظت یون پتانسیم بیشتر است.

نکته در قله نمودار پتانسیل عمل هر دو نوع کانال دریچه‌دار سدیمی و پتانسیمی بسته است. در واقع در قله نمودار کانال‌های دریچه‌دار سدیمی بسته شده‌اند و کانال‌های دریچه‌دار پتانسیمی هنوز باز نشده‌اند. اما توجه داشته باشید در هیچ نقطه‌ای از نمودار، هر دو کانال هم‌زمان با هم باز یا بسته نمی‌شوند.

عبور و مرور یون‌های سدیم و پتانسیم از عرض غشای یاخته عصبی

نحوه خروج از یاخته	نحوه ورود به یاخته	یون‌ها	زمان
پمپ سدیم - پتانسیم (انتقال فعال)	کانال‌های نشتی (انتشار تسهیل شده)	(Na ⁺)	پتانسیل آرامش
کانال‌های نشتی (انتشار تسهیل شده)	پمپ سدیم - پتانسیم (انتقال فعال)	(K ⁺)	
پمپ سدیم - پتانسیم (انتقال فعال)	(۱) کانال‌های نشتی (انتشار تسهیل شده) (۲) کانال‌های دریچه‌دار سدیمی (انتشار تسهیل شده)	(Na ⁺)	زمان بالاروی نمودار
کانال‌های نشتی (انتشار تسهیل شده)	پمپ سدیم - پتانسیم (انتقال فعال)	(K ⁺)	
پمپ سدیم - پتانسیم (انتقال فعال)	کانال‌های نشتی (انتشار تسهیل شده)	(Na ⁺)	زمان پایین‌روی نمودار
(۱) کانال‌های نشتی (انتشار تسهیل شده) (۲) کانال‌های دریچه‌دار پتانسیمی (انتشار تسهیل شده)	پمپ سدیم - پتانسیم (انتقال فعال)	(K ⁺)	

نکته با توجه به فعالیت همیشگی کانال‌های نشتی و پمپ سدیم - پتانسیم در سراسر مراحل پتانسیل عمل، سدیم و پتانسیم در جهت شیب غلظت خود از طریق کانال‌های نشتی و در خلاف جهت شیب غلظت از طریق پمپ سدیم - پتانسیم از غشای نورون در حال عبور کردن هستند.

مقایسه نفوذپذیری غشا به یون‌های سدیم و پتانسیم در زمان‌های مختلف

نتیجه‌گیری	یون پتانسیم	یون سدیم	نفوذپذیری	زمان
نفوذپذیری به پتانسیم بیشتر از سدیم است.	نسبتاً زیاد	کم	پتانسیل استراحت	
نفوذپذیری به سدیم بیشتر از پتانسیم شده است.	نسبتاً زیاد	خیلی زیاد	مرحله بالاروی نمودار	
نفوذپذیری به پتانسیم بیشتر از سدیم است.	نسبتاً زیاد	کم	قله نمودار	
نفوذپذیری به پتانسیم خیلی بیشتر از سدیم شده است.	خیلی زیاد	کم	مرحله پایین‌روی نمودار	

نکات

- ▶ با توجه به این‌که در مرحله بالاروی نمودار پتانسیل عمل مقادیری سدیم وارد یاخته می‌شود و اختلاف غلظت سدیمهای داخل و بیرون یاخته طی این مرحله اندکی کاهش می‌یابد، بعد از این مرحله، یعنی در قله و مرحله پایین‌روی نمودار از سرعت انتشار سدیم از کانال‌های نشتی کمی کاسته می‌شود.
- ▶ با توجه به این‌که در مرحله پایین‌روی نمودار پتانسیل عمل مقادیری پتانسیم از یاخته خارج می‌شود و اختلاف غلظت پتانسیمهای داخل و بیرون یاخته طی این مرحله اندکی کاهش می‌یابد، بعد از این مرحله، یعنی در انتهای مرحله پایین‌رو و پایان نمودار از سرعت انتشار پتانسیم از کانال‌های نشتی کمی کاسته می‌شود.

جمع‌بندی پروتئین‌های غشایی فعال در پتانسیل آرامش و عمل

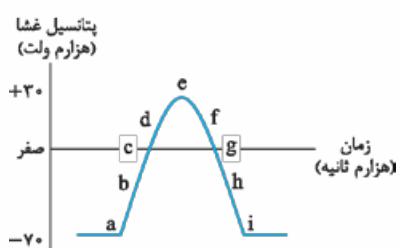
وضعیت	پروتئین‌های غشایی باخته عصبی	کانال‌های نشتی	کانال‌های سدیمی	کانال‌های دریچه‌دار پتانسیمی	پمپ سدیم - پتانسیم
پتانسیل آرامش		باز	بسته	بسته	فعال (عادی)
پتانسیل عمل (زمان بالاروی نمودار)		باز	باز	بسته	فعال (عادی)
پتانسیل عمل (زمان پایین‌روی نمودار)		باز	بسته	باز	فعال (زياد)
بعد از پتانسیل عمل		باز	بسته	بسته	فعال (زياد)

تفسیر منحنی پتانسیل عمل

نقطه a: در این لحظه کانال‌های دریچه‌دار سدیمی باز می‌شوند و سدیم از طریق این کانال‌ها شروع به ورود به یاخته می‌کند.

نقطه b: اگرچه پتانسیل غشا به علت ورود یون‌های مثبت به یاخته در حال افزایش است اما اختلاف پتانسیل دو سوی غشا در حال کاهش یافتن است؛ زیرا از 70° واحد اختلاف به سمت صفر واحد اختلاف پیش می‌رویم.

نقطه c: در این نقطه هم‌چنان غلظت یون سدیم خارج یاخته بیشتر از داخل است و سدیم در حال ورود به یاخته است. مجموع بارهای مثبت داخل و خارج یاخته با هم برابر شده و اختلاف پتانسیل غشا به صفر رسیده است.

نقطه d: پتانسیل غشا و اختلاف پتانسیل دو سوی غشا در حال افزایش یافتن است.

نقطه e: در این نقطه کانال‌های دریچه‌دار سدیمی و دریچه‌دار پتانسیمی در لحظه‌ای بسیار کوتاه بسته هستند. در واقع ابتدا کانال دریچه‌دار سدیمی بسته شده و سپس کانال دریچه‌دار پتانسیمی باز می‌گردد.

از a تا e: پتانسیل غشا در حال افزایش یافتن است، یعنی از -70° به $+30^\circ$ می‌رسیم؛ اما اختلاف پتانسیل دو سوی غشا در حال کاهش یافتن است، یعنی از 70° واحد اختلاف به 30° واحد اختلاف می‌رسیم.

نقطه f: پتانسیل غشا و اختلاف پتانسیل دو سوی غشا در حال کاهش هستند. تقریباً از این نقطه به بعد، فعالیت پمپ سدیم - پتانسیم افزایش می‌یابد.

نقطه g: در این نقطه هم‌چنان غلظت یون پتانسیم داخل یاخته بیشتر از خارج است و پتانسیم در حال خروج از یاخته است. مجموع بارهای مثبت داخل و خارج یاخته با هم برابر شده و پتانسیل غشا به صفر رسیده است.

نقطه h: اگرچه پتانسیل غشا به علت خروج یون‌های مثبت از یاخته در حال کاهش است، اما اختلاف پتانسیل دو سوی غشا در حال افزایش یافتن است؛ زیرا از صفر واحد اختلاف به سمت 70° واحد اختلاف پیش می‌رویم.

نقطه i: در این نقطه کانال‌های دریچه‌دار پتانسیمی بسته گردیده و پایان پتانسیل عمل در نظر گرفته می‌شود. در این نقطه اگرچه پتانسیل غشا به -70° (پتانسیل آرامش) رسیده است، اما غلظت یون‌ها مشابه حالت آرامش نیست و به همین علت هم‌چنان فعالیت پمپ سدیم - پتانسیم زیاد است تا غلظت یون‌ها نیز مشابه حالت آرامش گردد.

از e تا i: پتانسیل غشا در حال کاهش یافتن است، یعنی از $+30^\circ$ به -70° می‌رسیم؛ اما اختلاف پتانسیل دو سوی غشا در حال افزایش یافتن است، یعنی از 30° واحد اختلاف به 70° اختلاف می‌رسیم.

تمرین

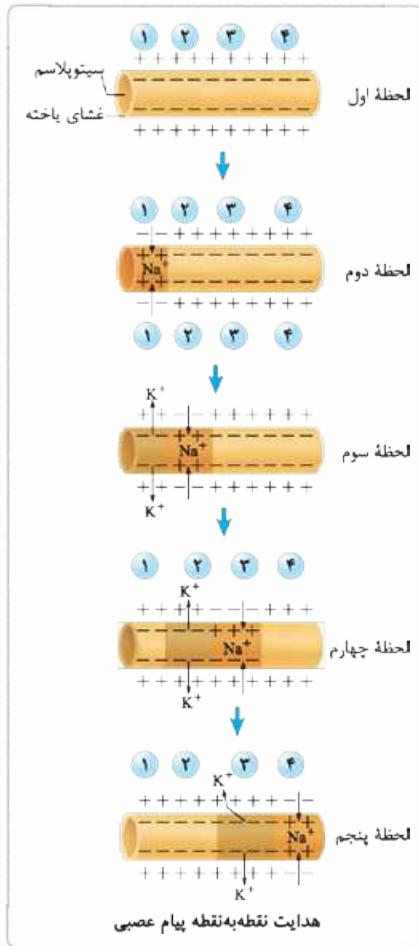
طی یک پتانسیل عمل، اختلاف پتانسیل الکتریکی، در دو سوی غشای یاخته عصبی چند بار به اعداد 20° , 70° , 30° و 50° می‌رسد؟

پاسخ = در طول پتانسیل عمل، به طور معمول اختلاف پتانسیل الکتریکی دو سوی غشا هیچ‌گاه 70° نیست، چون در این عدد غشا در حالت آرامش است.

اختلاف پتانسیل الکتریکی در دو سوی غشا، در طول پتانسیل عمل، چهار بار به عدد 20° و 20° نمودار بالارو و $+20^\circ$ و -20° نمودار پایین‌رو، دو بار به عدد صفر میلیولت (صفر بالا و صفر پایین‌رو)، سه بار به عدد 30° میلیولت (-30° بالارو، $+30^\circ$ قله و -30° پایین‌رو) و دو بار هم به عدد 50° میلیولت (-50° میلیولت بالارو و $+50^\circ$ میلیولت پایین‌رو) می‌رسد.

هدایت پیام عصبی

هنگامی که پیام عصبی در نقطه‌ای از یاخته عصبی ایجاد می‌شود، در طول یاخته به پیش می‌رود تا به انتهای رشته عصبی (آکسون یا دندانه‌بلند) برسد. این جریان را پیام عصبی می‌نامند. حرکت پیام عصبی در طول یاخته عصبی را هدایت پیام عصبی می‌گوییم. در طول یک یاخته عصبی، هدایت پیام به دو روش، می‌تواند انجام شود: ۱) هدایت نقطه‌به‌ نقطه ۲) هدایت جهشی.

۱. هدایت نقطه به نقطه این نوع هدایت پیام در یاخته‌های عصبی بدون میلین و بخش‌هایی از یاخته‌های عصبی که غلاف میلین وجود ندارد دیده می‌شود. به این صورت که پتانسیل عمل ایجاد شده در یک نقطه از یاخته عصبی، نقطه بعدی را دچار پتانسیل عمل کرده و نقطه قبلی به سمت مرحله استراحت یا پتانسیل آرامش می‌رود و به همین ترتیب نقطه‌ای پس از نقطه دیگر دچار پتانسیل عمل شده و پیام عصبی نقطه به نقطه پیش می‌رود تا به انتهای رشته عصبی برسد.

۲. تفسیر شکل: این شکل، هدایت نقطه به نقطه پیام عصبی را در قسمتی از یک رشته عصبی نشان می‌دهد.

لحظه اول: رشته عصبی در حال آرامش است و اختلاف پتانسیل الکتریکی بین دو سوی غشا -70 mV می‌باشد.

لحظه دوم: در ناحیه (۱) تحريك صورت گرفته و کanal‌های دریچه‌دار سدیمی باز شده و یون‌های سدیم زیادی با سرعت وارد یاخته شده‌اند، در نتیجه داخل یاخته نسبت به خارج آن مثبت‌تر می‌شود (زمان بالاروی نمودار پتانسیل عمل).

لحظه سوم: در این زمان در ناحیه (۱) کanal‌های دریچه‌دار سدیمی بسته و کanal‌های دریچه‌دار پتانسیمی باز هستند، در نتیجه یون‌های پتانسیم با سرعت از یاخته خارج می‌شوند و داخل یاخته نسبت به خارج منفی‌تر می‌شود و اختلاف پتانسیل دو سوی غشا به -70 mV می‌باشد (مرحله پایین‌روی نمودار پتانسیل عمل). در ناحیه (۲) نیز کanal‌های دریچه‌دار سدیمی باز شده و سدیم‌ها وارد یاخته شده و داخل یاخته نسبت به خارج در این نقطه مثبت‌تر می‌شود و شروع یک پتانسیل عمل جدید رقم می‌خورد. نقاط (۳) و (۴) نیز که در حالت آرامش قرار دارند.

نکته واقعی که در لحظه‌های دوم و سوم در نقطه (۱) اتفاق می‌افتد با هم یک پتانسیل عمل را رقم می‌زند. ناحیه (۱) در لحظه دوم مرحله بالاروی نمودار پتانسیل عمل و در لحظه سوم مرحله پایین‌روی نمودار پتانسیل عمل را نشان می‌دهد.

لحظه چهارم: در این زمان ناحیه (۱) به حالت پتانسیل آرامش بازگشته و با فعالیت بیشتر پمپ سدیم - پتانسیم، آرامش یونی نیز در این ناحیه برقرار شده است. در ناحیه (۲) کanal‌های دریچه‌دار پتانسیمی باز است و مرحله پایین‌روی نمودار پتانسیل عمل در حال وقوع است. در ناحیه (۳) کanal‌های دریچه‌دار سدیمی باز و داخل یاخته نسبت به خارج مثبت‌تر بوده و پتانسیل عمل جدیدی در حال پایه‌ریزی است. ناحیه (۴) نیز که در حالت آرامش قرار دارد.

لحظه پنجم: نواحی (۱) و (۲) در حالت پتانسیل آرامش هستند. در ناحیه (۳) کanal‌های دریچه‌دار پتانسیمی باز و مرحله پایین‌روی نمودار در حال وقوع است.

نکته جریان پیام عصبی به ناحیه (۴) رسیده و کanal‌های دریچه‌دار سدیمی در این ناحیه باز و مرحله بالاروی نمودار پتانسیل عمل در حال وقوع است.

در تمامی این شکل‌ها، ۳ پتانسیل عمل به طور کامل انجام شده است و پتانسیل عمل چهارم در حال وقوع است، که عبارت‌اند از:

● اولین پتانسیل عمل در ناحیه (۱) در لحظه دوم و سوم اتفاق افتاده است.

● دومین پتانسیل عمل در ناحیه (۲) در لحظه سوم و چهارم اتفاق افتاده است.

● سومین پتانسیل عمل در ناحیه (۳) در لحظه چهارم و پنجم اتفاق افتاده است.

● چهارمین پتانسیل عمل در ناحیه (۴) در لحظه پنجم در حال وقوع است و هنوز کامل نشده است.

نکات

◀ همواره در وضعیت‌های مختلف (پتانسیل آرامش یا عمل) مقدار یون‌های پتانسیم درون بیشتر از بیرون است. البته طی پتانسیل عمل غلظت آن‌ها در دو سوی غشا تا حدی دستخوش تغییر می‌شود.

◀ در یک رشته عصبی، جهت هدایت پیام عصبی همیشه به سمتی است که کanal‌های دریچه‌دار سدیمی جدیدی باز شده‌اند و یون‌های سدیم وارد شده‌اند.

◀ همان‌طور که مشخص است هدایت پیام از ناحیه (۱) به سوی ناحیه (۴) است.

حال اگر رشته عصبی آکسون باشد، جسم یاخته‌ای در سمت ناحیه (۱) و پایانه آکسون در سمت ناحیه (۴) وجود دارد.

اگر رشته عصبی دندربیت باشد، جسم یاخته‌ای در سمت ناحیه (۴) و ابتدای دندربیت در سمت ناحیه (۱) وجود دارد.

◀ در بخش پایین‌روی نمودار پتانسیل عمل (در زمان بازیودن کanal‌های دریچه‌دار پتانسیمی) همانند پتانسیل آرامش، پتانسیل بیرون غشا نسبت به داخل مثبت می‌باشد.

۲. هدایت جهشی اگر رشته عصبی دارای غلاف میلین باشد، در محل‌هایی از آکسون در سمت ناحیه (۱) و پایانه آکسون در سمت ناحیه (۴) وجود دارد. پتانسیل عمل نیست، اما در عین حال در گره‌های رانویه تعداد زیادی کanal‌های دریچه‌دار سدیمی و دریچه‌دار پتانسیمی وجود دارد؛ بنابراین پتانسیل عمل

فقط در گرههای رانویه متواالی و یکی پس از دیگری رخ می‌دهد، یعنی به جای آن که پیام عصبی در طول رشته عصبی، نقطه‌به‌نقطه به پیش رود، از یک گره رانویه به گره دیگر جهش می‌کند. این نوع هدایت پیام عصبی را هدایت جهشی می‌نامند.

نکات

◀ به طور کلی سرعت هدایت جهشی از نقطه‌به‌نقطه سریع‌تر است؛ پس هدایت پیام در رشته‌های عصبی میلین‌دار از رشته‌های بدون میلین **هم‌قطر** سریع‌تر است.

◀ دقت کنید که علاوه بر داشتن یا نداشتن میلین قطر تار عصبی نیز در سرعت هدایت مؤثر است. به همین علت نمی‌توان گفت همواره در هر تار عصبی میلین‌دار سرعت بیشتر از تار عصبی بدون میلین است.

◀ در ماهیچه‌های اسکلتی سرعت بالای ارسال پیام، اهمیت زیادی دارد؛ بنابراین نورون‌های حرکتی آن‌ها میلین‌دار هستند. همچنان در فرایندهای انعکاسی مثل برخورد دست با جسم داغ نیز رشته‌های طویل عصبی میلین‌دار است که انعکاس به سرعت انجام شود.

◀ در محل گرههای رانویه تعداد فراوانی کانال‌های دریچه‌دار سدیمی و پتانسیمی وجود دارد، اما در بخش‌هایی از غشای نورون که با میلین پوشیده شده است، این کانال‌های دریچه‌دار حضور نداشته و طبیعتاً پتانسیل عمل در آن جا رخ نمی‌دهد.

◀ **بیماری‌های ناشی از اختلال میزان میلین:** مقدار میلین در طول رشته عصبی باید در محدوده مشخصی باشد و تغییر در میزان میلین‌سازی در اطراف رشته عصبی چه از حدی بیشتر شود و چه از حدی کمتر، می‌تواند منجر به اختلال در هدایت پیام عصبی شود؛ پس کاهش یا افزایش در میزان میلین به بیماری منجر می‌شود.

بیماری مالتیپل اسکلروزیس (MS): این بیماری در نتیجه کاهش میلین در نورون‌های سیستم عصبی مرکزی اتفاق می‌افتد. در این بیماری، یاخته‌هایی که در سیستم عصبی مرکزی (مخ و نخاع) میلین می‌سازند، مورد حمله دستگاه ایمنی قرار می‌گیرند و میلین اطراف نورون‌ها در قسمت‌هایی دچار آسیب شده و یا از بین می‌روند. بدین ترتیب در ارتباط دستگاه عصبی مرکزی با سایر بخش‌های بدن اختلال ایجاد می‌شود و ارسال پیام‌های عصبی به درستی انجام نمی‌شود.

از جمله مشکلات این بیماری اختلال در بینایی، حرکت، ایجاد بی‌حسی و لرزش در فرد می‌باشد.

نکات

◀ تخریب غلاف میلین، هدایت پیام عصبی را مختل می‌کند و به صورت مستقیم بر انتقال پیام عصبی اثری ندارد.

◀ بیمارهای ام اس و دیابت نوع ۱ انواعی از بیماری‌های خودایمنی می‌باشند. در این نوع بیماری‌ها، دستگاه ایمنی بدن (خط سوم) برخی از یاخته‌های خودی را به عنوان عوامل بیکانه در نظر می‌گیرد و به آن‌ها حمله می‌کند.

انتقال پیام عصبی

پیام عصبی در طول آکسون هدایت می‌شود تا به پایانه آکسون برسد، از آن‌جایی که یاخته‌های عصبی به هم نچسبیده‌اند، انتقال پیام عصبی از یک نورون به نورون دیگر از طریق سیناپس (همایه) صورت می‌گیرد.

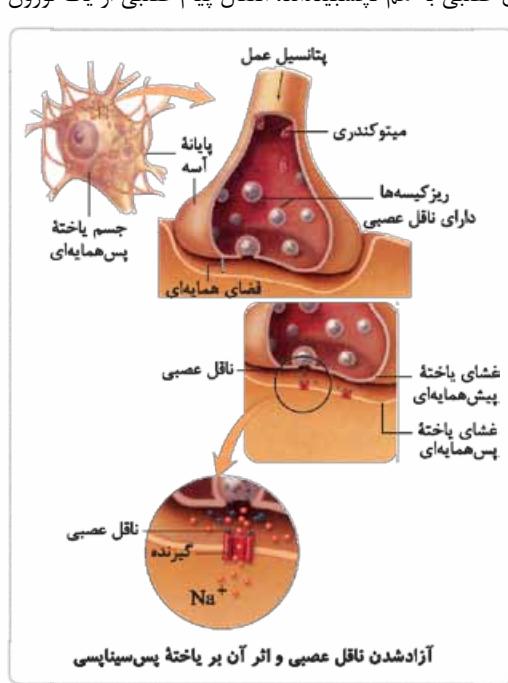
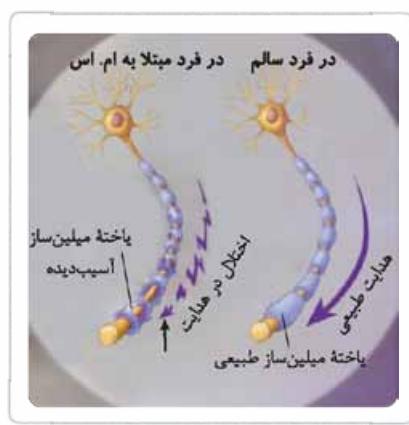
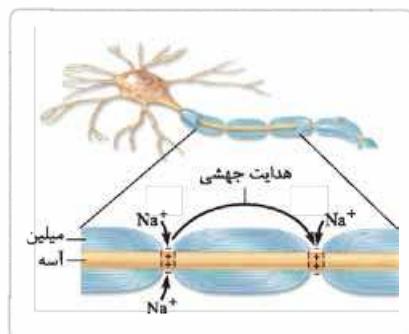
همایه (سيناپس) محلی که در آن یک یاخته عصبی با یاخته‌ای دیگر ارتباط ویژه‌ای برقرار می‌کند، همایه نام دارد.

در محل سیناپس سه قسمت قابل مشاهده است: ۱ یاخته پیش‌سيناپسی ۲ فضای سیناپسی ۳ یاخته پس‌سيناپسی.

◀ **۱. یاخته پیش‌سيناپسی:** این یاخته به فضای سیناپس ناقل عصبی آزاد می‌کند. یاخته پیش‌سيناپسی ممکن است نورون باشد و یا یاخته‌گیرنده حسی غیرنورونی مانند گیرنده‌های حس چشایی، شنوایی و تعادل.

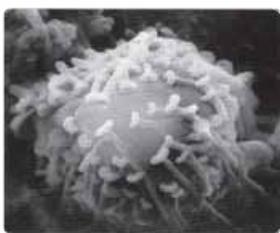
یاخته پیش‌سيناپسی، ناقل عصبی را به فضای سیناپسی با روش اگزوسيتوز و صرف انرژی آزاد می‌کند؛ مثلاً اگر یاخته پیش‌سيناپسی نورون باشد، ناقل عصبی از پایانه آکسون آن آزاد می‌شود و در واقع این پایانه آکسون است که در ساختار سیناپس شرکت می‌کند، نه همه بخش‌های نورون!

ناقل‌های عصبی: پیکهای شیمیایی کوتاهبردی هستند که از یاخته پیش‌سيناپسی آزاد شده و با اثر بر یاخته پس‌سيناپسی، فعالیت این یاخته‌ها را دستخوش تغییر می‌کنند. جنس ناقل‌ها می‌تواند متفاوت باشد مثلاً گروهی از ناقل‌ها از جنس آمینواسید می‌باشند. در نورون‌ها، ناقل عصبی پروتئینی در جسم یاخته‌ای نورون توسط ریبوزوم‌های سطح شبکه

آندوپلاسمی زبر تولید شده و به کمک دستگاه گلتری بسته‌بندی و توسط ریزکیسه‌ها به پایانه آکسون جایه‌جا می‌شوند. در واقع پایانه آکسون محل ذخیره ناقل‌ها است. با رسیدن پیام عصبی به پایانه آکسون و ایجاد پتانسیل عمل در این پایانه، این ناقل‌ها توسط ریزکیسه‌ها به فضای سیناپسی آزاد می‌شوند.

◀ **۲. فضای سیناپسی:** فضایی در حد فاصل دو یاخته شرکت‌کننده در سیناپس است، که ناقل‌های عصبی به آن رها می‌شوند.

تصویر سیناپس با میکروسکوپ الکترونی
تعداد زیادی پایانه آکسون با یک جسم یاخته‌ای سیناپس داده‌اند.

◀ **۳. یاخته پس سیناپسی:** بخشی از یاخته‌ای که در سیناپس شرکت می‌کند، دارای کانال‌های دریچه‌دار سدیمی و دریچه‌دار پتانسیمی است که این کانال‌ها گیرنده ناقل‌های عصبی نیز می‌باشند؛ در اثر برخورد و اتصال ناقل عصبی به این کانال‌ها، دریچه آن‌ها باز شده و باعث تغییر در نفوذ‌پذیری غشای یاخته پس سیناپسی و در نهایت تغییر پتانسیل غشای یاخته پس سیناپسی می‌شوند.

نکات شکل»

▶ در پایانه آکسون برای تأمین انرژی بروون رانی ناقل‌های عصبی نیز می‌باشند؛ در اثر برخورد و وجود دارد.

▶ به کانال دریچه‌دار سدیمی در غشای نورون پس سیناپسی، ۲ عدد ناقل متصل شده است.

أنواع همايه (سيناپس) به طور کلی از نظر نوع یاخته‌هایی که با هم سیناپس می‌دهند، سه نوع سیناپس دیده می‌شود:

◀ **۱. سیناپس نورون با نورون:** در این نوع از سیناپس‌ها (شکل ۱)، هر دو یاخته پیش‌سیناپسی و پس‌سیناپسی نورون هستند. در سیناپس‌های نورون با نورون، اجزای نورون به حالت‌های زیر با هم در سیناپس شرکت می‌کنند:

● آکسون یاخته پیش‌سیناپسی با دندربیت یاخته پس‌سیناپسی؛ مثال: ارتباط نورون حسی با نورون حرکتی یا نورون رابط

● آکسون یاخته پیش‌سیناپسی با جسم یاخته‌ای پس‌سیناپسی؛ مثال: ارتباط نورون حسی با نورون حرکتی یا نورون رابط

● آکسون یاخته پیش‌سیناپسی با آکسون یاخته پس‌سیناپسی؛ مثال: در شبکیه چشم انسان

نکات»

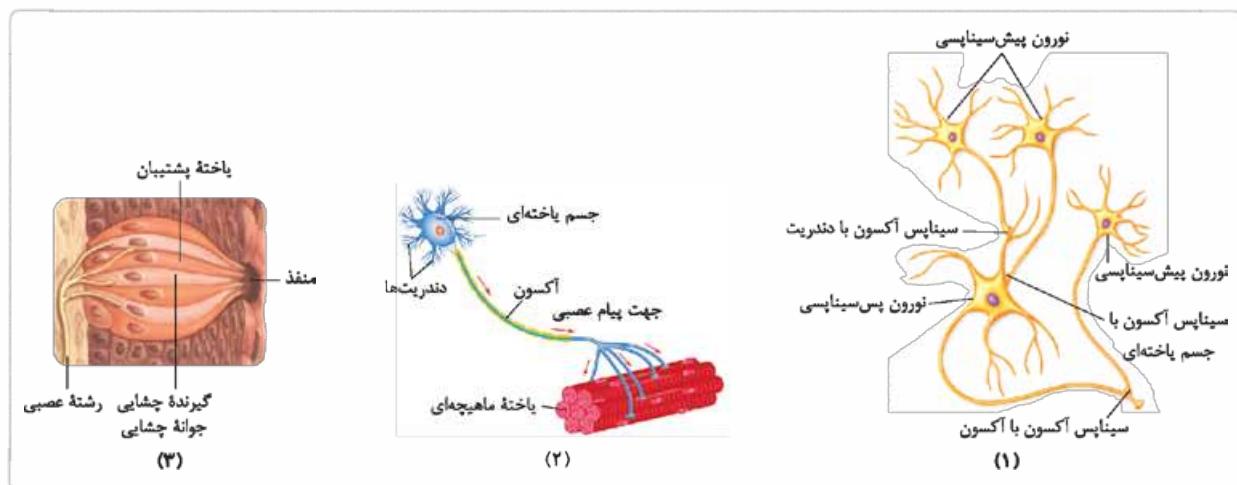
▶ با توجه به شکل‌های مختلف کتاب درسی امکان ایجاد سیناپس بین آکسون نورون پیش‌سیناپسی با جسم یاخته‌ای نورون حسی پس‌سیناپسی وجود ندارد، یعنی اگر نورون حسی به عنوان یاخته پس‌سیناپسی باشد، دندربیت و یا آکسونش در سیناپس شرکت کرده است.

▶ اگر یاخته پیش‌سیناپسی نورون باشد، حتماً آکسون آن در سیناپس شرکت می‌کند. در واقع فقط از پایانه آکسون نورون امکان رهاسازی ناقل عصبی وجود دارد.

◀ **۲. سیناپس نورون با غیرنورون:** در این نوع از همایه (سيناپس)، یاخته پیش‌سیناپسی از نوع نورون ولی یاخته پس‌سیناپسی، ماهیچه (اسکلتی، قلبی و

صف) یا غدد (درون‌ریز و بروون‌ریز) است (شکل ۲).

◀ **۳. سیناپس غیرنورون با نورون:** در این نوع از سیناپس، یاخته پیش‌سیناپسی نوعی گیرنده حس ویژه (چشایی، شنوایی و تعادلی گوش) می‌باشد ولی یاخته پس‌سیناپسی از نوع نورون است (شکل ۳).

أنواع همايه (سيناپس) از نظر عملکرد

◀ **۱. سیناپس تحریکی:** در این نوع سیناپس، ناقل عصبی باعث بازشدن کانال‌های دریچه‌دار سدیمی در یاخته پس‌سیناپسی شده و پتانسیل غشای این یاخته مثبت‌تر شده و یاخته پس‌سیناپسی دچار پتانسیل عمل می‌شود.

◀ **۲. سیناپس بازدارنده (مهاری):** در این سیناپس، ناقل عصبی باعث بازشدن کانال‌های دریچه‌دار پتانسیمی در یاخته پس‌سیناپسی شده و پتانسیل غشای این یاخته تا حد امکان منفی‌تر می‌شود.

◀ **۳. سیناپس خاموش (غيرفعال):** اگر یاخته پیش‌سیناپسی، به فضای سیناپسی ناقل عصبی آزاد نکند، پتانسیل غشای یاخته پس‌سیناپسی هیچ تغییری نخواهد کرد و آن سیناپس به طور موقت غیرفعال یا خاموش است.

نکات

► برخورد ناقل عصبی به گیرنده‌اش در غشای یاخته پس‌سیناپسی، حتماً باعث تغییر پتانسیل غشا و تغییر فعالیت عصبی یاخته پس‌سیناپسی می‌شود. حال ممکن است براساس نوع ناقل، یاخته پس‌سیناپسی تحریک و یا مهار شود.

► ناقل‌های عصبی ممکن است در یاخته‌های پیش‌سیناپسی گیرنده حسی که نورون نیستند (مانند گیرنده چشای) نیز تولید و ترشح شود؛ پس نمی‌توان گفت ناقل عصبی فقط در جسم یاخته‌ای نورون تولید می‌شود.

► اگر یاخته پیش‌سیناپسی، نورونی بدون نقش گیرنده حسی باشد ناقل عصبی آزادشده از آن می‌تواند بر روی یاخته پس‌سیناپسی اثر تحریکی یا مهاری داشته باشد اما اگر یاخته پیش‌سیناپسی گیرنده حسی باشد (نورون یا یاخته غیرعصبی)، در صورت ترشح ناقل به فضای سیناپسی، بر روی یاخته پس‌سیناپسی فقط اثر تحریکی دارد.

► سیناپس‌های تحریکی و مهاری می‌توانند در صورت ترشح نشد ناقل عصبی به فضای سیناپسی، به سیناپس خاموش یا غیرفعال تبدیل شوند.

سرنوشت ناقل‌های عصبی در فضای سیناپسی پس از انتقال پیام عصبی، مولکول‌های ناقل باقی‌مانده باید از فضای سیناپسی تخلیه شوند، که این موضوع دو علت دارد: اولاً از انتقال بیش از حد پیام جلوگیری شود. دوم این که شرایط و امکان انتقال پیام‌های جدید فراهم شود.

تخلیه ناقل‌های باقی‌مانده از فضای سیناپسی به دو روش انجام می‌شود:

۱. **جذب دوباره ناقل‌ها به یاخته‌های پیش‌سیناپسی:** با روش درون‌بری (با صرف ATP) و ذخیره آن‌ها درون ریزکیسه‌ها تا رسیدن پیام عصبی بعدی و آزادشدن مجدد ناقل‌ها!

۲. **تجزیه‌شدن ناقل‌ها:** توسط آنزیم‌هایی که در فضای سیناپسی حضور دارند.

نکات

► تغییر غیرطبیعی در میزان ترشح یا باقی‌ماندن ناقل‌های عصبی (کاهش یا افزایش) در فضای سیناپسی، از دلایل بیماری و اختلال در کار دستگاه عصبی است. این رخداد، به طور مستقیم باعث اختلال در انتقال پیام عصبی می‌شود نه هدایت پیام!

► ناقل عصبی هیچ‌گاه وارد یاخته پیش‌سیناپسی نمی‌شود. تنها می‌تواند به کانال‌های گیرنده در سطح غشای یاخته پس‌سیناپسی متصل شود.

► ممکن است به کانال‌های یونی گیرنده ناقل عصبی، بیش از یک ناقل عصبی متصل شود؛ مثلاً در شکل کتاب درسی، اتصال دو ناقل به گیرنده را مشاهده می‌کنیم.

► اگر یاخته پس‌سیناپسی غیرنورون باشد (ماهیچه یا غدد) یاخته پیش‌سیناپسی قطعاً نورون است.

► احتمال آزادشدن ناقل عصبی بازدارنده فقط در سیناپس‌های نورون با نورون وجود دارد.

► در سیناپس‌های فعال، قطعاً نوعی ناقل (تحریک‌کننده یا بازدارنده) آزاد می‌شود؛ ولی در سیناپس‌های غیرفعال، در آن زمان خاص هیچ‌گونه ناقلی در فضای سیناپسی آزاد نمی‌شود.

► در زمانی که ناقل عصبی در فضای سیناپسی آزاد می‌شود سیناپس فعال و در زمانی که هیچ‌گونه ناقل در فضای سیناپسی نیست سیناپس غیرفعال است.

نوکلئیک اسیدها

هر یک از یاخته‌های بدن ما دارای ویژگی‌های خاصی (مانند شکل و اندازه) هستند که آن‌ها را از هم متمایز می‌کند. این ویژگی‌ها تحت فرمان هسته قرار دارند. درون هسته، فامتن‌هایی قرار دارند که هر کدام شامل **DNA** و پروتئین هستند و اطلاعات و دستورالعمل‌های یاخته در آن‌ها ذخیره شده است. این اطلاعات، ۱ در حین تقسیم از یاخته‌ای به یاخته دیگر و ۲ در حین تولید مثال از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌شود.

DNA‌های درون فامتن‌ها، در همه جانداران به عنوان ذخیره‌کننده اطلاعات و راثتی عمل می‌کند و تفاوت ویژگی‌های جانداران مختلف به علت نوع ژن‌های موجود در دنا و خاموش یا روشن بودن آن‌هاست. البته می‌دانیم که DNA الزاماً درون هسته نیست، زیرا در **باکتری‌ها** هسته وجود ندارد.

نکات»

- ◀ بعضی از یاخته‌های **یوکاریوت** فاقد هسته هستند؛ مانند گویچه‌های قرمز خون و یاخته‌های آوند آبکشی، این یاخته‌ها در ابتدا هسته‌دار بوده و طی بلوغ، هسته خود را از دست داده‌اند.
- ◀ در یاخته‌های **یوکاریوتی** هسته، میتوکندری و کلروپلاست دوغشایی بوده و دارای DNA می‌باشند. البته دنای میتوکندری و کلروپلاست حلقوی بوده و ساختار فامتنی ندارد.
- ◀ همان‌طور که از نام آن‌ها پیداست، نوکلئیک اسیدها دارای خاصیت اسیدی می‌باشند.

آزمایشات گرفیت در مورد کشف ماده و راثتی

گرفیت باکتری‌شناسی انگلیسی بود که سعی داشت واکسنی علیه بیماری آنفلوآنزا تولید کند. در آن زمان تصور می‌شد که عامل آنفلوآنزا نوعی باکتری به نام استرپتوكوس نومونیا است، در صورتی که امروزه می‌دانیم عامل آنفلوآنزا نوعی **ویروس** است. در واقع باکتری استرپتوكوس نومونیا عامل بیماری سینه‌پهلو (ذات‌الریه) است.

واکسن: میکروب ضعیف یا کشتهد شده (مثلاً با گرمایی)، آنتی‌زن میکروب یا سم خنثی‌شده آن است که وارد کردن آن به بدن، باعث تولید یاخته‌های خاطره شده و فرد در مقابل عامل اصلی بیماری‌زاء، اینمی پیدا می‌کند.

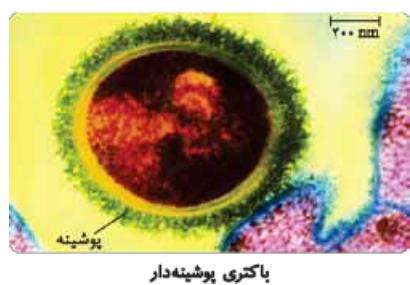
نکته ترکیبی» عامل ایجاد کننده آنفلوآنزا پرندگان، ویروسی است که می‌تواند سایر گونه‌های مهره‌داران، مثل انسان را نیز درگیر کند. این ویروس به شش‌ها حمله می‌کند و سبب می‌شود دستگاه اینمی بیش از حد فعالیت کند و به مقدار بیش از حد لنفوسيت T کشنده تولید گردد. حمله لنفوسيت‌های T کشنده به یاخته‌های شش‌ها و ایجاد آسیب بافتی، می‌تواند منجر به مرگ شود. (فصل ۵ - یازدهم)

نکته» در حد کتاب درسی ویروس‌هایی که باید با آن‌ها آشنا باشید عبارت‌اند از: ویروس‌های آنفلوآنزا، HIV (عامل بیماری ایدز) و آنفلوآنزا پرندگان.

باکتری استرپتوكوس نومونیا این باکتری‌ها (از لحاظ توانایی ساخت پوشینه) دارای دو نوع پوشینه‌دار و بدون پوشینه بوده که هر دو به یک گونه تعلق دارند؛ اما فقط باکتری پوشینه‌دار باعث بروز عالم بیماری سینه‌پهلو در جانورانی مثل موس و انسان می‌شود؛ زیرا باکتری بدون پوشینه در بدن انسان یا موس توسط سیستم اینمی سریعاً شناسایی شده و با بیگانه‌خواری از بین می‌رود، اما شناسایی باکتری پوشینه‌دار، توسط سیستم اینمی بدن با تأخیر انجام شده و در نتیجه سیستم اینمی در از بین بردن باکتری‌های پوشینه‌دار نسبتاً ناموفق عمل کرده و باکتری فرستاد لازم برای تکثیر را پیدا کرده و فرد به بیماری سینه‌پهلو مبتلا می‌شود.

نکات»

- ◀ علت بیماری‌زا بودن باکتری‌های استرپتوكوس نومونیا، تکثیر آن‌ها در شش‌ها و تخریب بافت شش است.
- ◀ کپسول (پوشینه) در باکتری استرپتوكوس نومونیا، پوششی است که اطراف باکتری را فرا گرفته و از باکتری در برابر سیستم اینمی (بیگانه‌خواری)

موش یا انسان محافظت می‌کند. باکتری‌های پوشینه‌دار، زن یا زن‌هایی دارند که در نهایت باعث تولید پوشینه می‌شود، در حالی که باکتری بدون پوشینه این زن یا زن‌ها را ندارد.

◀ کپسول نسبت به سایر لایه‌های دربرگیرنده سیتوپلاسم باکتری (دیواره و غشای پلاسمایی) قطر بیشتری دارد.

◀ اطراف سیتوپلاسم باکتری استرپتوکوکوس نومونیا می‌تواند، فقط غشای پلاسمایی و دیواره یا غشای پلاسمایی و دیواره و پوشینه وجود داشته باشد.

◀ همه انواع باکتری‌ها در گونه استرپتوکوکوس نومونیا غشا و دیواره دارند، حال آن که گروهی پوشینه نیز دارند.

◀ باکتری پوشینه‌دار بیماری‌زا بوده، ولی باکتری بدون پوشینه اگرچه باعث تحریک سیستم ایمنی می‌شود، اما عامل بیماری‌زا به حساب نمی‌آید.

◀ قطر باکتری استرپتوکوکوس نومونیا با پوشینه حدوداً ۸۰۰ نانومتر

◆ مراحل تولید پوشینه در باکتری: فعال شدن زن یا زن‌های مربوط به تولید پوشینه (کپسول) ← تولید آنزیم یا آنزیم‌های سازنده پوشینه ← تولید پوشینه

نکته با توجه به مراحل تولید پوشینه در باکتری، باید توجه کرد که پوشینه محصول مستقیم عملکرد زن نیست.

مراحل آزمایش گرفیت

۱ تزریق باکتری‌های زنده پوشینه‌دار به موش‌ها

● مشاهده: موش‌ها مردند.

نتیجه‌گیری باکتری‌های پوشینه‌دار زنده بیماری‌زا بوده و می‌توانند باعث بروز علائم بیماری و مرگ موش‌ها شوند.

۲ تزریق باکتری‌های زنده فاقد پوشینه به موش‌ها

● مشاهده: موش‌ها زنده مانندند.

نتیجه‌گیری اولاً باکتری‌های بدون پوشینه نمی‌توانند باعث بروز علائم بیماری شوند، زیرا توسط سیستم ایمنی موش نابود می‌شوند. دوماً پوشینه می‌تواند عامل مرگ موش باشد.

۳ تزریق باکتری‌های پوشینه‌دار کشته شده با گرما به موش‌ها

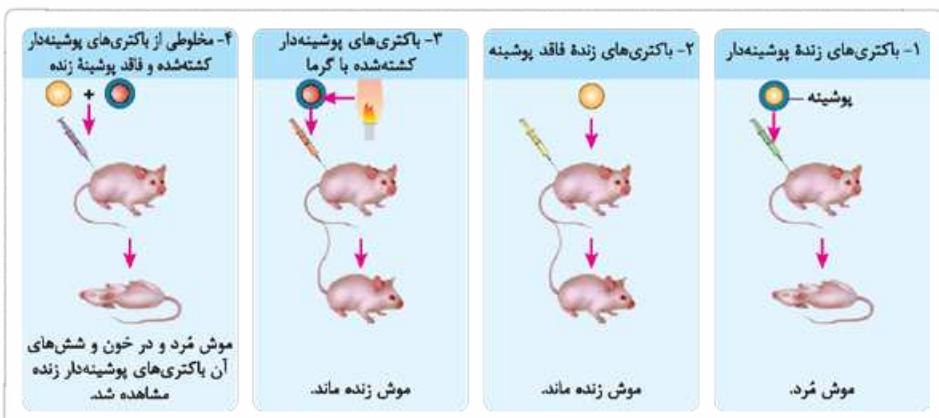
● مشاهده: موش‌ها زنده مانندند.

نتیجه‌گیری پوشینه به تنها عامل ایجاد بیماری و مرگ در موش‌ها نیست.

F تزریق مخلوطی از باکتری‌های پوشینه‌دار مرد و باکتری‌های فاقد پوشینه زنده به موش‌ها

● مشاهده: موش‌ها مردند. گرفیت با تشریح موش‌های مرد در خون و شش‌های آن‌ها، تعداد زیادی باکتری پوشینه‌دار زنده دید!!!

نتیجه‌گیری یا باکتری‌های پوشینه‌دار مرد، زنده شده‌اند که غیرممکن است و یا این که باکتری‌های بدون پوشینه زنده از باکتری‌های مرد پوشینه‌دار عامل تولید‌کننده پوشینه را دریافت کرده‌اند که توانسته‌اند پوشینه بسازند.

نکات

در هر ۴ مرحله آزمایشات سیستم ایمنی موش‌ها علیه باکتری‌ها فعال شده است، اما در مراحل ۱ و ۴ این سیستم در برابر باکتری‌های پوشینه‌دار زنده مؤثر واقع نشده است.

◀ اگر از موش استفاده شده در مرحله ۳، چند روز بعد در مرحله ۴ نیز استفاده می‌کردیم، به احتمال زیاد این موش به باکتری پوشینه‌دار زنده مقاوم شده (با تولید پادتن و یاخته خاطره) و نمی‌مرد؛ زیرا باکتری پوشینه‌دار مرد در نقش واکسن عمل می‌کند.

◀ امروزه برای تهیه واکسن برای مقابله با بیماری سینه‌پهلو می‌توانیم از باکتری استرپتوکوکوس نومونیا پوشینه‌دار کشته شده استفاده کنیم تا لنفوسيت‌های خاطرۀ مؤثری در بدن فرد دریافت‌کننده واکسن، تولید شود.

◀ گرمای مورد استفاده گرفیت فقط باعث مرگ باکتری‌ها شده و پوشینه و DNA آن‌ها را از بین نبرده است؛ پس الزاماً مرگ یاخته موجب از بین رفتن DNA نیست.

◀ در بیماری سینه‌پهلو آسیب بافتی در شش‌ها منجر به ایجاد التهاب درون حبابک‌ها می‌شود و در نتیجه موجب اختلال در تنفس می‌شود.

◀ بیماری سینه‌پهلو و آنفلوآنزا علائم مشترکی دارند؛ به همین علت نیز گرفیت فکر می‌کرد عامل آنفلوآنزا این نوع باکتری است.

◀ در مرحله چهارم گرفیت باکتری‌ها را بیرون بدن موش مخلوط کرد و سپس آن‌ها را به موش‌ها تزریق نمود؛ پس می‌توان گفت بخشی از فرایند انتقال ماده وراثتی می‌توانسته در بیرون بدن موش‌ها رخ داده باشد.

◀ در مرحله چهارم آزمایش گرفیت الزاماً هر باکتری بدون پوشینه‌داری، کپسول‌دار نشد، بلکه تعدادی از آن‌ها، ماده وراثتی حاوی زن‌های پوشینه‌دار شدن را دریافت نموده و پوشینه‌دار شدند.

تذکرهم! در آزمایش چهارم گرفیت اگرچه انتقال زن بین باکتری‌ها صورت گرفت، اما باکتری‌های دریافت‌کننده زن‌های پوشینه‌دار شدن، ترازن محسوب

نمی‌شود؛ زیرا جاندار ترازن به جانداری گفته می‌شود که از طریق مهندسی ژنتیک دارای زن جدید شده است. (زیست دوازدهم - فصل ۷)

دستاوردهای گرفیت مشخص شد که ماده ژنتیک از باکتری‌های مرده پوشینه‌دار به باکتری‌های زنده بدون پوشینه منتقل شده است (ماده ژنتیک بین باخته‌ها قابل انتقال است).

نکات

◀ در آزمایش گرفیت ماهیت ماده وراثتی و چگونگی انتقال آن مشخص نشد.

◀ جالب است بدانید که قبل از گرفیت، دانشمندان نوکلئیک اسیدها را کشف نموده و پژوهش‌هایی بر روی آن‌ها انجام داده بودند.

تمرین

آزمایش‌های گرفیت:

۱ مشخص نمایید از هر جاندار در چه مرحله یا مراحلی استفاده شد؟

- ب) باکتری‌های بدون پوشینه‌دار: اول، سوم و چهارم
- د) حضور فقط یک نوع باکتری: اول، دوم و سوم
- و) باکتری بدون پوشینه مرده: در هیج مرحله‌ای
- ح) باکتری مرده: سوم و چهارم
- الف) باکتری‌های بدون پوشینه: دوم و چهارم
- ج) باکتری‌های پوشینه‌دار مرده: سوم و چهارم
- ه) حضور دو نوع باکتری: چهارم
- ز) باکتری پوشینه‌دار زنده: اول
- ط) باکتری زنده: اول، دوم، چهارم

۲) حضور فقط جانداری پروکاریوت: هیچ مرحله‌ای؛ در واقع در همه مراحل از جاندارانی پروکاریوت (باکتری‌ها) و جاندارانی یوکاریوت (موس‌ها) استفاده شد.

ک) جانداری زنده: در همه مراحل از موس‌هایی زنده استفاده شد.

۳) درستی یا نادرستی جملات زیر را مشخص کنید.

الف) در هر مرحله که از باکتری‌های پوشینه‌دار استفاده شد، موس مرده: غلط – در مرحله سوم موس زنده ماند.

ب) در هر مرحله که از باکتری بدون پوشینه استفاده شد، موس زنده ماند: غلط – در مرحله چهارم موس مرد.

ج) در هر مرحله‌ای که موس زنده ماند از باکتری‌های بدون پوشینه استفاده شده بود: غلط – در مرحله سوم باکتری‌های پوشینه‌دار استفاده شد.

د) در هر مرحله که از باکتری‌های پوشینه‌دار مرده استفاده شد، موس زنده ماند: غلط – در مرحله چهارم موس مرد.

آزمایش ایوری و همکارانش در کشف عامل اصلی انتقال صفات وراثتی

۱۶ سال پس از گرفیت، عامل مؤثر در انتقال صفات توسط ایوری و همکارانش مشخص شد.

مراحل آزمایش اول

۱) عصاره باکتری‌های پوشینه‌دار کشته شده با گرما را استخراج کردند. ۲) تمامی پروتئین‌های موجود در آن را به کمک آنزیم‌های پروتئاز تخریب کردند (هدف: حذف عامل پروتئینی از لیست مواد وراثتی بود). ۳) باقیمانده عصاره را به محیط کشت باکتری‌های فاقد کپسول زنده اضافه کردند.

● مشاهده: انتقال صفت صورت گرفت و در محیط کشت، باکتری‌های پوشینه‌دار زنده مشاهده شد.

● نتیجه‌گیری ✓ با انجام این آزمایش مشخص شد که پروتئین‌ها ماده وراثتی نیستند.

مراحل آزمایش دوم

۱) استخراج عصاره باکتری‌های کپسول‌دار کشته شده با گرما ۲) قراردادن مخلوط درون سانتریفیوز (گریزانه) با سرعت بالا ۳) جداشدن مواد به صورت لایه‌لایه ۴) اضافه کردن هر یک از لایه‌ها به صورت جداگانه به محیط کشت باکتری‌های فاقد کپسول زنده.

● مشاهده: انتقال صفت باکتری‌های فاقد کپسول زنده در آن وجود دارد، انجام شد.

● نتیجه‌گیری ✓ عامل اصلی و مؤثر در انتقال صفات، دنا است. در ضمن ثابت شد که قند، لیپید و پروتئین ماده وراثتی نیستند.

در کتاب می‌خوانیم «در آزمایش‌های دیگری عصاره باکتری‌های پوشینه‌دار را...» پس این مبحث فقط شامل یک عدد آزمایش سوم نیست و آزمایش‌های متعددی صورت گرفت.

۱ استخراج عصاره باکتری‌های کپسول‌دار کشته شده با گرمایش ۴ ظرف تقسیم کرد. **۲** عصاره استخراج شده را در ۴ ظرف تقسیم کرد. **۳** به هر ظرف آنزیم‌های تخریب‌کننده یک گروه از مواد آلی (کربوهیدرات‌ها، پروتئین‌ها، لیپیدها و نوکلئیک اسیدها) را اضافه کردند. **۴** اضافه کردن عصاره‌ها به محیط‌های کشت حاوی باکتری‌های زنده بدون کپسول و دادن فرصت رشد و تکثیر به باکتری‌ها

● مشاهده: در همه ظروف انتقال صفت صورت می‌گیرد، به جز ظرفی که حاوی آنزیم تخریب‌کننده دنا (نوکلئاز) است.

نتیجه‌گیری **۵** ماده وراثتی مطمئناً مولکول DNA است. پروتئین، قند و لیپید ماده وراثتی نیستند.

نکته توجه داشته باشید که گرفیت از باکتری‌های پوشینه‌دار کشته شده با گرمایش ۴ استفاده کرد، ولی ایوری از عصاره آنها استفاده کرد.

SAXATAR نوکلئیک اسید

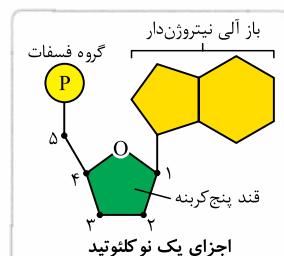
● تعریف: نوکلئیک اسیدها پلی‌مرهایی هستند که از مونومرهایی به نام نوکلئوتید ساخته شده‌اند.

انواع نوکلئیک اسیدها

۱ دئوكسی‌ریبونوکلئیک اسید یا DNA (دنا)

۲ ریبونوکلئیک اسید یا RNA (رنا)

اجزای تشکیل‌دهنده نوکلئوتیدها

۱. **یک قند ۵ کربنی:** یک مونوساکارید با ساختار حلقوی است (یک حلقه پنج کربنی) که اصلی‌ترین عامل ایجاد‌کننده تفاوت بین نوکلئوتیدهای سازنده RNA و DNA محسوب می‌شود. در شکل مقابل کربن‌ها از ۱ تا ۵ شماره‌گذاری شده‌اند. **تفاوت دنا و RNA:** در DNA ۵ کربنی به صورت دئوكسی‌ریبووز است و در RNA ۵ کربنی به صورت ریبووز است. (قند دئوكسی‌ریبووز یک اتم اکسیژن کمتر از ریبووز دارد).

نکته قند پنج کربنی از طریق کربن شماره یک (کربن درون‌حلقه‌ای) خود طی پیوندی اشتراکی به باز آلی

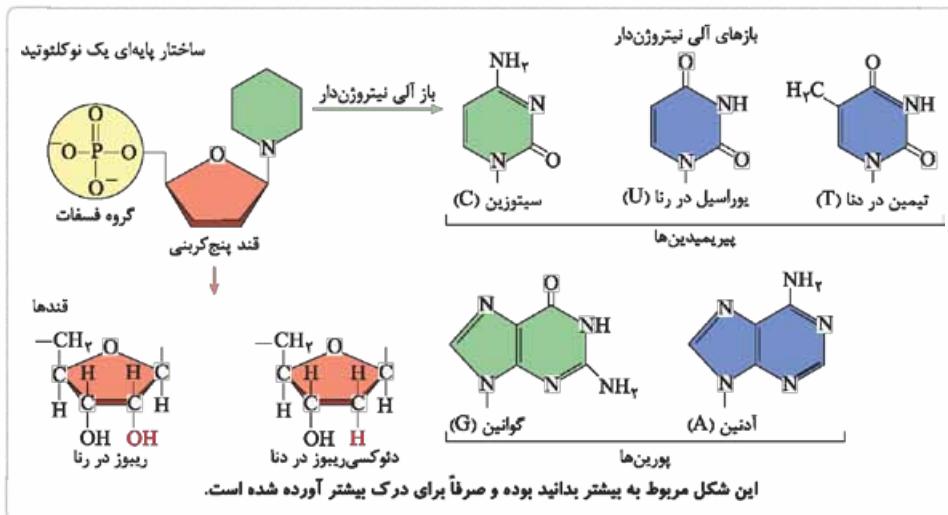
متصل می‌شود و همچنین از طریق کربن شماره پنج (کربن خارج‌حلقه‌ای) خود طی پیوندی اشتراکی (فسفواستر) به فسفات متصل می‌شود.

۲. باز آلی نیتروژن دار

انواع بازهای آلی:

● پورین‌ها: بازهای آلی دارای ساختار دوحلقه‌ای هستند و شامل آدنین (A) و گوانین (G) که هر کدام از یک حلقه شش‌ضلعی و یک حلقه پنج‌ضلعی تشکیل شده‌اند. (لطفاً به شکل بالا و موقعیت اتصال این دو حلقه به قند توجه فرمایید).

● پیرimidین‌ها: بازهای آلی دارای ساختار تک‌حلقه‌ای هستند و شامل: سیتوزین (C)، تیمین (T) و یوراسیل (U) می‌باشند که از یک حلقه شش‌ضلعی تشکیل شده‌اند.

نکات

► نوکلئوتیدها یا سه حلقه دارند یا دو حلقه (با احتساب قند).

► بازهای آلی دوحلقه‌ای (پورین‌ها) با حلقه کوچک خود (پنج‌ضلعی) به قند پنج کربنی متصل می‌شوند.

● **تفاوت دنا و RNA:** در مولکول دنا باز یوراسیل دیده نمی‌شود و در مولکول RNA نیز تیمین دیده نمی‌شود.

◀ ۴.۳. یک تاسه گروه فسفات: در یک نوکلئوتید به مولکول قند می‌تواند یک تاسه گروه فسفات متصل باشد. البته در مولکول‌های دنا و رنا، همه نوکلئوتیدهای شرکت کننده، به صورت تک‌فسفاته حضور دارند. قند پنج‌کربن خارج از حلقه خود (کربن شماره ۵) به فسفات متصل می‌شود.

نکات

◀ هیچ دو نوکلئوتیدی از دنا و رنا یکسان نیستند، چون قند متفاوتی دارند. در ضمن قند ریبوز به علت داشتن یک اکسیژن بیشتر، از دئوکسی‌ریبوز سنگین‌تر می‌باشد.

◀ به دلیل منفی‌بودن گروه فسفات، نوکلئوتیدها و همچنین نوکلئیک اسیدها بار منفی دارند.

جمع‌بندی

کاربرد نوکلئوتیدها

۱ شرکت در ساختار مولکول DNA ۲ شرکت در ساختار مولکول‌های RNA ۳ منبع انرژی (مانند ATP) F شرکت در ساختار حامل‌های الکترون

نکات

◀ ATP یکی از انواع نوکلئوتیدهای ریبوزدار است که به عنوان منبع رایج انرژی در یاخته به مصرف می‌رسد.

◀ ATP منبع رایج انرژی یاخته است. پس یاخته منابع دیگری نیز برای تأمین انرژی فرایندهای زیستی دارد.

◀ پیوند بین گروه‌های فسفات انرژی زیادی دارد؛ بنابراین هنگام آبکافت مولکول ATP، انرژی زیادی آزاد می‌شود.

◀ در بین سه فسفات یک نوکلئوتید تری‌فسفات، دو پیوند پرانرژی است که توانایی شکستن و تشکیل شدن دارند.

◀ معمولاً مصرف و آزادسازی انرژی در سلول به ترتیب به کمک دو مولکول ADP و ATP انجام می‌شود و این دو مولکول مدام به یکدیگر تبدیل می‌شوند (اما آزادسازی انرژی ATP تا AMP نیز می‌تواند ادامه یابد).

◀ حامل‌های الکترونی مانند NADH₂, NADPH و FADH₂ مولکول‌هایی هستند که در ساختار آن‌ها نوکلئوتیدها شرکت دارند و می‌توانند الکترون را حمل کنند و به مولکول‌های دیگر انتقال دهند.

◀ حامل‌های الکترونی در فرایندهای یاخته‌ای، مانند تنفس یاخته‌ای و قتوسنتز شرکت دارند.

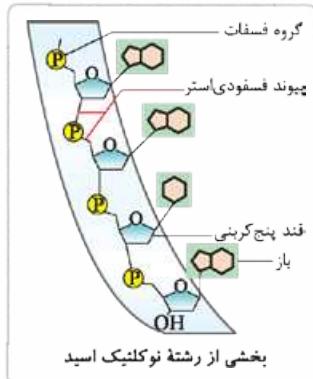
پیوندهای بین مولکولی در یک نوکلئوتید

۱ پیوند قند - باز: نوعی پیوند اشتراکی است که قند را یا به حلقه ۵‌ضلعی بازهای پورینی و یا به حلقه ۶‌ضلعی بازهای پیریمیدینی متصل می‌کند.

۲ پیوند قند - فسفات: این پیوند نوعی پیوندی اشتراکی به نام پیوند فسفوواستر است که بین کربن خارج حلقه قند (کربن شماره ۵) و فسفات ایجاد می‌شود.

۳ پیوند فسفات - فسفات: این پیوند‌ها پرانرژی بوده و می‌توانند شکسته شده و مجددًا تشکیل شوند.

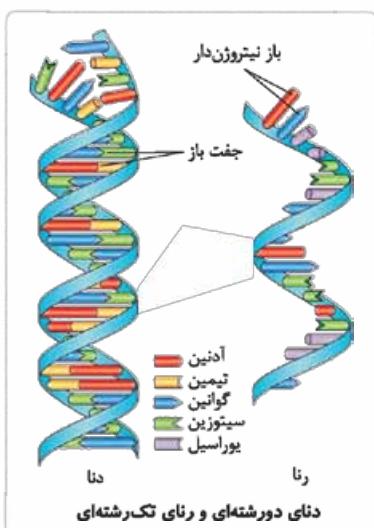
پیوندهای بین نوکلئوتیدها در ساختار نوکلئیک اسیدها

۱. پیوند فسفودی‌استر: پیوندی که بین نوکلئوتیدهای مجاور برقرار می‌شود تا در نهایت رشته پلی‌نوکلئوتیدی تشکیل گردد. در واقع پیوند (قند - فسفات - قند) تشکیل می‌شود که به آن پیوند فسفودی‌استر می‌گویند. در واقع پیوند فسفودی‌استر بین قندهای نوکلئوتیدهای مجاور ایجاد شده و گروه فسفات واسطه تشکیل پیوند است. پیوند فسفودی‌استر خود شامل دو پیوند فسفوواستر (قند - فسفات) است.

در تشکیل این پیوند ابتدا فسفات یک نوکلئوتید به گروه هیدروکسیل (OH) از قند مربوط به نوکلئوتید دیگر متصل می‌شود. البته تشکیل این پیوند به کمک آنزیم انجام می‌شود.

۲. پیوند هیدروژنی: پیوندی که بین بازهای آلی دو نوکلئوتید مقابله هم ایجاد می‌شود. در مولکول DNA، بین نوکلئوتیدهای دو رشته RNA نیز که تکرشته‌ای است در اثر تاخوردن روی خود (در tRNA و tRNA) این نوع پیوند بین بازهای آلی باشند مختلف یک رشته شکل می‌گیرد. بین بازهای مکمل A و U یا T و G سه پیوند هیدروژنی برقرار می‌شود.

نوکلئوتیدها با نوعی پیوند اشتراکی به نام **فسفوئید** است که هم متصل می‌شوند و رشته پلی‌نوکلئوتیدی را می‌سازند. رشته‌های پلی‌نوکلئوتیدی یا به تنهایی نوکلئیک اسید را می‌سازند مثل **DNA** (RNA) یا به صورت دوتایی مقابله هم قرار می‌گیرند و نوکلئیک اسیدهایی مثل **DNA** (RNA) را می‌سازند.

● **نوکلئیک اسید حلقی:** دو انتهای رشته‌های پلی‌نوکلئوتیدی می‌توانند با پیوند فسفوئید استر به هم متصل شوند و نوکلئیک اسید حلقی را ایجاد کنند (نوکلئیک اسید انتهای آزاد ندارد)، مانند مولکول **DNA** در باکتری‌ها، دنای راکیزهای و سبزدیسهای در یوکاریوت‌ها، انواعی از دیسک‌ها (پلازمیدها) و انواعی از رناها (رناهای حلقی)

● **نوکلئیک اسید خطی:** گروه فسفات در یک انتها و گروه **هیدروکسیل** قند در انتهای دیگر هر رشته پلی‌نوکلئوتیدی به صورت آزاد قرار می‌گیرد رشته‌های دنا یا رنای خطی را ایجاد می‌کند؛ بنابراین هر رشته دنا و رنای خطی همیشه دو سر متفاوت دارند.

● **تفاوت دنا و رنا:** مولکول رنا از یک رشته پلی‌نوکلئوتیدی ایجاد شده اما در مولکول دنا دو رشته پلی‌نوکلئوتیدی در مقابله هم قرار می‌گیرند.

مراحل کشف ساختار دنا

مشاهدهات چارگاف در ابتدا تصور می‌شد که هر ۴ نوع نوکلئوتید موجود در مولکول DNA به نسبت **مساوی** در سراسر مولکول توزیع شده‌اند و دانشمندان انتظار داشتند که مقدار هر ۴ نوع باز آلی در تمامی مولکول‌های دنا از هر جانداری که باشد، با یکدیگر برابر باشند. اما تحقیقات دانشمندی به نام چارگاف نشان داد که این گونه نیست بلکه مقدار آدنین موجود در دنا با مقدار تیمین برابر است و مقدار گوانین در آن با مقدار سیتوزین برابر می‌کند.

$$\text{بنابراین: } A + G = C + T \quad \frac{A + G}{T + C} = 1 \quad \frac{C}{G} = \frac{A}{T} = 1 \quad A = T, C = G \text{ و } \text{پورین} = \text{پیریمیدین}$$

تذکرمه! چارگاف فقط به برابری بازهای A با T و C با G در یک مولکول دنا پی برد، ولی علت آن بعدها مشخص شد. یعنی مکمل‌بودن بازها و تشکیل پیوند بین آن‌ها توسط چارگاف مشخص نشد.

نکات

چارگاف درباره ثابت‌بودن قطر مولکول دنا اظهار نظری نکرد و با شکل این مولکول کاری نداشت.

قوانین چارگاف در مورد RNAها و یک رشته از مولکول DNA صادق نیست.

ویلکینز و فرانکلین: استفاده از پرتو ایکس برای تهیه تصویر از دنا

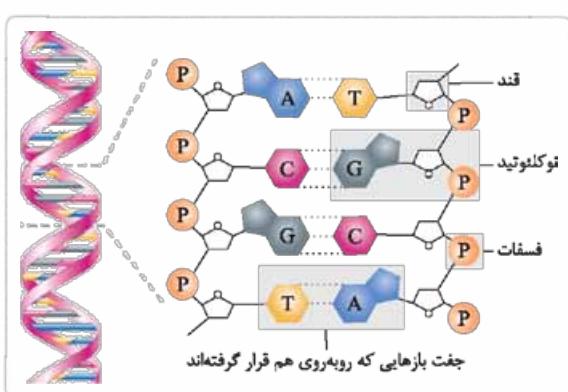
ویلکینز و فرانکلین برای کشف ساختار مولکولی دنا از پرتو ایکس استفاده کردند و تصاویری از مولکول‌های دنا به دست آورده‌ند که نتایج آن به شرح زیر است:

۱ دنا حالت مارپیچی دارد.

۲ هر مولکول دنا بیش از یک رشته دارد.

۳ تشخیص ابعاد مولکول‌ها

نکته نتایجه‌گیری‌های فوق با مشاهده تصاویر متعدد صورت گرفته نه فقط یک تصویر نشان داده شده در کتاب. (این نمونه‌ای از بهترین تصاویر بوده است.)

تذکر! در آزمایشات ویلکینز و فرانکلین دو رشته‌ای بودن دنا مشخص نشد، فقط فهمیدند که مولکول دنا بیش از یک رشته دارد.

مدل مولکولی دنا

در نهایت، واتسون و کریک با استفاده از اطلاعات موجود برای مولکول دنا مدل مولکولی نرdban مارپیچ را ساختند که به خاطر آن در سال ۱۹۶۲ جایزه نوبل دریافت کردند. این دو دانشمند از اطلاعات زیر برای بیان مدل خود استفاده کردند:

۱ نتایج آزمایشات چارگاف ۲ اطلاعات حاصل از تصاویر تهیه شده پرتو X توسط ویلکینز و فرانکلین ۳ یافته‌های خود

مدل پیشنهادی واتسون و کریک

هر مولکول دنا از دو رشتهٔ پلی‌نوکلئوتیدی ساخته شده که به دور یک محور فرضی پیچیده و ساختاری دورشته‌ای را ایجاد می‌کند که اغلب به یک نرده‌بان پیچ‌خورده شبیه می‌شود.

ستون‌های نرده‌بان: مولکول قند و فسفات ستون‌ها را تشکیل می‌دهند که با پیوند فسفودی‌استر به هم متصل‌اند. پله‌های نرده‌بان: بازه‌ای آلی هستند که با پیوندهای هیدروژنی به هم متصل‌اند و دو رشته را در مقابل هم نگه می‌دارند.

نکات

► بر روی مارپیچ دنا به صورت یکی‌درمیان، فاصله‌های متفاوت بین دو رشتهٔ دنا نسبت به هم دیده می‌شوند. (۱ و ۲ در شکل)

► در یک مولکول دنا، دو رشتهٔ دنا، نسبت به هم جهت‌گیری معکوس دارند، یعنی انتهای OH یک رشته در مقابل انتهای فسفات رشتهٔ دیگر قرار می‌گیرد.

بازهای مکمل: پیوند هیدروژنی بین جفت بازها به صورت اختصاصی تشکیل می‌شود. آدنین در مقابل تیمین با دو پیوند هیدروژنی و سیتوزین در مقابل گوانین با سه پیوند هیدروژنی قرار می‌گیرند؛ به این جفت بازها، بازهای مکمل گفته می‌شود.

نکته مکمل‌بودن بازه‌ای آلی که توسط واتسون و کریک کشف شد، تأیید‌کننده آزمایشات چارگاف است (و نه بالعکس).

نتایج قرارگیری جفت بازها در مقابل هم در مولکول دنا

۱ یکسان‌بودن قطر مولکول دنا و کمک به پایداری و فشرده‌شدن بهتر این مولکول

علت: چون همواره یک پورین (دوقطب) در مقابل یک پیریمیدین (تک‌حلقه) قرار می‌گیرد و ثابت‌ماندن قطر منجر به پایداری بیشتر مولکول دنا می‌شود.

نکته واتسون و کریک ثابت‌بودن قطر دنا را نشان دادند.

۲ شناسایی ترتیب و توالی نوکلئوتیدهای رشتهٔ مقابل دنا از روی یک رشته

علت: در هر رشتهٔ پلی‌نوکلئوتیدی مولکول دنا، ممکن است چندین نوکلئوتید وجود داشته باشد و به دلیل قانون بازهای مکمل با شناسایی توالی یک رشته، می‌توان به توالی رشتهٔ مقابل نیز پی برد؛ برای مثال:

۳ پایداری مولکول دنا به دلیل وجود پیوند هیدروژنی

علت: هر پیوند هیدروژنی، انرژی کمی دارد، اما به دلیل تعداد بسیار زیاد نوکلئوتیدها، تعداد پیوندهای هیدروژنی در مولکول DNA بسیار زیاد بوده و در نتیجه مولکول دنا حالت پایدارتری پیدا می‌کند.

نکته دو رشتهٔ مولکول‌های دنا در زمان نیاز مانند همانندسازی و رونویسی می‌توانند در بعضی نقاط از هم جدا شوند و بدون این که پایداری آن‌ها

به هم بخورد وظایف خود را انجام دهند.

رنا و انواع آن

مولکول‌های رنا دارای ویژگی‌هایی هستند؛ **۱** نوعی نوکلئیک اسیدها هستند. **۲** تک‌رشته‌ای هستند. **۳** از روی بخشی از مولکول دنا طی رونویسی ساخته

می‌شود. **۴** معمولاً خطی هستند ولی در مواردی ممکن است حلقه‌ی باشند. **۵** به طور عمده در فرایند پروتئین‌سازی نقش دارند.

انواع مولکول‌های رنا

رنای پیک (mRNA): اطلاعات مربوط به ساخت پروتئین‌ها را از دنا به رناتن‌ها می‌رساند و رناتن‌ها با استفاده از اطلاعات رنای پیک، پروتئین‌سازی می‌کنند. رنای پیک در خودش و بین بازه‌ای مکمل پیوند هیدروژنی ایجاد می‌کند.

رنای ناقل (tRNA): آمینو اسیدها را برای استفاده در پروتئین‌سازی به سمت رناتن‌ها انتقال می‌دهد. در ضمن در بخش‌هایی از آن بین بازه‌ای مکمل پیوند هیدروژنی تشکیل می‌شود.

رنای رناتنی (rRNA): در ساختار رناتن‌ها علاوه بر پروتئین، رنای رناتنی نیز شرکت دارد. رناهای دیگری نیز وجود دارند، مانند رنای مکمل کوچک که وظیفه آنزیمی یا تنظیمی را بر عهده دارند.

ژن چیست؟

به واحدهای سازمان‌یافته اطلاعات در دنا، ژن می‌گویند. در واقع ژن بخشی از مولکول دنا است و عملکرد و فعالیت آن باعث تولید رنا یا رشتهٔ پلی‌پیتیدی می‌شود.

نکته بیان ژن در نهایت باعث تولید رنا یا پروتئین می‌شود.

» جمعبندی « مقایسه DNA و RNA

نقش	انواع	نوع قند	نوع باز	تعداد رشته	مقایسه
● ماده وراثتی یاخته	DNA خطی و حلقی	دئوکسی‌ریبوز	A,T,C,G	۲	DNA
● در پروتئین‌سازی ● به عنوان آنزیم ● حاوی اطلاعات وراثتی ● تنظیم بیان ژن	mRNA, tRNA, rRNA رناهای کوچک تنظیمی و رناهای آنزیمی	ریبوز	A,U,C,G	۱	RNA

» جمعبندی « تحقیقات دانشمندان در مورد ماده وراثتی

نتیجه کار	فعالیت	دانشمندان
ماده وراثتی می‌تواند به یاخته دیگر منتقل شود.	تلاش برای کشف واکسن آنفلوآنزا	گریفیت
عامل انتقال صفات همان دناست.	انجام آزمایش برای کشف ماهیت ماده وراثتی	ایوری
$A = T$ $C = G$ نسبت‌های	کشف روابط بین مقدار بارهای آلی در مولکول دنا	چارگاون
مولکول دنا مارپیچ بوده و دارای بیش از یک رشته است.	تهیه تصویر از دنا با استفاده از پرتو ایکس	ویلکینزو و فرانکلین
کشف ساختار دنا با ارائه مدل مولکولی نردبان مارپیچ	بررسی مدل مولکولی دنا	واتسون و کریک